

150

S
R
E
T
A
N

U
S
K
R
S

Katolički list

ZVONIK

GOD: XIV BR. 4 (150) Subotica, travanj (april) 2007. 100,00 din

PAPA BENEDIKT XVI. NA CVJETNICU 2007.

S. JOSIPA, S. NADA, S. LEONIJA PROSLAVILE JUBILEJE

35 KM ZA KRIŽEM

Piše: Andrija Anišić

ISUSE, HVALA ZA LJUBAV!

Krajnje je vrijeme da napišem uvodnik. Iz Uredništva me telefonom par puta pitaju kako stojim s uvodnikom. Odgovaram: "Još nisam počeo pisati. Tu su mi zaručnici." Prvi put sam rekao da ću brzo s njima završiti pa ću početi pisati. Nakon sat i pol, još su bili tu ... I nakon dva sata. Evo, sad sam ih ispratio. Posebni su. Volim razgovarati sa zaručnicima. Volim zaručničke tečajeve, jer u susretu sa zaručnicima osjetim miomiris ljubavi. Kažem im to. Vidim da im je drago to čuti...

I eto, pišem ovaj poseban uvodnik. Posljednji kao glavni i odgovorni urednik "Zvonika". Poseban je i zato što ga pišem za 150. broj dragog mi "Zvonika". Još neki dan sam znao što će biti naslov uvodnika, a ovaj susret sa zaručnicima mi pomaže da ga napišem. Ljubav postoji. Ljubav je lijepa. Ljubav je moguća. Kako je to moguće?!

Pogled na Isusov križ sve govori. To je ljubav. Iz Isusovog probodenog boka potekli su krv i voda - "znak otajstava Crkve" - kako kličemo u liturgiji. Da nije bilo te ljubavi, ne bi bilo ni zaručničke ljubavi, ni bračne ljubavi, ni ljubavi prema bližnjima, ni ljubavi prema neprijateljima... I zato želim reći ovim uvodnikom: Isuse, hvala za ljubav!

U svojoj velikosvećeničkoj molitvi Isus je klicao Ocu: "Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta" (Iv 17,24). I mi smo od Boga ljubljani vječnom ljubavlju. Po proroku Jeremiji poručio je Bog Izraelu - i svima nama: "Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost" (Jr 31,3). A u Isusu Kristu smo od Boga ljubljani i izabrani prije postanka svijeta: "Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenoj u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa po bogatstvu njegove milosti..." (Ef 1,4-7). Nisam mogao odoljeti a da ne prenesem ovaj duži navod iz poslanice Efežanima jer sv. Pavao tako jasno govori o toj vечноj ljubavi, koja je plod "dobrohotnosti Božje volje" i Isusove poslušnosti i

prolivene krvi. "Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jednorodenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni" (Iv 3,16). A Isus se nije "kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "opljeni" uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu" (Fil 2,6-8).

Isuse, hvala Ti za ljubav. Hvala Ti za tu i takvu ljubav. Hvala što si iz vječnosti donio na zemlju svoju vječnu ljubav. Prepoznamo je u Tvojim jaslicama. Prepoznamo je u tvom hodu ovom zemljom. Prepoznamo je u svakom Tvom pogledu, u svakoj Tvojjoj riječi, u svakoj gesti, u svakom činu, u svakom čudu. Prepoznamo tu vječnu ljubav koja se toliko prizemljila da je na Posljednjoj večeri očitovana u pranju nogu, u utemeljenju Euharistije - sakramenta ljubavi, u osnivanju svećeništva! Ista ta ljubav bila je i na Maslinskoj gori, u Getsemanskom vrtu i kad si Judi koji te je poljupcem izdao rekao: "Priatelju, zašto ti ovdje!" (Mt 26,50). Ta ljubav osjećala se u znoju i u mirisu tvoje krvi koja se slijevala s tvoga tijela dok su te bičevali i kad su ti stavili trnovu krunu. Silina ljudske zloće nije mogla ugasiti Tvoju ljubav ni dok su te udarali i pljuvali; ni kad je svjetina vikala: "Raspni ga", ni kad te je Pilat predao da te razapnu (usp. Mk 15,14). Veličinu svoje ljubavi očitovao si na čitavom Križnom putu a napose kad si već bio "raspeta ljubav", u riječima: "Oče, oprostite im, ne znaju što čine!" (Lk 23,34). Isuse, Hvala Ti za ljubav!

Oni koji su te razapeli mislili su da Te se mogu riješiti tako što će Te ubiti. Zaboravili su da ljubav nitko ne može ubiti. Tvoja smrt je pobjeda ljubavi. Tvoja najveća pobjeda. Pobjeda koja traje. Sam si rekao: "A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi" (Iv 12,32). Isuse, hvala za ljubav koja privlači i pobjeđuje. Plodovi pobjede ljubavi i ljubavi koja privlači očitovali su se već na Kalvariji. Jedan razbojnik "zaradio" je raj (usp. Lk 23,43). A satnik se obratio i povjerovao u Tebe (usp. Mt 27,54). A kad si slavno uskrsno, kad je iz tamne grobne noći na novi život "uskrsnula ljubav", započeo je procvat ljubavi! Isuse, hvala Ti za Uskrs. Hvala Ti za pobjedu. Hvala Ti za ljubav!

A slatki plodovi Tvoje ljubavi počeli su stizati nakon silaska Duha Ljubavi! Ti plodovi su tako prepoznatljivi u prvoj kršćanskoj zajednici: "U mnoštva onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko. Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost... Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama. Strahopostovanje obuzimaše svaku dušu: apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja. Svi koji prigriše vjeru bijahu združeni i sve im bijaše zajedničko... Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike" (Dj 4,32-35; 2,42-47). Isuse, hvala Ti za pobjedu. Hvala za Duha ljubavi!

I tako, mogli bismo nabrajati i razglašivati "veličanstvena djela Božja" koja su se očitovale u povijesti Crkve i po svim sljedbenicima Krista raspetoga i uskrsnuloga, sve do naših dana. Ja ću na koncu ovog uvodnika zahvaliti mu samo za jedno.

Isuse, hvala za ZVONIK. Hvala za nadahnuće da ga osnujemo. Hvala za ljubav svećenika koji su ga osnovali i dali novac da možemo započeti izdavati ga. Isuse, hvala Ti za ljubav svakog člana Uredničkog vijeća. Hvala ti za ljubav svakog rubrikanta. Hvala i za ljubav svakog dopisnika i svakog suradnika. Hvala za ljubav svakog dobročinitelja. Hvala Ti i za ljubav svakog čitatelja! Hvala Ti napose za žrtvu ljubavi **Mirka Štefkovića**, novoga urednika!

Hvala svima na ljubavi prema meni kao uredniku. Hvala na svakoj pomoći, podršci, pohvali, dobronamjernoj kritici. I molim oprostjenje od svih koje sam možda povrijedio na bilo koji način uređujući proteklih 150 brojeva!

Isuse - Ljubavi! Hvala Ti što je "Zvonik" jedna od Tvojih veličanstvenih pobjeda. Usavrši svima ljubav da "Zvonik" u budućnosti bude još bolji, još ljepši i da još snažnije "zvoni" slaveći i hvaleći Tebe i navješćujući Tvoju Radosnu vijest.

SRETAN USKRS SVIMA!
VOLI VAS SVE JAKO
I MOLI ZA VAS STALNO,

vaš bivši urednik!

Uskrsna poruka

USKRSNA PORUKA DR. IVANA PÉNZESA,
SUBOTIČKOG BISKUPA

USKRS JE TEMELJ NAŠE VJERE

Kršćanska Braćo i Sestre!

Prvi korak kršćanskog života, na koji smo milošću Božjom pozvani, sastoji se u izlasku iz vlastitoga straha i zaključanosti. Žene su, za razliku od Jedanaestorice i svih ostalih, imale dovoljno odvažne ljubavi da se usude doći na grob Isusa Krista. Nemoguće je biti kršćanin ukoliko nismo sposobni odreći se svake sigurnosti. Kršćanstvo je avantura iskoraka u nepoznato i nepredvidivo, iskoraka u kojemu nema niti jednoga drugog oslonca osim Boga. Dokle god svoju nadu polažemo u bilo koga drugoga ili bilo što drugo, ne možemo se smatrati Kristovim učenicima. Bogatom i uglednom mladiću Isus nije rekao da siromasima daruje samo dio svojih dobara, ukoliko želi biti savršen, nego je tražio da proda sve i razdijeli siromasima. Tek kada to napravi moći će ići za Isusom i slijediti ga.

Drugi je korak usmjerenost prema Bogu. Nije dostatna spoznaja da živimo život koji nas ne ispunjava niti zadovoljava. Nije dovoljno ni opredjeljenje da krenemo na put potrage za Smislom. Potrebno je gledati u pravom smjeru i tražiti na pravom mjestu. Početak vjere je priznavanje povijesne činjenice praznoga groba. Isus je, sukladno pismima, premda ubijen i pokopan, ustao od mrtvih. Nakon te zore osmoga dana ništa više nije isto. Isus Nazarećanin, koji je Krist, konačno i neponištivo obescrijepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost. Tako smo svi mi pozvani hoditi u novosti života. Prazan grob govori rječitije od svega i snaži svaku Isusovu izgovorenu riječ i učinjeno djelo. Tu nije moguće, a nije ni potrebno previše mudrovati. Uskrsnuće ili prihvaćamo ili ne prihvaćamo, te prema toj odluci utvrđujemo svoj život. A kako bismo mogli povjerovati, potrebno nam je najprije, poput učenika, vidjeti. Potrebno nam je upoznati činjenicu praznoga groba i susresti se s praznim povojima. Zato je bitna i neizostavna cjeloživotna kateheza, tj. poučavanje u vjeri razmjerno našoj dobi i mogućnostima shvaćanja.

Kada činjenicu uskrsnuća vidimo i povjerujemo sposobni smo za sljedeći korak. Spremni smo poistovjetiti se s Kristom. Kadri smo prihvatiti suumiranje s Kristom kako bismo, premda nekima zvuči kao ludost a drugima je sablazan, mogli zajedno s njime suoskrsnuti. Suobličenje s Kristom treba zahvatiti potpuni život. I naš i Kristov, od rođenja preko smrti i uskrsnuća do kraljestva Očeva.

Isus je prošao zemljom čineći dobro zato jer Bog bijaše s njime. Istim su Duhom bili povezani. Zato je i ono što je Isus činio bilo dobro. Iz toga s pravom smijemo zaključiti kako je najpreče otvoriti se Božjem Duhu, prionuti uz njega i dopustiti da nas ispuni. Tek kada iz svog života odbacimo sve ono što nas zarobljava moći ćemo biti potpuno Božji i On će moći djelovati po nama. Teško je odreći se svojih unaprijed donesenih uvjerenja, navodne sigurnosti da su naše odluke najispravnije, te navezanosti na prolazno i propadljivo. Ali upravo to je ona smrt koju smo pozvani podijeliti s Kristom. To je onaj ukop u kojem će nas razdirati sumnje i napasti da smo krivo prosudili, loše izabrali i uzaludno nastojali. To je jedini način da suoskrsnemo s Isusom.

Ovim mislima želim svima sretan Uskrs i obilje blagoslova od Uskrslog Spasitelja!

+ Ivan
biskup

Piše: Stjepan Lice

Na tvojem putu

**Ponovno polaziš na put poniženja
i osramoćenja.
Na put obilježen križem i grobom.
Križem koji poznaje sva bespuća
i sve svjetiljke.
Grobom koji više ne umije odijeliti
ni najudaljenije obale.**

**Ponovno polaziš na put kojim si već prošao.
Do kraja.
Koji si propatio čitavim bičem.
Na kojem ti nijedna patnja nije promakla.
Ismijan i izrugan.
Neshvaćen i napušten.
Ruglo svijeta.**

**Polaziš na taj put radi svakoga od nas.
U svakome od nas ga prolaziš.
Uvijek iznova.
Nitko te ne umije izbaviti od tvoje ljubavi.
Nju nitko ne može razuvjeriti.
Odvratiti od njezina nauma.**

**U svakome od nas ti moraš dopasti
i izdaje i zatajenja i križa i groba i nevjere,
kako bi nam do sebe prokrčio put.
Sve što možemo učiniti za tebe jest da idemo
s tobom dijeleći ono što se ne može dijeliti
Da ne odustanemo od sebe.**

**Polaziš na put povjerenja.
Da duboko ukopaš temelje
našem uskrsnuću.
U sve što jesmo da ga ukopaš.
Da uskrsnemo kao što u tebi već odavno
živimo uskrsnim životom.
Polaziš na put.
Na put koji nam valja postati.**

Kršćanska tribina grada Subotice

O SPASONOSNOJ PATNJI

Gost Kršćanske tribine grada Subotice, 29. ožujka bio je **mons. Stjepan Beretić**, katedralni župnik. Pred osamdesetak okupljenih vjernika on je održao predavanje na temu "Može li patnja biti spasonosna". U izvrsno pripremljenom predavanju, on je najprije istaknuo kako je iskustvo boli sveopće iskustvo svih naraštaja potkrepljujući tu istinu navodima Svetoga pisma i iz vlastitoga iskustva. No, iako je patnja sveopće iskustvo, Bog nas ni u takvom iskustvu ne ostavlja bez

sreće. Papa Grgur je tumačio patnje Pravednoga Joba: "Velika je utjeha u nevolji kad podnoseći protivštine u pamet dozivamo darove kojima nas je obdario naš Stvoritelj. Tada nas neće slomiti ono što s bolju dolazi, ako brzo u pamet dozovemo ono što nas kao dar olakšava. U dane sreće ne zaboravi nevolje, a u danima nevolje ne zaboravi sreću." Zatim je ukazao na mnoge vjernike koji su junački podnosili patnje i nevolje u svome životu, da bi se na koncu zaustavio na promatranju Isusove patnje koja je "nadasve spasonosna". "Velika je dakle i dragocjena stvar križ" jer je patnja i pobjednički znak budući da je na križu smrtno ranjen đavao i s njime nadvladana smrt. Vrata su pakla satrvena: križ je postao opće spasenje čitavoga svijeta", naglasio je predavač, navodeći misli sv. Andrije Kretskega. U nastavku je govorio o mističnom iskustvu križa koje su imali sv. Ivan od Križa i sv. Terezija od Isusa. Za nju je križ "prihvatiti sve ono bolno i neshvatljivo, što Bog u našoj svakidašnjici pripušta. Za Tereziju je križ i dragovoljno prihvaćanje poteškoća i borbi, kad to služi Božjoj stvari. Po Kristovu križu čak i beznačajne muke čovjeka vjernika dobivaju otkupiteljsku snagu, kad se podnose iz ljubavi. Na Terezijinu putu do Boga ljestvica od tame do svjetlosti je zapravo ljestvica: patnja - ljubav.

U završnom dijelu predavanja postavio je upit: "Može li se bez patnje do spasenja?" U odgovoru je naglasio: Za kršćanina drvo spasa predstavlja Isusov križ.

Tvoj Spasitelj je za tebe nosio križ. Tvoj križ će tebe donijeti u nebo. U Kristovu kraljevstvu križ je najveća nagrada. Jedan gram križa prevagne milijun molitvenika. Strpljivo podnošenje nesavladivih patnji više vrijedi nego molitva iz molitvenika. Ostati kraj teškoga bolesnika, i ne otići na svetu misu - nije grijeh. Ublažiti patnju i strah čovjeku prvo je bogoslužje. Strpljivo podnesena patnja, bol, tuga, nesreća jesu križ koji nas može odvesti u nebo. A ona ljepota i radost što nas čeka u nebu je tako velika da sve teškoće kroz koje prolazimo nisu ništa. Sve teškoće su mi igrarija u usporedbi s dobrima koja očekujem! Patnja može biti spasonosna. Križ vodi u život. Pod križem je bio i Isus. Na križu je umro. Otkad je Isus umro na križu, ne postoji niti jedan križ bez Isusa. To je naša utjeha. I pod mojim križem je Isus i na mome križu je Isus. Patnja može biti kazna za grijeh i Božje karanje, ali patnja može biti znak Božji i Božji poziv. Isus je ispao svoj kalež patnje do kraja. I im imamo kalež patnje. Primimo ga. Neka naše patnje budu zadovoljština za naše grijehe, zadovoljština za grijehe drugih ljudi. Patnja nam može biti spasonosna i kao pokora i kao dragovoljno prihvaćena žrtva za blagoslov - našim bližnjima i cijelom svijetu. Plod je pak, patnje radost. Patnja vodi u uskrsnuće, zaključio je mons. Beretić.

/A.A./

BAJMOČKA ZVONA NEĆE ZVONITI ZA USKRS!

Cvjetna nedjelja u župnoj crkvi Sv. apostola Petra i Pavla u Bajmoku okupila je veliki broj vjernika. Svečana procesija krenula je iz župnog dvorišta s blagolovljenim, tradicionalnim cvijećem - cica macama, uz pjesmu, ali nešto je ipak nedostajalo. Zvona bajmočke crkve ostala su nijema.

Bajmočka crkva imala je jedno staro zvono teško 1300 kg koje su austrougarski vojnici prije svršetka I. svjetskog rata 1916. godine polupali i odnijeli. Sada crkva ima četiri zvona: veliko, posvećeno sv. Grguru teško 1080 kg, liveno u radionici Ferum Subotica 1923. godine, dar je **Patačić Grgura**, bajmočkog kneza; drugo je zvono posvećeno sv. Pavlu teško 540 kg, liveno u istoj radionici i istovremeno je dar bajmočkih vjernika; treće je posvećeno sv. Josipu teško 275 kg, rađeno godinu dana kasnije, dar **Zetli Franca i Ane**; četvrto je Dušno zvono posvećeno sv. Ani, teško 34 kg, nepoznatog majstora, dar **Steinstock Josepha**. Bajmok ima još jedno zvono u kapeli sv. Roka u Centralnom groblju, teško 137 kg, dar bajmočkih vjernika. Posveta svih zvona bila je oko 1923.-24., ne zna se pouzdano tko ih je posvetio.

Sve ove godine bajmočka zvona, osim što su pozivala vjernike na misno slavlje, uključivala su se prigodom ispraćaja pokojnika, ali i kada bi se gradonosni oblaci nadvili nad Bajmocom i okolinom i nebrojeno puta su spasili ljetinu bajmočkog atara. Na žalost, od Nove godine zvona bajmočke crkve šute. Razlog je udar groma koji je izazvao kratak spoj i uništio kontrolne kutije. No, nije to jedini razlog, u crkvenom tornju oštećena je noseća osovina zvona. Za popravak ovoga potrebna su velika sredstva.

/S. Kopilović/

DREVNA DEVETNICA U ČAST SV. JOSIPU

U subotičkoj župi Sv. Roka od 10. do 19. ožujka održana je drevna devetnica u čast sv. Josipu. Svaku večer brojni vjernici župe i grada okupljali su se u 17 sati na pobožnost križnoga puta, krunice ili molitvu Časoslova a u 17,30 sati bila je misa i prigodna propovijed. "Temeljna načela socijalnog nauka Crkve" bila okvirna tema ovogodišnjih propovijedi a propovjednici su bili svećenici subotičke biskupije.

DAN BISKUPA LAJČE BUDANOVIĆA

U utorak, 16. ožujka, u okviru devetnice obilježena je obljetnica smrti velikana hrvatskog naroda i bunjevačkog roda biskupa **Lajče Budanovića**. Prije sv. mise župnik **Andrija Anišić** predvodio je Euharistijsko klanjanje koje je prikazano za duhovna zvanja. Na klanjanju je predmolio molitve iz Budanovićevo molitvenika "Slava Božja" za papu, biskupe, svećenike, ispovjednike te za nova duhovna zvanja. Sv. misu je predvodio **mons. Andrija Kopilović**, predsjedavajući Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost

"Ivan Antunović" u zajedništvu s desetak svećenika. Uz zadanu temu "Temeljna načela društvenog života" on je naglasio kako je i biskup Budanović bio veliki borac za ljudska prava i prava Crkve u teška komunistička vremena, zbog čega su ga htjeli likvidirati te su ga jednom prigodom, za vrijeme odlaska na krizmu u Sombor na putu sačekali i pretukli te vratili u Suboticu i bacili pred biskupski dom misleći da je mrtav, međutim on se oporavio i sutradan otišao na krizmu.

DAN TRUDNICA

U nedjelju, 18. ožujka, također u okviru devetnice sv. Josipu, proslavljen je Dan trudnica pod geslom "Hvalospjev životu". Na slavlje se okupilo petnaest bračnih parova koji očekuju dijete. Prije slavlja bila je molitva pod geslom "Zaštitimo nerođene" koje su predvodili odrasli vjernici koji se u župi Sv. Roka pripremaju za primanje sakramenata. Uz druge molitve za zaštitu nerođenih oni su predvodili i Križni put nerođenih. Slijedila je misa koju je predvodio župnik **Andrija Anišić**. U prigodnoj propovijedi on je predstavio brojnim vjernicima dio socijalnog nauka Crkve pod naslovom

"Obitelj svetište života". Navodeći neke dijelove iz Kompendija socijalnog nauka Crkve koji su propovjednici obrađivali u svojim propovijedima tijekom čitave devetnice, on je ukazao na mnoge goruće probleme vezane uz suvremeni brak i obitelj. Dotaknuo je problem pobačaja i kontracepcije, zatim umjetne oplodnje i neplodnih brakova te problem rastavljenih. Osobito je dotaknuo izraženi problem koji izlazi iz ordinacije za genetska ispitivanja subotičke bolnice, jer djelatnici te ordinacije isprepadaju mnoge trudnice govoreći im kako će roditi bolesnu djecu i potičući mnoge da pođu na pobačaj. Propovjednik je naglasio da se tom zlu treba odlučno oduprijeti i da u tom moraju prednjačiti same žene koje su to doživjele, jer nitko nema pravo postaviti se na Božje mjesto i odlučivati koje se dijete treba roditi a koje ne. I bolesno dijete ima pravo na život, kao što i inače svi bolesnici imaju pravo na liječenje i na život.

Potičući bračne parove da se u svemu glede bračnog i obiteljskog života pridržavaju Božjih i Crkvenih zapovijedi, naglasio je kako upravo takav život najviše zaštićuje i njihovo zdravlje i unapređuje njihovo ljudsko dostojanstvo. Okupljene bračne parove koji očekuju dijete nazvao je budućnošću grada Subotice jer oni koji vole život na najbolji način doprinose budućnosti naroda i Crkve. Zahvalio im je što svojom nazočnošću svjedoče da vole život i daju doprinos u borbi protiv "kulture" smrti. Na misi su trudnice čitale Božju riječ i predmolile molitve vjernika. U živoj slici na kraju mise posvjedočili su: "Mi volimo djecu".

U ovo slavlje dah života unijeli su i mladi koji su predvodili pjevanje uz pratnju instrumenata.

ZAVRŠETAK DEVETNICE

Svečanim Euharistijskim slavljem koje je predvodio subotički biskup **dr. Ivan Péntzes** u subotičkoj župi sv. Roka završila je devetnica u čast sv. Josipu. Uz biskupa su Euharistiju suslavili generalni vikar, **mons. Slavko Večerin** te još desetak svećenika.

U prigodnoj propovijedi biskup se osvrnuo na kreposti svetoga Josipa ističući kako bi njihovo prakticiranje u suvremenim obiteljima moglo riješiti duboku krizu te najstarije institucije čovječanstva.

VIS "Amos" proslavio prvi rođendan

Vokalno-instrumentalni sastav "Amos" iz Sombora, 31. ožujka napunio je prvu godinu postojanja. U tu svrhu u nedjelju 1. travnja, na Cvjetnicu navečer u 20 sati, održan je i prvi samostalni koncert u mjesnoj crkvi sv. Križa u Somboru. U prepunoj crkvi, ovaj je glazbeni sastav otpjevao repertoar uglavnom tuđih pjesama (poput: Stvoreni za nebo, Znak pobjede, Velik si, Gospodin je Pastir moj i dr.), a na koncu koncerta posjetitelje je oduševila njihova autorska pjesma s prošlogodišnjeg Festivala hrvatskih duhovnih pjesama - HosanaFest, Moje misli k Nebu lete. Ovoga je puta otpjevana u remix izdanju, te je oduševljenje mlađe publike bilo još veće. Da je koncert uspio potvrđuju i brojni "bisevi" na koje su mladi izvođači odgovorili pjesmom. Želja mladih "Amosa" je nastaviti pjevati Gospodinu i potaknuti mlade, kao i sve druge koje vole pop-rock glazbu (bilo u Somboru, ili u drugim mjestima) da i sami slično slave Gospodara života.

M. S.

Na misi je bio prisutan i predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća **Branko Horvat** s još nekolicinom vijećnika budući da je blagdan sv. Josipa prihvaćen od vlade R. Srbije kao jedan od blagdana hrvatske nacionalne manjine u toj republici.

Na slavlju završetka devetnice pjevali su združeni zborovi župa sv. Roka i Marije Majke Crkve te zbora mladih Collegium musicum catholicum. Zborom su ravnali s. **Silvana Milan** i **Miroslav Stantić** uz orguljašku pratnju **mr. Ervina Čelikovića** i **mr. Kornelija Vizina**.

Na početku mise recitatorica Hrvatske čitaonice **Nevena Mlinko**, prigodnom je recitacijom pozdravila sv. Josipa, zaštitnika hrvatskog naroda i hrvatske domovine.

Euharistijskom slavlju prethodila je pobožnost Križnoga puta kojega su predvodili otac i majka te njihova djeca. Križni put su prikazali za obitelji i za slogu u hrvatskoj zajednici. /A.A./

Dan starih i bolesnih u župi Sv. Roka

U župi sv. Roka proslavljen je u petak, 30. ožujka Dan starih i bolesnih. Od 8 do 15 sati bilo je Euharistijsko klanjanje u kapeli Bl. Marije Petković. Zajednička nakana klanjanja je bila "Za obraćenje grješnika". Od 15 sati bio je Križni put koji su okupljeni vjernici sjedeći ili čekajući u redu za ispovijed slušali preko razglasa. U 16 sati je sv. misu predvodio župnik **Andrija Anišić**. U prigodnoj propovijedi pozvao je okupljene stare, bolesne i nemoćne osobe da svjesno žive svoju bolest, starost i nemoć: "Ne mrmljaj ni na jednu svoju bol. Svaka je dragocjena! Ne dopusti da Ti ijedna suza padne na zemlju uzalud. Sve pretvori u ljubav i prikaži kao žrtvu za pokoru svojih grijeha i za obraćenje nevjernika i grješnika. Tako ćeš sudjelovati u Isusovoj spasiteljskoj i otkupiteljskoj žrtvi za spasenje čovječanstva", poručio je župnik u propovijedi. On je njihov status u župi nazvao povlaštenim. Stoga im je zahvalio nazvavši ih svojim "anđelima" i "anđelima" župne zajednice jer oni na krilima svojih boli nose i njegov rad i mnoge velike potrebe župe.

Poslije propovijedi osamdesetak vjernika primilo je sakrament bolesničkog pomazanja, koji su im uz župnika dijelili **mons. Andrija Kopilović** i **mons. Marko Forgić**. Poslije mise bio je agape u vjeronaučnoj dvorani. /Zv/

Ovogodišnji propovjednici bili su:

Mons. Stanislav Hočevar
 Mons. dr. Ivan Péntzes
 Mons. Stjepan Beretić
 Mons. Andrija Kopilović
 Preč. Željko Šipek
 Preč. Andrija Anišić
 Mr. František Gašparovski
 Vlač. Goran Vilov
 Mr. Mirko Štefković
 Vlač. Josip Štefković
 (na slici lijevo)

Dan starih i bolesnih u župi sv. Roka

U župi sv. Roka proslavljen je u petak, 30. ožujka Dan starih i bolesnih. Od 8 do 15 sati bilo je Euharistijsko klanjanje u kapeli Bl. Marije Petković. Zajednička nakana klanjanja je bila "Za obraćenje grješnika". Od 15 sati bio je Križni put koji su okupljeni vjernici sjedeći ili čekajući u redu za ispovijed slušali preko razglasa. U 16 sati je sv. misu predvodio župnik **Andrija Anišić**. U prigodnoj propovijedi pozvao je okupljene stare, bolesne i nemoćne osobe da svjesno žive svoju bolest, starost i nemoć: "Ne mrmljaj ni na jednu svoju bol. Svaka je dragocjena! Ne dopusti da Ti ijedna suza padne na zemlju uzalud. Sve pretvori u ljubav i prikaži kao žrtvu za pokoru svojih grijeha i za obraćenje nevjernika i grješnika. Tako ćeš sudjelovati u Isusovoj spasiteljskoj i otkupiteljskoj žrtvi za spasenje čovječanstva", poručio je župnik u propovijedi. On je njihov status u župi nazvao povlašćenim. Stoga im je zahvalio nazvavši ih svojim "anđelima" i "anđelima" župne zajednice jer oni na krilima svojih boli nose i njegov rad i mnoge velike potrebe župe.

Poslije propovijedi osamdesetak vjernika primilo je sakrament bolesničkog pomazanja, koji su im uz župnika dijelili **mons. Andrija Kopilović** i **mons. Marko Forgić**. Poslije mise bio je agape u vjeronaučnoj dvorani. /Zv/

MOLITVA U BOLESTI

*"Sine moj, u bolesti ne budi potišten,
već se Bogu moli, jer on zdravlje daje." (Sir 38,9)*

Gospodine, želim ozdraviti. Ti si nosio naše boli. Uzmi sve moje snage u svoju ruku i iscijeli me. Gospodine, ti si mir. Ja sam nemiran i pun straha. Ti si moje grijeha uzeo na se. Dođi i daj mi mir. Iz dubine vapijem tebi, Gospodine. Čuj moj glas i pomози mi, jer ti vapijem iz nevolje i straha. Molim za tvoju blizinu i pomoć. Molim te, učini na meni čudo i izliječi me. Daj mi priliku da nastavim svoje zadaće na ovome svijetu. Ipak, predajem se tvojoj volji. Želim tebe naći, tebe primiti i tebi zahvaljivati sada i u vijeke vjekova. Amen. (Slava Božja, str. 149.)

ISKUSTVO SA ŠKOLE ANIMATORA U BEČEJU

U Bečeju je od 23. do 25. 03. 2007. održan četvrti susret mladih - Škola animatora u organizaciji **vlač. Dominika i Kristine Ralbovski**. Bilo je oko 45 mladih iz Bečeja, Selenče, Zemuna, Beograda, Sombora, Kule, R. Krstura, Bača, Vajske i B. Palanke. A i ovoga puta su s mladima bili gosti iz Đakova i Zagreba. Tema susreta bila je prispodoba o izgubljenom sinu: "Ustat ću i poći Ocu svome" (Lk 15,18).

Susret je započeo u petak navečer. "Kakav kišni dan, a mi moramo poći na put u Bečej" - svatko od mladih je to pomislio. Ipak, okupili smo se i bili smo radosni što se susrećemo po četvrti put. Nakon upoznavanja slijedio je raznovrstan program koji se sastojao od molitve, predavanja, razgovora mladih o svojim poteškoćama. Zatim je bio rad po radionicama. Mladi iz Kule i R. Krstura su priredili dirljiv "suvremeni Križni put" - uvježbali su ih **s. Arsenija** i **s. Georgina**. A **s. Andrijana** iz Beograda predstavila je svoju redovničku zajednicu.

Naši gosti na ovom susretu bili su djelatnici Centra za Duhovnu pomoć iz župe sv. Vida iz Petruševca kod Zagreba, a prigodna predavanja održala je **Katarina Ralbovsky**.

Upečatljivo mi je bilo predavanje o povezanosti čovjeka s Bogom. Znamo da nas je Bog stvorio različitima. Volim reći: svi smo mi originali ali smo i svi povezani u Bogu, samo to trebamo otkriti. Bog nam je temelj života. On je ljubav! Na početku predavanja dok je govorila kako se ne trebamo plašiti Boga pomislila sam: "Kako da se ne bojim Boga i života kad smo svakodnevno izloženi napasti. Kako ostati dobar i pošten kad nas sve vuče u suprotnom pravcu. Kako preživjeti napade? Nisam ni morala glasno tražiti odgovore. Odgovori su sami došli kroz predavanje. Sve je u Isusu. On je prijatelj koji nas voli, koji nam prašta grijeha i uči nas kako biti moralan čovjek i voljeti sebe i druge. On je štit života našega. Moramo biti hrabri, ne sažaljevati sebe, izliječiti dušu molitvom i bekrajnom nadom i vjerom u Boga. To je naš divni BOG!

Na kraju samo mogu reći HVALA TI ISUSE što me voliš, čuvaj me i nadalje. To je SVE!

Zoja Gojani

ISKUSTVA SUDIONIKA

- Dragi Isuse, hvala ti što postojim. Hvala ti i za ova tri dana u Bečeju. Isuse, volim te! (Denis - Kula)

- Srce mi je sada puno! Hvala, Isuse, što si i ovoga puta bio s nama" (Marcel - B. Palanka)

- Dragi Isuse, prvi put sam na ovom susretu. Za ova tri dana koliko sam boravila ovdje, bilo mi je jako lijepo. Predavanja su bila super. Igrokazi su također bili jako dobri, pogotovo mladi iz R. Krstura i Kule. Susret s Tobom me je duboko dotakao i potaknuo na duboka razmišljanja o mom životu. Nadam se da ću doći sljedeći put i da ću opet doživjeti nešto lijepo. Upoznala sam dosta dobrih ljudi... Isuse, volim te!!! (Kristina - Bač)

- Ovaj susret ostavio je u meni duboke tragove. Pojačao želju da budem bliža Bogu, da se trudim svoj duhovni život produbiti. Hvala ti, Isuse, što me ljubiš i što mi svakog dana pružaš novu šansu. Tvoja Marija (Vajska)

- Ovaj put mi je najveće otkriće to da mogu Isusa "proučavati" odnosno s njim učiti, jer ja baš imam takav problem sad. I kolege i kolegice su svi zauzeti pa nema s kim učiti. Ako učim sam onda nemam taj osjećaj obveze. Sada ću probati učiti sa 2 stolice. (Daniel - Bečej)

- Isuse, znaš, bilo mi je lijepo ovdje i baš mi je drago što nisam ostala kod kuće, jer ovo što sam ovdje doživjela, kod kuće ili u centru to ne bih doživjela... 100%! Hvala ti! Molim te da moja vjera ojača i da vjerujem u tebe istinski, bez sumnje! Stvarno je bilo dobro družiti se s mladima koji me gledaju s ljubavlju a ne očima prezira i mržnje... Predavanje mi se sviđelo - baš je bilo originalno. (Bernadeta - Selenča)

- Isuse, hvala što si mi pružio šansu da dođem u Bečej i još bolje te upoznam. Ovaj susret mi je bio nešto najbolje što mi se dogodilo posljednjih dana. Zahvaljujem ti što me voliš ovakvu kakva sam. Hvala! (Lidija - R. Krstur)

- Isuse, hvala ti za ova tri dana, za sve nove prijatelje i hvala ti što si baš mene pozvao i što si mi dao snage odgovoriti na tvoj poziv. (Mateja - Beograd)

- Ova suza je moje srce, kako su suze rasle, tako se moje srce punilo, kako su suze klizile niz moje lice, tako se moje srce čistilo, suza se spustila, srce je zatiralo, suze su nestale, srce je ostalo - obnovljeno, očišćeno, napunjeno! Gospodine, zahvaljujem ti na ovom daru. (Mirela - Đakovo)

- I došli smo - i jeli i pili - i Bogu se molili... Ima bića koja nitko ne može zamijeniti, obično tako kažu! Sada konačno vidim da je svako biće jedinstveno i nemoguće ga je zamijeniti! (Marina - Zagreb)

Uskršnja izložba u HKC "Bunjevačko kolo"

Četrnaesta po redu Uskršnja izložba koju organiziraju Likovno-slamarski odjel HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta i Likovni odjel HKC "Bunjevačko kolo" iz Subotice, otvorena je 27. ožujka u Velikoj dvorani Centra. Izložbu, na kojoj je svoje radove predstavilo tridesetak autora, otvorio je član Upravnog odbora Hrvatskog akademskog društva, dr. Slaven Bačić.

Nazočne je u ime Likovnog odjela pozdravio predsjednik Josip Horvat, te voditeljica Likovno-slamarskog odjela Jozefina Skenderović. U programu je nastupio i jedan od najboljih recitatora Hrvatske čitanice Ivan Kovač, učenik petoga razreda OŠ "Matko Vuković". Na izložbi su prikazane unikatne rukotvorine, kao što su uskršnja jaja (pisanice), darovi, čestitke i dr. /Zv/

DEVETNICA BOŽANSKOM MILOSRĐU U CRKVI SV. JURJA U SUBOTICI
OD VELIKOG PETKA, 6. 04. DO BIJELE NEDJELJE, 15. 04.

Pobožnost na Veliki petak u 16,30 a ostalim danima u 17,30 sati.

MOLITVU ĆE SVAKI DAN PRENOSITI RADIO MARIJA

Rođenje za nebo dragoga tate Ivana Vilova

Smrt je čovjekova najvjernija i najnepoznatnija pratiteljica. Uvijek stiže sigurno, ali prerano, iznenada, neočekivano. Nitko nije proučio smrt, naučio umrijeti. (Valentin Pozaić)

Ako čitamo biblijsku knjigu Propovjednika nailazimo na više zanimljivih misli o životu, primjerive ovu: "Sve ima svoje doba, i svaki posao pod nebom svoje vrijeme. Vrijeme rađanja i umiranja... vrijeme smijeha i vrijeme tugovanja..."

Ovim riječima Propovjednik nije rekao ništa novo, ali je htio naglasiti

kako u životu imamo zbilja posebna vremena u kojima se posebno i osjećamo. Istaknuo je kako u svakom životu mora biti i pozitivnih i ugodnih stvari i događaja, ali i onih negativnih i tužnih.

Na one tužne naviknuo sam se koliko je to čovjeku moguće... Ovdje mislim na trenutke kada skupa s rodbinom pokojnika kao svećenik polazim na groblje. Svaka je smrt priča za sebe i svaka je tužna, a pogotovo za one kojima je pokojnik bio najbliži. Ovo se uklapa u misao "Svakom je NJE-GOV KRIŽ najteži!" Ubrzo ću težinu toga križa osjetiti na vlastitim plećima.

Dan za danom čovjek gleda kako ljudi umiru, pa se usprkos tome tako ponaša kao da sam nikada neće umrijeti. (Mahabharata)

Moj otac **Ivan Vilov**, službenik u mirovini, snimatelj nagrađenih dokumentarnih filmova i pjesnik "Lire naive", teško se razbolio u svojoj 71. godini. Budući da je njegovo zdravstveno stanje zahtijevalo operaciju, nakon iste uslijedilo je relativno mirno razdoblje od oko deset mjeseci. No, nakon što se stanje pogoršalo, brat **Zoran** i ja posjetili smo ga u bolnici i stekli isti dojam: približilo se "vrijeme", vrijeme koje nismo mislili da će se ikad pojaviti iako smo svakoga dana kao ljudi svjesni da se to događa svim ljudima. Što to? Odlazak u vječnost. Takva vrst spoznaje je bolna makar se radilo o starijem čovjeku kao što je bio i naš otac. Boli ono što se voli.

Gospodine Bože, primi danas moju zahvalnost ... za gorke časove bola koji su me naučili ljubiti radost i za časove radosti koji su mi osvjetlili dušu i učinili me čvrstom kao čelik. (Alja Rahmanova)

Teško sam podnio pomisao da se bliži kraj njegova života. Zamolio sam kolegu svećenika **Marka Forgića**, obiteljskoga prijatelja, koji je u prve petke mom ocu redovito dijelio svete sakramente, da što prije pođe k njemu. Pohodio ga je i istim sakramentima okrijepio u petak 16. ožujka u podne. Istoga dana navečer u 23.30 sati otac je preminuo u bolnici.

Sutradan, 17. ožujka, točno u 12,40 sati napunio sam 29 godina. Par minuta kasnije uslijedio je telefonski poziv.

Odmah po primitku informacije o smrti oca, brat mi je prenio istu informaciju. Kasnije sam se duboko zamislio oko te čudesne koincidencije i shvatio da se na moj rođendan moj otac rodio za nebo.

Vidio sam katkada izuzetno tužne sprovode i kada nas nesreća iznenadi i donese veliku bol. Svaki rastanak boli! Uvijek sam se pitao kako se osjećaju oni koji "nemaju nade", za razliku od nas kršćana koji vjerujemo u život vječni i u to da "smrt nema posljednju riječ".

Često sam se molio Bogu da te tužne trenutke mogu dobro podnijeti. Želio sam imati snažnu vjeru jer sam duboko uvjeren da nas od svih naših nevolja i tragedija jedino vjera u Boga može spasiti. I dobio sam tu milost! Kad sam saznao tužnu vijest o rastanku s dragim tatom, imao sam uza se dobre prijatelje.

Sve možeš izdržati i svemu odoljeti ako uza se imaš prijatelja. Pa i onda kad on ne može ništa više nego primiti te za ruku i reći samo jednu riječ. (Phil Bosmans)

Druga, i za mene važnija stvar, je činjenica da je moj otac pošao s ovoga svijeta okrijepljen svetim sakramentima i da je zadobio potpuni oprost. Nakon potpunog oprosta otvara se put raju.

Preko raspjetog Krista sve se promijenilo: tama u svjetlost, smrt u život, prazna osama u puninu blizine, nemoć u moć. (Karl Rahner)

Miran sam. Mislim na oca koji je kod Oca nebeskog. Duboko vjerujem u svetu kršćansku istinu o vječnom životu, o oproštenju grijeha, o milosrđu i ljubavi Božjoj koja kliče: "da se svi ljudi spase". Neka je blagoslovljen Bog zbog svoje ljubavi, neka je blagoslovljen zbog dobrih djelatnica subotičkoga Caritasa koje su više od pol godine svaki dan, odnosno svaki drugi dan, dolazile čika Ivanu u posjet vodeći nesebičnu brigu o njemu. Naime, moja majka Marija zbog svoje bolesti nije mogla ocu Ivanu u njegovim teškim trenucima pružati odgovarajuću pomoć.

Hvala ocu biskupu **Ivanu Pénzesu** koji je vodio obrede pokopa 20. ožujka na Kerskom groblju, svećenicima, rodbini i svim prijateljima na svakom iskazanom obliku pomoći i na molitvi.

Ne znamo što nam život donosi. U rukama smo dobrog Boga i to je izvor radosti i mira. (Ivan XXIII.)

vlč. Goran Vilov

Sićanje na dragu mamu, majku i pramajku

KOCU VIDA KOVIĆ
rođ. **VIZIN**
(1919. - 2006.)

Napustila nas je prije godinu dana prid Uskrs i već drugi Uskrs dočekujemo bez nje. Ona je i dalje s nama u srcima, mislima i molitvama.

Sveta misa za njezinu dušu bit će 14. 04. 2007. godine u 8 sati u crkvi Sv. Roka u Subotici.

S ljubavlju i zahvalnošću za sve što je učinila za nas: kćerka **Anica**, zet **Ivica**, snaja **Marica**, unučad **Jasmina** i **Marinko** s obiteljima, **Ivana**, **Mirjana** i **Petar**.

MARGA STIPIĆ

/1913. - 2007./

U Subotici je u petak, 30. ožujka blago u Gospodinu preminula, okrijepljena svetim sakramentima, **Marga Stipić**, uzorna vjernica i poznata kulturna djelatnica.

Marga Stipić rođena je 3. studenog 1913. godine u Tavankutu, u siromašnoj poljodjelskoj obitelji. Otac joj je poginuo u Prvom svjetskom ratu i to je odredilo njezin životni put. Iako željna učenja i odličan đak, završila je samo četiri razreda osnovne škole, "dalje nije išlo". Kao samouka slikarica pripada grupi Hrvatica - Bunjevaka koje su izrađivale slike od slame, a slikala je i s uljanim bojama na lezontu. Od 1961. godine bila je članica Likovne kolonije u tehnici slame pri HKPD "Matija Gubec" u Tavankutu. Izlagala je u zemlji i inozemstvu na gotovo stotinjak izložbi. Bila je i počasni član Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović".

Pjesme piše od 1945. godine. Napisala je oko 400 pjesama a objavljivala ih je u vjersko-informativnom listu *Bačko klasje* te u kalendaru *Subotička Danica* kao i u raznim drugim publikacijama. Hrvatsko književno društvo Sv. Ćirila i Metoda objavilo joj je u Zagrebu 1989. godine zbirku pjesama pod naslovom *Moje tuge*.

Pokopana je u obiteljsku grobnicu u Donjem Tavankutu u subotu, 31. ožujka. Sprovodne obrede predvodio je **mons. dr. Andrija Kopilović**, predsjedavajući Instituta "Ivan Antunović" u zajedništvu s pokojničnim župnikom **Andrijom Anišićem** koji je održao prigodnu propovijed ističući njezine vjerničke i ljudske vrline.

Dragu tetu Margu ispratili su na vječni počinak uz njezinu rodbinu i članovi HKPD "Matija Gubec". Troje mladih oprostilo se od tete Marge obučeno u narodnu nošnju a jedna je djevojka pročitala njezinu pjesmu Srcu Marijinu, u kojoj je ona zapravo opisala svoj susret s milosrdnim Bogom i Marijinim Srcem, koje je žarko štivala. /Zv/

SRCU MARIJINU

Kada žiču konac dođe,
Kad sve ovo zemno prođe,
I za vičnost kad otvorim
Umorene oči moje,
Prvo što ugledat želim
Pričisto je srce Tvoje.

U zaklonu, draga Majko,
Pričistog srca Tvoga,
Ja se neću bojat stupit
Prid sud Boga velikoga.

Kad na vagu Sudac metne
Sve grije i zloče moje,
Ti na drugu stranu metni
Pričisto srce Tvoje.

I ono će privagniti
Silne grije moje
I bit će zadovoljeno
Pravdi Boga velikoga
Jer Bog štuje molbe
Pričistoga srca Tvoga.

Marga Stipić

U dubokoj boli javljamo tužnu vijest da je naša draga i plemenita sestra, zaova, šogorica i teta,

TEREZIJA MIKLENOVIĆ, rođ. Čović (1930. - 2007.)

nakon teže bolesti u nedjelju 25. veljače 2007. godine blago preminula u Gospodinu.

Našoj dragoj Tezi:

Bez tebe teško je biti
U srcu bol kriti
Sjaj svijeća
i molitve naše
Nek' te prate kad ne mogu
Da te vrate.

Hvala svima na posljednjem ispraćaju i podršci u teškim trenucima. U našim srcima uvijek voljena, a u mislima uvijek nezaboravljena:

Sestre i braća s obiteljima

Sveta misa na šest tjedana služiti će se 13. 04. u 18 sati u crkvi Isusova Uskrsnuća.

Ljubav je pronalazak Božji

Ljubav nije luksuzni predmet za nejakie tipove i ponizne. Ljubav nisu sunčane pjege koje netko dobije a netko ne. Ljubav nije ni slaba ni slijepa. Ona pretpostavlja stvari koje nisu u trendu: živjeti jednostavno, moći se odreći, zauzeti se, biti vjeran.

Ljubav ne smijemo zamijeniti sa sentimentalnošću ili milostinjom iz milosti i milosrđa. Ljubav nema nikakve veze sa solidarnošću u jakim skupinama i strankama, gdje se pomaže samo sebi i sebi jednaki.

Ljubav znači voljeti ljude. Konkretno ljude, ne apstraktno čovječanstvo. Ljude koji su u potrebi i uz koje možemo stati, ljude kojima možemo podariti utjehu, ohrabriti ih, ljude koje možemo usrećiti.

U ekonomiji ljubavi moraš dati više nego što posjeduješ. Moraš dati sebe.

Cvijet treba sunca da postane cvijet.
Čovjek treba ljubav da postane čovjek.
Ljubav: zračiti toplinu a nikoga ne raniti.
Biti vatra a nikoga ne spržiti.

Ljubav znači imati srca za drugoga.
Ljubav je velika avantura ljudskoga srca.
Kultura srca ništa ne unosi ali sve mijenja,
tvoje razmišljanje, tvoje činjenje, tvoje osjećanje
i tvoje govorenje - čitav tvoj život.

Ljubav: nije čovjekov pronalazak - ona je pronalazak Božji.

Phil Bosmans

CVJETNICA U VATIKANU

Cvjetnica, Svjetski dan mladih i druga obljetnica smrti **Ivana Pavla II.** te završetak biskupijskog procesa o njegovu životu, krepostima i glasu svetosti ovih je dana privukla u Vječni grad veliko mnoštvo vjernika, posebno mladih, iz najrazličitijih krajeva svijeta. Papa **Benedikt XVI.** je na trgu Sv. Petra predvodio obrede Cvjetnice, pozvavši vjernike da ne dopuste da ih vjetar nosi kuda hoće u životu i da se ne zadovoljavaju s onim što drugi misle, govore i čine, već da oko sebe traže Boga te da mu se prepuste da ih on vodi kroz teške kušnje svijeta.

I danas vidimo kako Krist vodi ljude da odustaju od udobnosti svoga života, stavljajući se u službu onih koji trpe. On daje ljudima odvažnost da se odupiru nasilju i laži i stvara mjesto istini u svijetu, potičući ih da čine dobro te da tamo gdje je vladala mržnja stvaraju pomirenje, a gdje je vladalo neprijateljstvo mir, rekao je papa Benedikt XVI. i istaknuo kako to pretpostavlja da se čovjek ne zatvori u vlastito ja, smatrajući vlastito ostvarenje glavnim ciljem života.

Mladima je objasnio kako je za nasljedovanje Krista potrebno imati nevine ruke i čisto srce. Čiste su ruke one koje izbjegavaju nasilja, korupciju i podmićivanja, a čisto se srce ne kalja lažju, dvoličnošću i pretvaranjem, ne opija se slastima. Srce u kojem je ljubav istinska, a ne samo privremena strast. Drugim riječima, prema Papi, u životu se ne smije postavljati na prvo mjesto zaradu, koristoljublje i karijeru. U poruci sudionicima IX. međunarodnog foruma mladih papa Ratzinger izrazio je zabrinutost zbog raznih oblika zapostavljanja i iskorištavanja mladih na području rada. To stvara osjećaj nesigurnosti s teškim posljedicama ne samo na njihovu sposobnost zamisli i ostvarenja svojih planova za budućnost, već i nastojanja oko sklapanja braka i stvaranja obitelji. Papa je inzistirao na potrebi vrednovanja dimenzije ljudskog rada.

U nagovoru prije molitve Anđeoskog pozdravljenja Papa se posebno obratio mladima, pozvavši ih da prodube njegovu poruku prigodom obilježavanja ovogodišnjeg Svjetskog dana mladih usredotočenoj na ljubav Krista i preporučio im da i oni ljube jedni druge kako je Krist nas ljubio. Na taj će način stvarno biti njegovi istinski svjedoci. /IKA/

SVEČANO ZAKLJUČENA BISKUPIJSKA FAZA ZA PROGLAŠENJE IVANA PAVLA II. BLAŽENIM

U bazilici Sv. Ivana Lateranskog održana je 2. travnja svečanost kojom je zaključena biskupijska faza za proglašenje blaženim sluge Božjega pape **Ivana Pavla II.** Formulom pročitanoj na latinskome jeziku **mons. Slawomir Oder**, postulator kauze, objavio je predaju dokumenata o životu, krepostima, kao i općenito čudima pape Wojtyły Kongregaciji za proglašenje blaženih i svetih. Riječ je o mnogobrojnim dokumentima, među kojima i prikupljena dokumentacija o čudesnom ozdravljenju francuske redovnice **Marie Simon-Pierre** od Parkinsonove bolesti, sakupljenim tijekom 21 mjeseca rada koji su stavljeni u velike kožne kovčuge i tijekom svečanosti zapečaćeni. Sada je zadaća Kongregacije za proglašenje blaženih i svetih proučiti te dokumente.

Svečanost je predvodio papinski vikar za Rimsku biskupiju kardinal **Camillo Ruini** koji je pokojnog papu Wojtyły opisao kao "kompletnu i potpuno ostvarenu osobu", "istaknutoga svjedoka posvećivanja za braću"; "spontanog navjestitelja evanđelja". "Svi koji su ga poznavali, bilo izbliza ili tek površno, bili su pogođeni bogatstvom njegova čovjštva, njegova punog ostvarenja kao osobe, ali još je značajnija činjenica da se ta punina ljudskosti, u konačnici, podudara s njegovim odnosom s Bogom, drugim riječima s njegovom svetošću", rekao je kardinal Ruini koji se u svom govoru također kratko osvrnuo na život Karola Wojtyły. Živio je siromašno, činilo se da ne treba ništa, bio je potpuno nenavezan na novac i stvari. A kako je bio nenavezan i slobodan i od samoga sebe nije tražio vlastiti uspjeh ili neko ostvarenje samoga sebe i upravo oslobođenost od samoga sebe učinilo ga je slobodnim za druge, spremnim na slušanje pa i na prihvaćanje kritike, rekao je kardinal Ruini. U svojim se odlukama nije vodio ničim drugim doli brigom za evanđelje i za dobro čovjeka, koji je za njega "put Crkve" i u tome je bio neustrašiv ne pribojavajući se reakcije vlasti neprijateljski naklonjenih Crkvi. Među odvažnim odlukama pape Ivana Pavla II. kardinal Ruini je tako spomenuo njegovu borbu za oslobođenje od komunističkog totalitarizma, nepopustljivo traženje pravde za narode pogođene glađu, hrabro nastojanje za mir u svijetu, ali također "veliku bitku za ljudski život, protiv pobačaja i svakog njegova zatiranja, kao i za obitelj, protiv svih poticaja na njezino rasulo". Obje te bitke, pojasnio je kardinal, on nije shvaćao i živio kao da bi bila riječ o kršenju prava žena, već naprotiv kao afirmaciju i obranu istinskog dostojanstva i genija vlastitog ženama. Njegova apostolska putovanja, kao i posjeti rimskim župama, bili su ujedno i evangelizacijsko djelo i čin ljubavi i služenja prema Crkvi koja živi

u različitim dijelovima svijeta, nastavio je kardinal Ruini, istaknuvši kako je ekumenizam bio "program" za koji se pokojni Ivan Pavao II. zalagao. On se na kraju osvrnuo i na kraj zemaljskog života pape Wojtyle, koji su neki nazvali "evanđeljem trpljenja". S bolešću, rekao je kardinal Ruini, započelo je dugo i neprekidno mučeništvo. Ipak, on je bolest i tjelesne bolove podnosio vedro i strpljivo, kao pravi kršćanin, nastavljajući izvršavati svoje zadaće koliko je to bilo u njegovoj moći. Prisjećajući se zatim njegovih posljednjih trenutaka kardinal Ruini istaknuo je kako je Ivan Pavao II. i u dubokoj boli što više ne može govoriti obnavljao svoje potpuno predanje Mariji. A kada ga je, na uskršno jutro, izdao glas te nije mogao blagosloviti mnoštvo okupljeno na Trgu Sv. Petra, šapnuo je mons. Stanislavu: "Bilo bi možda bolje da umrem, kad već ne mogu više vršiti poslanje koje mi je povjereno", ali je odmah dodao: "Neka bude volja tvoja... Totus tuus!" posvjedočio je kardinal Ruini. Podsjetio je također kako je na sam dan smrti 2. travnja zatražio da mu se čita Ivanovo evanđelje. Molio je, uz pomoć prisutnih, sve svakodnevne molitve: klanjanje, meditaciju pa čak i nedjelju Službu čitanja. U jednom je trenutku slabim glasom rekao s. **Tobiani Sobotki**, svom pravom anđelu čuvaru: "Pustite me da odem Gospodinu". Zatim je pao u komu, a u njegovoj je sobi slavljena misa nedjelje Božanskog milosrđa. Božje je milosrđe, zaključio je Ruini, bilo u središtu njegove duhovnosti i njegova života, od njega je naučio pobijediti dobrom pobjeđivati zlo. /IKA/

BENEDIKT XVI. PREDVODIO MISU ZA PAPU IVANA PAVLA II.

"Miris Papine vjere, nade i ljubavi ispunio je njegovu kuću, ispunio je Trg Sv. Petra, ispunio Crkvu i raširio se po cijelome svijetu", rekao je papa **Benedikt XVI.** u homiliji na misi slavljenju 2. travnja na Trgu Sv. Petra u povodu druge obljetnice smrti sluga Božjega pape **Ivana Pavla II.** za kojega je toga dana zaključen biskupijski dio procesa za proglašenje blaženim. Ono što se dogodilo nakon njegove smrti, nastavio je Benedikt XVI., bilo je, za one koji vjeruju, učinak onoga "mirisa" koji je dopro do svih, bliskih i dalekih, i privukao ih k jednom čovjeku kojega je Bog postupno suobličavao Kristu. Gospodin ga je pozvao u svoju službu na putu svećeništva i malo po malo mu otvarao sve šire obzore: od njegove biskupije pa sve do sveopće Crkve. Ta je dimenzija univerzalnosti dosegla svoju najveću širinu u trenutku njegove smrti, događaju koji je cijeli svijet pratio sa sudjelovanjem nikada ranije zabilježenim u povijesti. On iz kuće Očeve nastavlja pratiti Crkvu na njezinu putu, rekao je papa Benedikt XVI. On je svog prethodnika nazvao slugom Božjim, našim ocem, prijateljem i bratom, sigurnim vođom u vjeri, gorljivim pastišrom i hrabrim prorokom nade, neumornim svjedokom i predanim poslužiteljem Božje ljubavi te je podsjetio na "veliku pobožnost kojom je slavio sveta otajstva i klanjao se Oltarskom sakramentu, središtu njegova života i njegova neumornog apostolskog poslanja". Miris njegove ljubavi ispunio je čitavu Crkvu jer se ljubav pape Wojtyle prema Kristu izlila u sve krajeve svijeta, toliko je bila snažna i duboka. Nisu li cijenjenje, poštivanje i ljubav koji su vjernici i nevjernici izrazili o njegovoj smrti tomu rječito svjedočanstvo, zapitao se Papa prema kojem "snažna i plodna pastoralna služba, a još više kalvarija agonije i mirna smrt našega ljubljenog pape obznanili su ljudima našega doba da je Isus

Krist bio doista njegovo - sve". U životu Karola Wojtyle riječ križ nije bila tek puka riječ. Već od svog djetinjstva i mladosti on je upoznao bol i smrt. Kao svećenik i kao biskup, a nadasve kao Vrhovni svećenik, uzeo je zaozbiljno onaj posljednji poziv koji je uskrsli Krist uputio Šimunu Petru na obali Galilejskog jezera: "Slijedi me". Papa Benedikt XVI. u homiliji na misi u povodu druge obljetnice smrti pape Ivana Pavla II. je istaknuo kako je sporim ali nezaustavljivim napredovanjem bolesti, koja mu je malo po malo sve oduzimala, njegov život se pretvorio u prinos Kristu, živi navještaj njegove muke, u nadi ispunjenom vjerom u uskrsnuće. 2. travnja 2005. Učitelj se vratio da ga vrati u kuću Očevu. I on je ponovno spremno odgovorio svojim neustrašivim srcem i prošaptao: "Pustite me da odem k Gospodinu". Kao i njegov božanski Učitelj on je svoju muku proživio u molitvi. Umro je moleći. Doista je usnuo u Gospodinu, rekao je papa Benedikt XVI., koji je na kraju homilije povjerio Mariji "u njezine majčinske ruke ovog našeg oca, brata i prijatelja da u Bogu počiva i raduje se u miru". Papu su više put tijekom homilije vjernici, a posebice mladi, prekidali pljeskom, a kada je u dijelu homilije spomenuo kako se brzo odvija proces za njegovim proglašenjem blaženim pljesak je potrajao punih dvadeset minuta.

U spomen na drugu obljetnicu preminuća pape Wojtyle misu je toga dana u jutarnjim satima, služio i kardinal **Stanislaw Dziwisz**, dugogodišnji Papin tajnik, i to na grobu Ivana Pavla II. /IKA/

MOLBA I APEL PRETPLATNICIMA

Lijepo molimo sve pretplatnike iz Crne Gore, R. Hrvatske i inozemstva da u roku od mjesec dana uplate pretplatu na način naznačen na 42. stranici. Budući da poštarina nakon posljednjeg poskupljenja iznosi 156 dinara po jednom primjerku, prisiljeni smo zamoliti sve, pa i biskupe, da nam uplate pretplatu, jer po sadašnjim cijenama moramo prodati 360 *Zvonika* samo da bismo mogli platiti poštarinu. Izračunali smo da iznos od 40 Eura, koliko sada iznosi pretplata za inozemstvo, jedva pokrije cijenu *Zvonika* i poštarine. Na 12 brojeva od te sume Uredništvu kao "nagrada" ostaje ukupno 1 E.

Dakako, da se ovaj apel ne odnosi na one s kojima razmjenjujemo List, na institucije kao što su knjižnice kao i na naše dobročinitelje i sponzore.

Onima koji ne uplate pretplatu bit ćemo prisiljeni prestati slati *Zvonik* od 151. broja.

Zahvaljujemo na razumijevanju!

Uredništvo

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST SA XVIII. PLENARNOG ZASJEDANJA MBK SV. ĆIRILA I METODA

Subotica, 12. - 14. 03. 2007.

U sjedištu Subotičke biskupije okupili su se svi članovi Međunarodne Biskupske Konferencije sv. Ćirila i Metoda zajedno s apostolskim nuncijem, **mons. Eugenijem Sbarbarom**, od 12. do 14. ožujka 2007. Prvi je puta sudjelovao i biskup **Dodë Gjergji**, novi apostolski administrator za Kosovo u Prizrenu.

Glavnu pažnju biskupi su posvetili predstojećem hodočašću na grobove sv. apostola Petra i Pavla u Rimu, koje je povezano sa zvaničnim posjetom sv. ocu papi **Benediktu XVI.** i njegovim suradnicima (od 30. 04. do 05. 05. 2007.). Biskupi će za vrijeme susreta u Rimu razgovarati o svim vitalnim pitanjima naših mjesnih Crkava, običi važnije ustanove vodstva Crkve, služiti sv. mise u papinskim bazilikama, gdje će susresti i svoje vjernike, odnosno studente, koji tamo borave.

Nakon proučavanja i odgovaranja na razne pozive i nacрте mjesnih Crkava i sveopće Crkve biskupi su prešli na ocjenu sadašnjeg trenutka na crkvenom, ekumenskom i međureligijskom području.

Pažljivi na sve svijetle točke i nade čitave regije, u želji da što svestranije i što bolje zaživi autentični europski duh u duhu solidarnosti, supsidijarnosti, socijalne pravde i općeg dobra, biskupi su primijetili da postoji još previše nepoštovanja ljudskog dostojanstva, nedostatak traženja objektivne istine i potrebnog nastojanja oko pomirenja i nadilaženja povijesnih predrasuda. Za stanovnike naše regije oni smatraju vrlo ponižavajućima tolike upade u crkve, krađe i oskrnuća svetinja, te očekuju dosljedno postupanje odgovornih.

Biskupi su tražili načine kako poduprijeti proces autentičnog europskog povezivanja i gradnje na povijesnim korijenima Europe. Radosno su pozdravili slavlje 50. godišnjice potpisivanja "Europskog sporazuma", koje će se održati u Rimu od 23. do 25. ožujka, na kojem će sudjelovati i naši delegati, kao i na velikom susretu predstavnika europskih univerziteta i profesora od 21. do 25. lipnja ove godine.

Biskupi su odredili neke pojedinosti u svezi s neposrednim pripremama za Treći europski ekumenski sabor u Sibiu (4. - 9. 09. 2007.) i pozvali sve župe i crkvene zajednice na ustrajnu molitvu, kao i na financijsku podršku toga izvanredno značajnog događaja za kršćanstvo, Europu i čovječanstvo. Također su predvidjeli daljnju pripremu za Svjetski dan mladih u Sydneju 2008. Upravo dobro formiranje kateheta i vjeroučitelja, dobro formiranje animatora i volontera daje podlogu za napredovanje u kršćanskoj zrelosti. U podršci svetosti Crkve biskupi su se okupljali na molitvu i svetu Euharistiju s posebnim osvrtom na slavlje sv. Josipa, koji je i zaštitnik Crkve ali i uzor poštenog radnika, odgovornog roditelja i velikog slugu u Božjim spasenjskim inicijativama. Razmatrajući tom prilikom kršćanski socijalni nauk, sve su vjernike pozvali na hrabre inicijative u službi općeg dobra, mira i razumijevanja.

MARKOV DAN

Markov dan je osvanuo
I njegovo se evanđelje čita
Na sve jezika svita
Poznat je u narodu svetac
I po blagoslovu žita

Blagoslovi Bože polja, voćnjake i dolove
I paora našeg što od zore do zore
Tvrdu zemlju ore
Onu koja nam daje i roda i ploda
Sačuvaj nam njive Bože
Da ih nikad ne poplavi voda.

Posveti Bože svaku njivu
Koja somun kruva rađa
A da nikad po njoj ne zaplovi
Ni čamac ni lađa.

A tvoja desnica Bože dragi
Nek nam njive sve sačuva
Da svaki dan imamo komadić kruva
Podaj nam laganu kišu Bože
I blago sunce da nam žitna polja grije
A krov do danas, ljudi - braćo
Još niko ni sa čim zaminio nije

Katica Bačić

SLOMLJENI KRIŽ

Još na istom mistu stojim
ko slomljeni križ.
Po sto puta kraj mene prođeš
al me ne vidiš!

Srce ti je tvrđi kamen
nego kamen križ
duše nemaš pa me valjda
zato ne vidiš.

Al upamti, vridi znati
ne zaboravi!
Sve se može izdržati
ja ću čekati.

Nije svako srce kamen
tvrđi, ledeni.
Naći će se dobra duša
križ da obnovi!

Stipan Bašić Škaraba

KORIZMA U IRIGU

"Nitko od nas ne može sve, nitko ne može ništa! Prva istina života: mi ljubimo Boga. Nisi bliži Bogu nego čovjeku prema kojemu osjećaš najveće odstojanje", istaknuo je iriški župnik **Blaž Zmaić** na sv. misi u Irigu, služenoj za pok. **Julijanu Majoroš**. Na II. korizmenu nedjelju u župi je bio Dan klanjanja za duhovna zvanja a poslije podne bilo je i završno klanjanje pod geslom "Po ženi, majci - blagoslov". Toga tjedna rastali smo se od Irižanina **Stjepana Franka** (77), a navečer smo obavili i pobožnost Križnoga puta "Via crucis". Župnik **Blaž** sudjelovao je 7. ožujka na Katehetskom danu održanom u prostorijama srijemskoga Vikarijata u Petrovaradinu.

Toga je tjedna uz pobožnost "Križnoga puta Majke Terezije" služena sv. misa o godišnjici smrti crkvene pjevačice **Elizabete Fapal**. "Čovjek u sebi ima čežnju za Bogom. On ne može od sebe bliže doći Bogu, nego mu je potrebno samo Božje predsusretanje", istaknuo je župnik tom prigodom.

Na III. korizmenu nedjelju svete mise slavljene su u Irigu i Vrdniku, i to za pok. **Matu Katavu**, uz spomen da je ovo vrijeme obraćenja jer upravo nas Korizma poziva iskoristiti to vrijeme i učiniti naš pogled slobodnim za novo obraćenje uz dobra djela koja jedina vode k sreći. Toga smo se tjedna u Šatrincima oprostili od najstarijega člana naše zajednice **Adama Juhasa** (92), a sveta misa služena je i za pok. **Stanu Gojković, r. Matetić**.

U organizaciji SO Irig, na svečanosti proglašenja i nagrađivanja najuspješnijih kolektiva i pojedinaca u oblasti sportske kulture općine Irig za 2006. godinu, 16. ožujka u banji "Termal" u Vrdniku, kao najatraktivniji navijač u općini proglašen je župnik **Blaž Zmaić**.

Istu večer uz pobožnost "Susret na križnom putu" slavljena je sveta misa za pok. **Julišku Križanović** i za **Slavka Škorića**, čiji je sprovodni obred bio u Novom Sadu. Tom prigodom župnik je istaknuo kako "ljubiti Boga i ljude nije samo zapovijed, nego put do sretnoga života u vremenu i vječnosti."

Uz radost IV. korizmene nedjelje velika radost za filijalu Šatrinci bilo je i krštenje drugoga djeteta obitelji **Takač**, njihova sina **Daria**.

U ponedjeljak 19. ožujka proslavljen je blagdan sv. Josipa te Dan očeva. U Vrdniku je služena sv. misa za obitelj **Majhenšek** i **Josipa Pongratza**, te za **Dragana Dujmića** (32), stradalog u prometnoj nezgodi. Uz pobožnost "Marijin križni put" sljavnjena je sutradan i sveta misa za pok. **Jošku Urbana** uz župnikovu poruku kako je ovo naše vrijeme žeđ za životom kojoj je simbol svetopisamska voda koja ozdravljuje i daje život kamo god protječe, a Bog je izvor života. U petak 24. ožujka obavljena je pobožnost "Križnoga puta" **Poula Claudela**. U subotu 24. ožujka na poziv direktora STŠ "B. Radićević" iz Rume, g. **Marka Loša**, župnik **Blaž** sudjelovao je na proslavi Dana škole za kojega su program pripravili sami učenici, a na kraju večeri uslijedila je zajednička večera u Velikoj dvorani škole.

Na V. korizmenu nedjelju u Vrdniku je slavljena sveta misa za pokojne članove obitelji **Šušak**. Župnik je tom prigodom istaknuo kako je "Bog uvijek iznenađenje te je u tom smislu odlučujući susret s Gospodinom i naša osobna odluka, jer Božja milost je veća nego čovjek i njegov grijeh", zaključio je župnik.

Na blagdan Blagovijesti u Irigu je služena sveta misa za pok. **Maricu Martinović**, a istoga dana na vječni počinak ispratili smo **Dragana** iz sestrinske Pravoslavne Crkve. U utorak 27. ožujka u Irigu je bila uskrсна ispovijed s pokorničkim bogoslužjem pod geslom "Od svih oboljenja, oslobodi nas, Gospodine". Uskrсна ispovijed uslijedila je potom i po ostalim župama u dekanatu.

Mjesec ožujak završen je "Križnim putem ljubavi" te svetom misom za pokojne **Vilmoša** i **Sofiju Birinji**.

ff.

Omladinski susret na Cvjetnu nedjelju u Mužlji

U Mužlji je na Cvjetnu nedjelju održan omladinski susret, budući da je toga dana bio Svjetski dan mladih. Susret pod geslom "Što vidiš Jeremijo?" (Jer 1,11) trajao je u subotu i nedjelju. Animatori susreta bili su oci salezijanci **Stojan, Zoli** i **Janez**.

Na susret se okupilo oko šezdeset mladih iz Mužlje i okolnih mjesta, kao i iz dječjačkog i djevojačkog katoličkog internata.

Susret proljeća i nade

U subotnjem, prijepodnevnom predavanju, otac **Zoli Varga** podsjetio je na Božje pitanje proroku: "Što vidiš, Jeremijo?" Njegov odgovor je bio da vidi cvatuću bademovu grančicu. Badem je drvo, koje prvo cvjeta i oglašava proljeće. Prorok nam poručuje da preko cvatuće grančice vidi nevidljivu poruku. Ima ljudi, rekao je predavač, koji ne znaju promatrati, razmatrati i diviti se. Umjesto da se dive Božjem čudu, oni ga često uništavaju, a kako rade s biljkama tako isto čine i ljudima. Samo pažljiv čovjek primijetit će ljepotu prirode i duhovne darove u ljudima, s kojima se susreće. Da bismo mogli gledati dublje u svoje i tuđe duše, moramo biti pažljivi i budni: kroz svijet moramo ići čistim i sjajnim očima. Zato je potrebno podići svoje oči od svakidašnjih beskorisnih zabava, koje ostavljaju srce i dušu praznu, a često i nemirnu i žalosnu. Treba naći vremena za molitvu, koja će pomoći da više razumijemo Boga i njegove planove s nama.

Uz razmatranje, igru i pjesmu mladima je brzo prolazilo vrijeme odmora i ručka, te su s radošću dočekali natpastira na svetoj misi.

Budite vjerni svojim obećanjima!

Otac biskup László Huzsvár je propovijedajući na svetoj misi podsjetio mlade na žalosnu činjenicu, da nakon sv. krizme mnogi od njih okrenu leđa Isusu Kristu: prestanu dolaziti na misu i na sakramente, prestaju moliti i predaju se svjetovnom životu. Mi kršćani, naprotiv, moramo biti bolji od ostalih, jer Isus nam govori: "Vi ste svjetlost svijeta!"

Biskup je također rekao mladima da su se zato sabrali na susret kako bi obnovili svoju vjernost, napose preko dobre svete ispovijedi. "Sveta pričest neka nas ojača. Na Veliki četvrtak se sjećamo ustanovljenja presvete Euharistije. Sveta pričest je hrana jakih. A da možete redovito dolaziti na svetu pričest, morate najprije posvećivati nedjelju. Svaka nedjelja je mali Uskrs. Tada ne smijemo raditi teške poslove, već si moramo uzeti vremena za Boga i bližnjega, za svoju dušu. Onda nas uz Božju pomoć i zagovor naše nebeske Majke Marije očekuju bolja vremena. Čista savjest, vjernost Bogu i bližnjemu te marljivo učenje dat će vam Božji blagoslov. S tim mislima svima Vama i Vašim obiteljima želim sretan Uskrs", rekao je biskup Huzsvár.

Janez Jelen, salezijanac

SVETA EUHARISTIJA

Sv. Euharistiju je ustanovio Isus na Veliki četvrtak na posljednjoj večeri. Tada je pretvorio kruh u svoje Tijelo i vino u svoju Krv. Vlast pretvaranja kruha u njegovo Tijelo i vino u njegovu Krv dao je apostolima. Danas to isto čine svećenici na sv. misi.

U sv. Euharistiji Isus je prisutan pod prilikom kruha i vina, on je hrana naših duša. "Tko blaguje moje Tijelo i pije moju Krv imat će život vječni", rekao je Isus.

Tko ne bi želio vječno živjeti? Ali Isus kaže i ovo: "Tko nedostojno blaguje moje tijelo i pije moju krv, čini to sebi na osudu."

Danas se mnogi pričešćuju. Ponekad čitava crkva. Jesu li svi dostojni tog susreta s Bogom - Čovjekom? Veliko pitanje!

Na sv. pričest smijem samo kad mi je duša čista. To znači, kad je bez velikoga, smrtnoga grijeha. Inače činimo svojoj duši neopisivo veliku štetu. Prisiljavamo Isusa da uniđe tamo gdje je već njegov najveći neprijatelj - grijeh, car tame. Učinili smo svetogrđe.

Ako je potrebno, ispovjedi se prije pričesti! Ne pristupaj s velikim grijehom k stolu Gospodnjem!

Razlozi za ne-pristupanje sv. pričesti: Na pričest ne smijem ako nedeljom bez valjanog razloga propuštam sv. misu; Ako živim izvan bračnim životom; Ne-crkveno vjenčan; Ako ubijam nerođenu djecu; Oskrnjavanjem svoga tijela, sam ili s drugima; Maštanjem o seksualnosti, preljub, preklinjanje Boga itd. Presudi sam!

Poslije dobre ispovijedi možeš se pričešćivati. Ali opet ne u nedogled. Ispovjedi i pričesti se često! Živjet ćeš uvijek.

Don Ciril Zajec, salezijanac

KRIŽNI PUT

1. Isusa osuđuju na smrt.
* Oprosti mi, Isuse, za loše misli o drugima.
2. Isus prima na se križ.
* Oprosti mi, Isuse, što na mnogo stvari gundam.
3. Isus pada prvi put pod križem.
* Oprosti mi, Isuse, što se radujem tuđoj nevolji.
4. Isus susreće svoju svetu Majku.
* Oprosti mi, Isuse, što ne slušam Tvoju/našu Majku.
5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ.
* Oprosti mi, Isuse, što ne pomažem gdje mogu pomoći.
6. Veronika pruža Isusu rubac.
* Oprosti mi, Isuse, što se radujem kad drugi plače.
7. Isus pada drugi put pod križem.
* Oprosti mi, Isuse, što se rugam i kažem u sebi: tako mu-joj i treba.
8. Isus tješi jeruzalemske žene.
* Oprosti mi, Isuse, što zbog sebičnosti ne vidim tuđu nevolju.
9. Isus pada treći put pod križem.
* Oprosti mi, Isuse, što nekima ne želim pomoći.
10. Isusa svlače.
* Oprosti mi, Isuse, što se radujem tuđoj sramoti.
11. Isusa pribijaju na križ.
* Oprosti mi, Isuse, što javno gledam a ništa ne poduzimam za druge.
12. Isus umire na križu.
* Oprosti mi, Isuse, što često sudjelujem u tuđem stradanju.
13. Isusa skidaju s križa.
* Oprosti, Isuse, što mi često dugo treba da se ispričam.
14. Isusa polažu u grob.
* Oprosti, Isuse, što često reagiram kad je već sve gotovo.

Na završetku meditacije - "Križni put"

Isus kaže: "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga." (Mt 16,25)

Jakob Pfeifer

Priredio: Franjo Ivanković

Papina pobudnica "Sakrament ljubavi"

"Sakrament ljubavi, presveta euharistija, dar je u kojem Isus daruje sama sebe, objavljujući beskrajnu Božju ljubav prema svakom čovjeku... Isus ih je doista do kraja ljubio." Tim riječima papa Benedikt XVI. objašnjava naslov svoje postsinodalne apostolske pobudnice koja je predstavljena i objavljena 13. ožujka u Vatikanu. Pobudnica je izravni plod i završni dokument XI. Redovitog zasjedanja Biskupske sinode koja je održana u Vatikanu u listopadu 2005. godine o temi "Euharistija, izvor i vrhunac života Crkve". Dokument su u Vatikanu predstavili glavni relator na zasjedanju Sinode kardinal Angelo Scola i generalni tajnik biskupske sinode nadbiskup Nikola Eterović.

U pobudnici se posebno naglašava važnost slavljenja nedjelje kao "dana Gospodnjeg".

Umro umirovljeni splitski nadbiskup mons. Frane Franić

U subotu 17. ožujka preminuo je umirovljeni Splitsko-makarski nadbiskup mons. dr. Frane Franić. Smrt ga je zatekla u 95. godini života, 71. godini svećeništva i 57. godini biskupstva.

Biskupom je imenovan 1950. godine, a službu nadbiskupa preuzima 1954. godine i vrši je do 1988. godine. U tom periodu vršio je mnoge službe: bio je profesor, pročelnik različitih vijeća Biskupske konferencije, član doktrinalne komisije Drugog vatikanskog sabora i drugih. "U svom radu često se susretao s različitim neprilikama. No ništa ga nije moglo smesti. Baštinió je nešto od svoje dogmatske specijalizacije: sigurnost u nastupu i uvjerenje da Duh sveti vodi Crkvu."

Sprovod nadbiskupa Franića bio je 21. ožujka u splitskoj konkatedrali sv. Petra koju je izgradio u teško vrijeme komunizma. U obredima je sudjelovalo 25 biskupa, 300 svećenika i mnoštvo vjernika. Sprovodne obrede predvodio je zagrebački nadbiskup mons. Josip Bozanić.

Bački vladika Irinej Bulović kod nadbiskupa Bozanića

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u posjet 9. ožujka u Nadbiskupskom dvoru bačkog episkopa i dekana Pravoslavnoga bogoslovnog fakulteta Beogradskog sveučilišta Irineja Bulovića i prodekana istod fakulteta dr. Vladana Perišića. Vladika Bulović boravio je u Zagrebu na proslavi Dana Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i tom prilikom je izjavio: "Na Danu fakulteta zaista smo se osjećali svoji među svojim. Impresioniran sam ozbiljnošću, akademskom i duhovnom, koje smo danas vidjeli na fakultetu na svim razinama, od studenata do dekana i gospode profesora. Zahvalni smo i za srdačan prijam, iskrenu ljubav i pažnju koju smo osjećali."

Novi varaždinski biskup

Papa Benedikt XVI. imenovao je dosadašnjeg pomoćnog zagrebačkog biskupa mons. Josipa Mrzljaka novim varaždinskim biskupom. Ova vijest službeno je objavljena 20. ožujka. Ustoličenje novog biskupa u Varaždinu bilo je u subotu 31. ožujka. Na ovoj svečanosti, koju je predvodio zagrebački nadbiskup mons. Josip Bozanić bilo je dvadesetak biskupa, među njima je bio i naš biskup mons. Ivan Pénzes, te mnoštvo svećenika i vjernika Varaždinske biskupije.

Mons. Josip Mrzljak rođen je 19. siječnja 1944. godine u Vukovaru. Roditelji su mu doseljenici iz Krašića, ali je tata nestao 1945. godine te se majka vratila u svoje rodne mjesto. Djetinjstvo provodi u Krašiću gdje je u to vrijeme kao kućni zatočenik boravio i blaženi Alojzije Stepinac. Za svećenika je zaređen 1969. godine. Godine 1998. postaje zagrebačkim pomoćnim biskupom. U svom devetogodišnjem biskupskom služenju vršio je mnoge službe.

50. obljetnica ustanovljenja EU

U povodu 50. obljetnice Rimskih ugovora u Rimu je 23. ožujka započeo europski kongres na temu "Vrijednosti i perspektive za sutrašnju Europu. 50 godina Rimskih ugovora" u organizaciji Vijeća biskupskih konferencija Europske unije (COMECE). Na kongresu se okupilo gotovo 400 sudionika iz cijele Europe, a na skupu sudjeluje i predsjednik HBK kardinal Josip Bozanić, koji na sastancima COMECE-a sudjeluje kao promatrač otkako je Republika Hrvatska ušla u krug zemalja kandidata EU, te u svojstvu potpredsjednika CCEE-a. Kongres je otvorio predsjednik COMECE-a biskup Adrianus van Luyn, nakon čega je pročitano pismo talijanskog predsjednika Giorgia Napolitana. Predsjednik Napolitano /.../ primijetio je kako "Crkva i vjerska udruženja - čiji su položaj i doprinos dijalogu s europskim institucijama svečano priznati u ustavnoj povelji - pozvane pridonijeti ponovnom pokretanju Europske unije, svjedočeći duboke vrijednosti usađene u temelj građevine Europske unije". Uslijedila su izlaganja koja su, među ostalima, održali predsjednik Europskog parlamenta Hans-Gert Pöttering i predsjednik Talijanske biskupske konferencije (CEI) genovski nadbiskup Angelo Bagnasco. /.../ Udaljavati se od Kristove istine znači graditi na pijesku Intervent potpredsjednika Vijeća europskih biskupskih konferencija kardinala Josipa Bozanića na kongresu COMECE-a.

4. travnja

Sveti Izidor Seviljski

(* oko 560. + 4. travnja 636.)

- Njegovi roditelji odgojili tri sveca ● školovao ga brat ● mladi opat ●
- osnivač knjižnice ● mladi nadbiskup ● starao se za svećenički pomladak ●
- euharistiju nazvao misom ● obratio Gote od arijanizma ●
- napisao 20 svezaka enciklopedije ● zaštitnik interneta ●
- Izidor: dar božice naravnih sila Isis ●

Tri svećenička zvanja u jednoj kući

Izidor je rođen oko 560. u Cartagena u današnjoj Španjolskoj, u uglednoj rimskoj obitelji Severijana i Teodore, a umro je 4. travnja 636. godine kao nadbiskup Seville. Poznat nam je njegov brat sveti **Fulgencije**, (+633.) biskup grada Astigi, danas Ecija u južnoj Španjolskoj. Poslije smrti njihovih roditelja, Izidora je odgojio njegov stariji brat, sveti **Leander** nadbiskup seviljski (+600.), koji ga je zaređio za svećenika. Leander je bio jedan od organizatora sabora u Toledu, gdje je održao glasoviti govor pohvale Crkvi, i bio je najutjecajni biskup crkve u Hispaniji. Uspješno se borio protiv arijanizma. Tri sveta brata su imala i sestru **Florentinu**.

Mladi opat postao nadbiskup

Za Izidorovo školovanje se starao njegov stariji brat Leander. Izidor je bio predan učenik, i odgojen je u benediktinskom samostanu, gdje je u dobi od 30 godina postao opat - poglavar samostana. U tom je samostanu bila jedna od najglasovitijih knjižnica toga vremena. Na Toledskom saboru 589. godine

Izidor je bio jedan o vodećih teologa. Oko 600. godine Izidor je u četrdesetoj godini naslijedio svoga brata Leandera na stolici seviljskih nadbiskupa. Posebno se starao za odgoj klera, osnivač je škole i knjižnice.

Veliki teolog i polihistor

Kao opatu i kasnije nadbiskupu pošlo mu je za rukom da zapadne Gote, koji su u 5. stoljeću porobili Hispaniju, obrati od arijanizma za katoličku vjeru, te je na taj način postigao jedinstvo i osigurao opstanak Crkve u Hispaniji. Izidor je 619. godine sazvao Seviljski koncil. Predsjedao je i četvrtom nacionalnom saboru u Toledu 633. godine, kad je uspostavljeno jedinstvo Crkve i države, kad su osnovane stolne škole u svakoj biskupiji, i ostvarena jedinstvena liturgijska praksa u Hispaniji. Izidorovo najglasovitije djelo je objavljeno pod naslovom *Ety-mologiae*. To je jedna vrsta enciklopedije kasne antike u 20 svezaka. Tim djelom je Izidor uspio obuhvatiti sva dotadašnja svjetovna i religiozna saznanja. Etimologije su standardno djelo i najpoznatiji priručnik za sve studente srednjega vijeka. Djelo je doživjelo brojna ponovljena izdanja. U djelu *Chronica Majora* je uspješno sažeo povijest svijeta od stvaranja sve do 615. godine. Izidor se bavi bavi

teologijom, Svetim pismom i jezikoslovljem, znanostima i poviješću. Djelo *Sententiarum Libri Tres* je priručnik kršćanskog nauka i etike Rimske Crkve. Izidor je slavje presvete Euharistije prozvao svetom misom. Izraz misa je izveden od latinske imenice "Missio", što znači poslanje. To slanje se odnosi u prvom redu na novokrštenike, na katekumene, kao i na čitavu zajednicu. Izidor je kanoniziran 1598. godine, a 1722. je proglašen za učitelja Crkve.

Neki ga, neslužbeno, drže zaštitnikom interneta.

Zaštitnik interneta

Na području medija postoje sveci zaštitnici. Zaštitnik radija je sveti arkandeo **Gabrijel**, zaštitnica televizije je **sveta Klara**, a tiska **sveti Franjo Saleški**. Premda internet za sada nema zaštitnika, zaštitnikom interneta Španjolci i Južna Amerika drže svetog Izidora zbog njegove visoke naobrazbe i silnih djela koje je napisao. Kao mogući zaštitnici interneta se spominju **sveti Maksimilijan Kolbe**, koji je 1941. godine mučen i ubijen u koncentracijskom logoru Auschwitz i nizozemski karmelićanin **sveti Tito Brandsma**, koji je umro 1942. godine također u Auschwitzu. Obojica su bila jako zauzeta oko medija. Četvrti mogući zaštitnik interneta bi mogao biti **sveti Karlo Boromejski** (1530 - 1584), koji je kao milanski nadbiskup puno učinio za podizanje knjižnica i za širenje literature svoga vremena.

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

Dječja vjera

Uređuje i piše: o. Ante Stantić, OCD

Bogoslovne kreposti vjere, ufanja i ljubavi "liječe tijelo i dušu", zapisao je o. Gerard. Doznali smo, iz Katoličkog Katekizma da bogoslovne kreposti imaju "moć liječenja" jer su one Božje snage ulivene u dušu kršćanina od dana krštenja.

Naš se sluga Božji ne zadržava samo na tome da nam priopći činjenicu da bogoslovne kreposti imaju "moć liječenja", nego nastavlja tumačiti pod kojim uvjetima "moć liječenja" bogoslovnih kreposti razvija sav svoj dinamizam, svu svoju snagu i efikasnost, te zapisuje: "Treba dječja vjera kako bi voljeli što Isus voli i na to paziti. Kako me mičeš da se tako mičem"(1).

Kako bi se pokrenuo duhovni život kršćanina putovima "dječje vjere", vrlo je važno imati pred očima "ogledalo" a ono se očituje po upiranju pogleda "na Isusa u štali, ili propetog na križu, Sunce nas grije a propeti Isus na junačku smrt jača. Ta smrt je život a bez takve smrti život je ljenčarenje"(2).

Podvlači važnost opredjeljenja, po "dječjoj vjeri": "Tko za Bogom gladuje taj sigurno putuje. Tko sve izgubi taj se u Bogu zadubi, taj sigurno putuje. Sve nam zamagli duhovne oči što smeta Isusovim očima"(3).

Tko "dječjom vjerom" "liječi tijelo i dušu" postiže "dječju radost" a radost je u tome što postiže smiraj u Bogu: "Mali Isus postaje u njemu dječja radost, sadašnjost. Ne muči ga ni prošlost ni budućnost. Što vidi, jamačno u 'ogledalu', što je Isus, misli i uživa. To je mudrost sveta... Zlo drži za potrebno s kojim čisti i kiti dušu, da bude slična nebeskom društvu. Tko Malog Isusa štuje taj neka ne mudruje: Mali Isus u njemu stanuje ali čeka da ga hranim, jer tome se raduje. Njega hranim kad od nebeskog Oca sve primam"(4).

U konkretnosti naš sluga Božji ovako nastoji živjeti po bogoslovnim krepostima: "Kad sam već krenuo putom ljubavi taj ću put nastaviti. Ti, lijepo cvijeće, miriš Isusu. Ti, slatka voćko, hrani Isusa. Ti, pčelice, pravi meda Isusu. Ti, ptičice, pjevaj lijepo Isusu. Vi, molitelji, budite mučenici. Zamočite u ljubav svako slovo i postanite prah i pepeo. Cijelo nebo neka gori i Isusa mjesto mene neka slavi. Vraćam se opet na sitnice jer su to uzdisaji moje dušice. Kad god dihnem neka od plamena sijevnem. Neka ovdje uvijek gorim dok Te u nebu ne zagrlim. Sipaj ružice ljubavi da vatra opet gori. Kad ne gorim neka se barem ne ugasi, da vatra opet

gori. Upali u svijetu svako djelo, neka bude Tebi i svima milo. Daj ljubavi ogrijeva jer dosta je bilo grijeha. Koliko Tvoja Providnost dopušta, neka bude ova zemlja od grijeha pusta, čista. Neka moje srce bude žeravica i to neka njeguje tvoja Majka Djevica. Ja ću paziti na ovu vatru da se osvetim nemilome paklu. Kad vidimo lijepo osim Tebe zaboravimo misliti na sebe. Kad možemo gledati Vašu, nemojmo tražiti na sebi očišćenu odbačenu grdobu. Na Vas gledajmo da Vam slični budemo. Kad smo zlo mjesto ostavili, pametno, bez potrebe, na to se ne vraćajmo. Što je isplaćeno s tim brige nemajmo, osim da takvo što ne činimo. Dug ne ćemo činiti ako hoćemo od sele Bogu služiti, njemu meda praviti, pazeći na Njegovu želju. Dokle, pazim na ovu medenu zabavu. Kad mogu paziti na Vas, ne pazim što laje pas pakleni. Vi vazda govorite da budem kao dijete. Što me boli neka Vama kažem i sebe u vaše ruke polažem"(5).

Ovakav život Gerard želi živjeti nadahnjujući se na sv. Ivanu od Križa. Bilježi: "Pravi junak, koji od potučene vojske, (tj. ublaženja karmelskoga reda iz 15. stoljeća), zna junačku vojsku učiniti... (to jest obnovljeni Karmel u 16. stoljeću u kojem je bio prvi obnovljeni karmelićanin). Njegova mistika je nauk savršenosti: tako se ponašati u odnosu na zemaljske stvari kao da ih nema na svijetu, ali tako da kao da iz zrelog grožđa iscijedi iz njega svu vlagu i sve žeravom učini"(6).

Na temu o bogoslovnim krepostima i kada ona vodi k sjedinjenju duše s Bogom, k mistici, naš je sluga Božji napisao brojne stranice. Držim da već iz ovoga što je u ovom sažetom članku prikazano dovoljno govori da je "DJEČJA VJERA" sluga Božjega zapravo mistika Ivana od Križa, da je o. Gerard Tomo Stantić mistik, da u svjetlu mistike Ivana od Križa treba vrednovati njegov lik. Da su se prevarili, doduše u "dobroj vjeri bili", koji su zastupali mišljenje da je on "tebaitski svetac"! U sljedećem ćemo prikazu "objasniti" zašto su se prevarili!

1. Milosrdnost, 004876
2. Blago duše, 008286
3. Ondje
4. Biser mišljenja, 004539
5. Blago duše, 008612
6. Ondje, 008636-37.

Uređuje:
Lazar Novaković

RUŽICA MARTINOVIĆ VLAHOVIĆ

Rođena je 14. ožujka 1950. u Zagrebu. Kao dijete vraća se s roditeljima u Dalmaciju. U Kominu završava osnovnu školu, gimnaziju pohađa u Pločama i završava u Zagrebu. Medicinski fakultet završava 1974. u Zagrebu. Udajom se 1976. preseljava u Slavonski Brod. Aktivna je u pastoralnom radu Obiteljskog centra.

Pjesme piše od srednje škole. Neke su joj i uglazbljene. Objavljivala je u listu mladih *Mi* i u *Kani*. U Zagrebu joj je 1998. objavljena zbirka pjesama *Tvoj duh me ovija*.

MANA LJUBAVI

Tvoja blizina daje svjetlo mojim očima
U mojoj duši svjetiljka tvoja počiva

Ključem ljubavi srce si mi otvorio
Ulje dolijevaš, osvit je dozorio

Snove mi češljaš, tijelu daješ počinak
I pliniš brige u besanim noćima

Sjajiš nadom korake plahe, umome
U radost okrećeš molitve naše sumome

Tvoj šapat blaži gorku riječ na usnama
A stisnutoj šaci nježno dlan otvara

Iz suhe stijene srca kamena
Tvoj dodir plodni izvor otvara

Jer manu ljubavi jutrom prosipaš
Jelom života pustinju prekrivaš

Mana ljubavi, kruh naš svagdanji
Prostrta trpeza, dođite umorni

Ružica Martinović - Vlahović

Piše: mr. Mirko Štefković

SAKRAMENT LJUBAVI

- posebni osvrt na odnos između euharistije i ženidbe -

Stalnim čitateljima ove rubrike nije promaknulo da smo u više proteklih brojeva upoznavali starije dokumente Svete Stolice. Došlo je vrijeme da se taj niz prekine i to skoro objavljenom postsinodalnom apostolskom pobudnicom pape Benedikta XVI. o Svetoj euharistiji. Ovaj dokument sažima rezultate posljednje Biskupske sinode održane u Vatikanu listopada 2005. Budući da je spis malo duži, ne ćemo se zaustaviti na svim njegovim detaljima. Potaknuti reakcijama u medijima, koje su uslijedile neposredno nakon njegovog predstavljanja, osvrnut ćemo se na povezanost između euharistije i sakramenta ženidbe. Prije nego li se usredotočimo na odabrani dio dokumenta, dužnost nam je naznačiti njegove glavne karakteristike.

Svoj nauk o euharistiji u ovom dokumentu Sveti Otac artikulira u tri logično povezana dijela: euharistijsko otajstvo, liturgijski čin i novo duhovno bogoslužje. On jasno ukazuje kako je liturgijski čin - otajstvo koje se slavi - onaj osobit čin po kojem se kršćanski život preobražava - otajstvo koje se živi, kao novo duhovno bogoslužje u svakidašnjici - zahvaljujući prihvaćenoj vjeri - otajstvo koje se vjeruje.

Na početku dokumenta Papa progovara o euharistiji kao sakramentu ljubavi. U euharistijskom slavlju, privilegiranom mjestu predaje, kršćanin prihvaća dar samog Krista kako bi, snagom vjere i sakramentalnog preporođenja, postao Njegovim udom i članom Crkve. Po euharistiji Krist, darujući sama sebe za spas svijeta, objavljuje milosrdnu Božju ljubav prema svakom čovjeku. Euharistija, kao sakrament ljubavi, središte je Crkve, vrelo njezina života i postojanja, najjača veza koja je veže s Gospodinom, a u njezinom krilu povezuje vjernike međusobno. Sudjelujući u euharistiji i mi se uključujemo u dinamiku Kristova darivanja, te tako bivamo preobraženi i suobličeni Njemu, kako bi se i svijet po nama preobrazio i prihvatio spasenje.

Euharistija je po svojoj naravi zaručnički sakrament, otajstvo zajedništva između Krista-Zaručnika i Crkve-Zaručnice. Na tom zajedništvu se temelji i crpi svoju snagu svako zajedništvo žene i muškarca zapečaćeno sakramentalnim vezom ženidbe. Po uzoru na tu vjernu, nerazrješivu i isključivu povezanost između Krista i Crkve kršćanska ženidba trajno povezuje ženu i muškarca (usp.

Post 2,24; Mt 19,5). Ako euharistija izražava neopozivost Božje ljubavi u Kristu za svoju Crkvu, onda po uzoru na nju i kršćanska ženidba uključuje tu neopozivost, za kojom svaka prava ljubav čezne. Zato Crkva ne odustaje od prakse, utemeljene na Svetom pismu (usp. Mk 10,2-12), da ne pripušta sakramentima rastavljene koji žive u drugom (civilnom) braku, jer se njihovo stanje i način života objektivno protive onom zajedništvu ljubavi između Krista i Crkve, koje je označene i ostvarene u euharistiji.

Ali, razvedeni katolici koji žive u drugom braku ne prestaju biti članovima Crkve! Naprotiv, jer Crkva, iako sveta po svojoj Glavi-Kristu i svojim proslavljenim članovima u nebu, te po sakramentima kao sredstvima spasenja, ovdje na zemlji samo je zajednica grešnika pozvanih na obraćenje. U tom smislu dokument nabraja devet načina aktivnog života vjere onih vjernika koji pate zbog svog bolnog stanja nemogućnosti pristupanja sakramentima, a to su: sudjelovanje na svetoj misi bez primanja pričesti, slušanje Božje riječi, klanjanje, molitva, sudjelovanje u životu zajednice, povjerljivi razgovor s duhovnikom, karitativno djelovanje, djela pokore i kršćanski odgoj djece. Vjernike koji su drugom (civilnom) braku, a nije im moguće dokazati ništavnost prethodno crkveno sklopljene ženidbe, a objektivno stanje onemogućuje im obnavljanje prethodnog zajedništva, Crkva potiče da se sa svojim novim partnerom vježbaju u kreposti i međusobnom potporom obvežu na čist život u odricanju, kako bi ponovno mogli pristupiti euharistijskom stolu. Isprobana crkvena praksa za takve slučajeve preporuča veliku pažnju i diskreciju, kako bi se izbjegla pomutnja glede jasnog nauka o sakramentalnoj nerazrješivosti ženidbe.

Sveti Otac zato preporuča veliku pastoralnu skrb oko pripreve zaručnika i provjere njihovih nakana glede temeljnih obveza bitnih za valjanost ženidbe. Ozbiljnim rasuđivanjem na ovom području može se izbjeći da emotivni poticaji i površni razlozi navedu dvoje mladih da prihvate obveze i odgovornosti koje poslije neće moći niti znati poštovati. Zato je po svaku cijenu potrebno promicati i braniti kršćansku ženidbu i obitelj, jer svaka šteta koja im se nanosi rana je ljudskom suživotu kao takvom.

Hrvatske katoličke stranice (61.)

Zajednica kršćanskog života

<http://www.zkz.hr/>

Katoličku duhovnu zajednicu pod nazivom Zajednica kršćanskog života čine "muževi i žene, odrasli i mladi, svakog društvenog staleža koji žele izblužiti Isusa Krista i surađivati s njim na izgradnji Kraljevstva..." kroz njegovanje i obnavljanje duhovne baštine sv. Ignacija Lojolskog (1491.-1556.), utemeljitelja Družbe Isusove. Od osnutka isusovačkog reda ove su zajednice djelovale pod nazivom Marijine kongregacije, a poslije Drugoga vatikanskog koncila ime im je promijenjeno u Zajednica kršćanskog života, kako bi se istaknula važnost zajedništva. Zajednica je rasprostranjena širom svijeta, a prve se zajednice u Hrvatskoj utemeljuju 1991. godine. Internetska adresa hrvatske zajednice jest:

<http://www.zkz.hr/>

Na stranici se nalaze osnovne informacije o cilju zajednice, njezinom historijatu u Hrvatskoj, ustroju, aktivnostima, izdanjima itd., s daljnjim izbornicima u okviru svakog od ovih osnovnih izbornika. Među ostalim, na stranici su obavijesti o formaciji i razvoju duhovnosti članova skupine, što je temelj djelovanja ove katoličke zajednice; o tiskanim izdanjima Hrvatske zajednice kršćanskog života - glasilo *Živjeti zajedno*, mjesečne *Obavijesti*, *Pjesmarica*, te *Glasilu svjetske zajednice* - koje se u pdf i doc formatu mogu preuzeti i sa stranice (postoji arhiva starih brojeva); tu su i informacije o župnoj kući u Žmanu na Dugom otoku, gdje se organizira ljetovanje za članove zajednice i druge osobe željne duhovnoga odmora (na kojemu su do sada sudjelovali vjernici iz Hrvatske, BiH, Slovenije, Crne Gore i Srbije) itd.

Skupine koje se formiraju u okviru Zajednice kršćanskog života broje desetak članova, a pri njihovu formiranju vodi se računa o osobnosti, godinama, kulturi i obrazovanju.

Danas u Hrvatskoj djeluje nekoliko ovakvih regionalnih skupina - u Zagrebu, Osijeku i Rijeci, dok su sve nacionalne skupine (a ima ih u oko 60 zemalja) dio Svjetskoga saveza zajednica kršćanskog života.

s.b.

Piše: dr. Andrija Kopilović

15. 04. 2007.

DRUGA VAZMENA NEDJELJA - BIJELA NEDJELJA - NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA

Dj 5,12-16; Ps 118,2-4.22-27; Otk 1,9-13.17-19; Iv 20,19-31

**Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar
jer je vječna ljubav njegova!**

Da, neka rekne dom Izraelov vječna je ljubav njegova. Ovako pjeva psalmist u Bogoslužju ove nedjelje kada Toma susreće Krista i pred njim, Uskrslim, ispovijeda najkraću formulu svoje vjere: Gospodin moj i Bog moj! U tom dobrom Bogu koji se objavljuje psalmist prepoznaje Ljubav. Objava kojom se Isus uskrsli objavljuje jest ljubav prema njegovima, a ta se ljubav odražava i kroz silnu povijest spasenja. Stoga psalmist poziva dom Izraelov, dom Aronov i sav dom Božjega naroda da neprestano kliče, zahvaljuje i hvali Gospodina. Hvaliti Gospodina ne znači samo moliti, nego razglašavati velika djela Gospodnja. Zato je taj pripjev "vječna je ljubav njegova" nešto što treba odzvanjati našem dubokom uvjerenju da je istina i naše stvarno iskustvo da je vječna ljubav njegova. Ako to ispovjedamo, a na bit naše vjere spada da vjerujemo u ljubav Gospodnju koja je vječna jer je Bog vječan, onda je na nama kršćanima također i odgovornost da navijestimo tu Gospodnju ljubav. Ona se osobito očituje ovih dana kada slavimo Kristovu pobjedu. Ne dopustimo da i sami, kao što to psalmist spominje, poput graditelja odbacimo onaj kamen koji može postati zaglavni kamenom. Stoga molimo: "Gospodine, spasenje nam daj; Gospodine, sreću nam daj", jer od toga ovisi naše spasenje, a to je Gospodin i Bog naš koji sve čini novo.

29. 04. 2007.

ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA - DOBRI PASTIR

Dj 13,14.43-52; Ps 100,2.3.5; Otk 7,9.14-17; Iv 10,27-30

Njegov smo narod i ovce paše njegove

Četvrta vazmena nedjelja je nedjelja Dobroga pastira. Klićite Gospodinu i zahvaljujte! Danas, naime, psalmist u zahvalnosti pjeva Bogu, a s njime i mi, jer nam se Isus Krist očitovao kao pastir. Biblijska slika dobrog pastira govori o onome koji se brine za svoje stado, čuva ga i pomaže mu. Zato psalmist poziva da Gospodinu kličemo i da mu služimo u veselju. Kako reče apostol, služiti Bogu znači biti pred njegovim licem, biti radostan, jer Gospodin Bog, budući da smo njegov narod i ovce paše njegove, daje nam da se kod njega osjećamo "kod kuće". Biti u tom Božjem "stadu" znači biti čovjek i vjernik, biti siguran da se za mene ne stara makar tko, nego sam Bog. Isus Krist je Dobri pastir, a ja kao član njegova naroda jesam u toj zajednici kojoj je on pastir. Zato uživam dobrotu koja se očitovala u toj zajednici, jer je njegova ljubav vječna i kao vjernik priznajem je takvom. Gospodin je uistinu dobar i dovijeka traje ljubav njegova, jer Bog je vječan. No, da li ta ljubav i kod nas traje od koljena do koljena, to ovisi o nama samima, o našim obiteljima i o tome koliko se često u razgovoru i molitvi spominjemo da je Bog naš Otac i Krist naš Spasitelj, te kako s koljena na koljeno prenosimo tu zahvalu Bogu za njegova djela. Jesmo li stvarno zahvalni što Bog čuva našu kuću, našu Crkvu i našu obitelj, kao što Dobri pastir čuva stado svoje?

22. 04. 2007.

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

Dj 5,27-32.40-41; Ps 30,2.4-6.11-13; Otk 5,11-14; Iv 21,1-19

Veličam te, Gospodine, jer si me izbavio!

Ove nedjelje u liturgiji pjevamo trideseti psalam u nekoliko dijelova i s psalmistom klikćemo pobjedniku Kristu Isusu: "Veličam te, Gospodine, jer si me izbavio i nisi dao da se raduju nada mnogim dušmani". Naime, iz Podzemlja je izveo Gospodin Isusa Krista, brata našega, Bogočovjeka, koji je uskrsnućem postao novi Adam i početak novog čovječanstva. Često se nalazimo u situaciji da smo tako izgubljeni, tako ostavljeni, da nam se čini kako se nad nama raduju dušmani, to jest da se nad nama raduje onaj koji nam zavidi, a napose onaj koji nam je neprijatelj. Nažalost, život nam je takav da je vrlo teško kroz njega proći, a da se na našem putu ne nađe netko tko je protiv nas i gleda nas "zlim okom". Tada i mi poput psalmista molimo Gospodina i zahvaljujemo mu što je jedini sposoban izbaviti nas, jer ako sami sebe nadržavamo tako da se ne bavimo onim što o nama neprijatelji i dušmani sude, nego se podižemo onim što o nama zna Gospodin i Bog naš, tada postajemo jaki. Zato je psalam već u drugoj strofi raspjevan, "pjevajte Gospodinu pobožnici njegovi". Pobožan je dakle onaj koji je smogao snage od Boga izmoliti da može podnijeti napad i biti uistinu onaj koji prima novi život. Gospodin je milosrdan. On nas samo na kratko prepušta kušnji. Njegova pobjeda uvijek ostaje, zato ne možemo ne zahvaliti i veličati Gospodina, jer nam je učinio velika djela, obrisao suze i dao snage živjeti novim životom.

6. 05. 2007.

PETA VAZMENA NEDJELJA

Dj 14,21-27; Ps 145,8-13; Otk 21,1-5; Iv 13,31-35

Blagoslivljat ću dovijeka ime tvoje, Bože, kralju moj!

Bogoslužje ove nedjelje nam na usne stavlja dio 145. psalma, koji veliča Božje milosrđe i poziva na njegovu proslavu. Što znači "neka te slave Gospodine sva djela tvoja"? Zar Boga ne slave sva njegova djela? Da, sva djela Božja, koja su na svijetu, odraz su Božje ljepote, dobrote i svemoći. Zato sva ona slave Boga, svako na svoj način. Ako nema čovjeka koji primjećuje sva ta čudesna Božja stvorenja, sva ta čudesna Božja djela, onda ona zapravo nemaju "usta" koja bi dala slavu Bogu. Čovjek je zato na svijetu da primjećujući sva ta Božja djela zahvaljuje i slavi Boga. Psalmist potiče: "blagoslivljaj" - a blagoslivljati u biblijskom smislu znači izreći najveću zahvalu za ono što je oko nas, za ono što vidimo i čemu se divimo. Na to nas obvezuju naša vjera i sama ljudska narav, po kojoj smo razumska bića i po kojoj spoznajemo tu slavu koja se očituje u stvorenom svijetu. Sve je Božje, ali Bog od svega stvorenoga ne postaje bogatiji. Dakle, On nema dobiti i interesa, nego po našem hvalospjevu i blagoslivljanju mi sami postajemo bogatiji, jer u sebi objedinjujemo sva stvorena djela. Tako zapravo čovjek svojom molitvom, hvalom i divljenjem "dodiruje" Boga. Jednom riječju, on biva odsjaj slave Božje na zemlji. Istodobno pred Bogom čovjek postaje odsjaj svega stvorenoga, a time i sav stvoreni svijet poprima svoju ljepotu po dijalogu između Boga i čovjeka.

"Ne poznajem nijednog drugog Gospodina doli Isusa iz Nazareta: Pobijedio je smrt i silu moćnih. Ne poznajem nijednog drugog, kojem bismo bezgranično i bezuvjetno mogli vjerovati doli Razapetog i Uskrsnulog: On živi i jamči za moj život. Vjerujem!" (o. Roman Bleistein)

Iskustvo drugih...

DOŽIVLJAJ USKRSA U NAMA

Otajstvo Uskrsa za odraslog kršćanina centralni je događaj u čovjekovu životu, kad je u pitanju njegova vjera. Svake godine u korizmi pripremam se "ponovno" doživjeti misterij Isusove žrtve. Uvijek mi se čini da to ponavljanje u crkvenoj godini čini da zapravo sve svedem na formalnost slavljenja, ili u najbolju ruku u dobar odmor za dušu i tijelo.

Ipak, nije tako. Otajstvo Uskrsa, njegova jačina i dubina je tolika da "mora" ostaviti dojam na naše duhovne senzore. O njima ovisi intenzitet njegova doživljaja. I tu ističem: ne intenzitet Uskrsa, već intenzitet doživljaja Uskrsa. Te senzore dobivamo po milosti Uskrsa, milosti

Boga. Tako da je to jedan krug kojega može prekinuti jedino zlo, ali ga ne može izbrisati. Ti su "čipovi" vjere ugrađeni u našu bit još kod stvaranja, po Uskrsnoj milosti bivaju obnovljeni zauvijek. Krštenje nam to potvrđuje, a svake godine slavlje Uskrsa nas na to podsjeća. I koliko god bili okupirani vanjskim životom, onim što se "vidi", u našim dušama događa se Uskrs.

I nema pitanja: "Gdje si slavila Uskrs? ili "S kim si slavio Uskrs?", jer Uskrs se događa u nama i nema drugoga osim Isusa s kime bismo ga mogli proslaviti. Živimo li ili ne tako da osjetimo Uskrs? Za sada imamo sliku Isusova Uskrsnuća, možemo biti svjedoci vjere u

Uskrsnuće, a ako ustrajemo u vjeri, imamo obećanje da ćemo i sami biti uskrišeni "u onaj dan". Tada više neće biti puta kojega treba prelaziti, koji će trebati obnavljati, na kojemu ćemo prekidati krug koji nas vodi do Boga. Tada Uskrs, koji je Isus započeo u nama, više neće biti otajstvo za nas, nego dar koji ćemo konačno moći istinski primiti.

/Ivana Lazić/

Ako ja ne uskrsavam,

Uskrs je Božja konačna pobjeda nad križem ne samo u nekoj nedohvatljivoj budućnosti, nego već sada i ovdje, u svakome mjestu i vremenu. I znak kršćanstva nije križ, nego Uskrs!

Kršćanstvo je zapravo Uskrs. Iz Uskrsa je nastalo kršćanstvo: iz vjere da Raspeti živi. Kršćanstvo je vjera nedjeljnog uskrsnog jutra, vjera pobjede vječnog života nad smrću križa, vjera pobjede svjetla nad tminom, ljubavi nad mržnjom, pobjeda radosti nad tugom. Uskrs probija zid smrti, neprobojni zid između prolaznosti, raspadljivosti svijeta i vječnosti. S Uskrsom vječnost postaje standard života našega svijeta. Uskrs je konačni i središnji događaj objave i Isusova života. Uskrs je najveća prekretnica povijesti i odlučni božanski poticaj životu koji se ne može ugasiti do kraja našega svijeta. Uskrs ne zahvaća samo čovjeka, nego i sve stvorenje živi u uskrsnom uzdahu za posinjenjem (Rim 8,19-23). Bit kršćanin znači živjeti Uskrs, a nijekati Uskrs znači nijekati i Isusa i sve kršćanstvo. Uskrs nije događaj koji se dogodio samo na Isusu u jednome trenutku i koji svijetu očekuje na koncu vremena. Ne, s Isusovim uskrsnućem započelo je doba Uskrsa započeo je život na uskrsni način, vrijeme

ON USKRSNU, KAKO REČE

**On uskrsnu, kako reče
Iz trodnevnog groba svoga,
Na utjehu, na veselje
Čovječanstva žalosnoga.**

**On uskrsnu, kako reče
Da nam grešne duše spasi;
Alleluja, Alleluja
Veseli se čuju glasi.**

**On uskrsnu, kako reče
Iz svog groba svojom moći;
A kršćanstvu sunce granu
Iza duge tavisne noći.**

**Spomen Tvoga uskrsnuća
Mi slavimo Božji Sine!
Al' sa vrućom molbom, željom
Da i drugo skoro sine!**

**Moga roda slava stara
Još u starom grobu leži;
A nepravda, kleta zloba
Na njemu još kamen teži.**

**Odveli ga Gospodine!
Moj te narod moli vruće:
Nek' osvane željkovano
Ovo drugo uskrsnuće**

Ante Evetović

Iz uskrsnih običaja bačkih Hrvata

Uskrsni ponedjeljak odnosno Vodeni ponedjeljak

Na uskrsni ponedjeljak, sačuvan je sve do danas običaj *polivanja* djevojaka i žena pa se on još naziva i *Vodeni ponedjeljak*. U prošlim vremenima polivači bi polijevali *divojke* vodom. U gradu su ih obično obilazili pješice, a na salašima konjima ili kolima. Danas su konji i kola zamijenjeni automobilima. I danas su polivači najčešće momci obučeni u narodne nošnje i idu u polivanje s tamburicama odnosno u pratnji tamburaša. Isto tako, prijašnji običaj polijevanja vodom, zamijenjen je polijevanjem kolonjskom vodom ili parfemom. Tako je izgubljen stari običaj polijevanja vodom po kosi. Kako piše **Bela Gabrić**, taj je običaj bio vrlo neugodan za djevojku budući da su je dva momka držala za ruke, a treći je *polivo*, tako da je cijelo vedro (*kabo*) vode iz bunara polio po djevojci i dobro je ukvasio. Takvih ih je momaka danas, na zadovoljstvo djevojaka, manje. No, unatoč neugodnosti zbog polijevanja hladnom vodom i da su se zbog toga tijekom dana morale više puta presvlačiti, djevojke su se i dičile time jer su po broju mokrih *ruva* (odijela) susjedi i prolaznici znali koliko je koja od djevojaka imala *polivača*. No, ono što je do danas ostalo nepromijenjeno jest darivanje *polivača* od djevojke, a sastoji se od darivanja šarenoga jaja i naranče, te kicjenja cvijećem (ružmarin, jorgovan, sunovrat ili zumbul). Kako bi se ovaj običaj sačuvao i za buduće naraštaje i da bi svoju djecu od malena učili ovom starom bunjevačkom običaju, očevi malih dječaka također prakticiraju ovaj običaj iako su oženjeni i sa sinovima idu u *polivanje* supruge, bake, tetaka i drugih rođakinja i susjeda.

/Željka Zelić/

Križ - znak čežnje, uspomene i blagoslova

Križ nas želi podsjetiti na činjenicu da se posvuda nalazimo u Božjoj otkupiteljskoj blizini i ljubavi, da nismo prepušteni sebi samima i ljudima koji bi htjeli nama vladati, već se na svakom mjestu možemo osjećati kao u Božjem prostoru. U Božjoj blizini ne može na nas presudno djelovati često agresivna blizina ljudi. Križ je istovremeno znak da se nalazimo pod izravnom zaštitom Boga. Križ je istovremeno znak blagoslova. S križem u ruci blagoslivljaju se ljudi i predmeti. Križ nam govori da smo zajedno s ovim svijetom dionici Božjega blagoslova, da je nad nama Božja ruka koja nas blagoslivlja i daje nam obilje života. (Anselm Gruen)

Svjetlo

Lucernarij ili služba svjetla veže se uz judeo-kršćansku praksu paljenja svjetiljke uz blagoslovnu molitvu. Unoseći svijeću, upaljenu na novome ognju, u mračnu crkvu, evocira se Kristovo uskrsnuće. Svijeća je ognjeni stup koji je svijetlio Izraelu u njegovu prijelazu kao što pjeva vazmeni hvalospjev: "Danica koja ne zna zalaza, a to je Krist uskrsli, povratnik od mrtvih, koji svijetli svakom čovjeku..." Obred vazmenoga

svjetla razvija se relativno kasno. Uz najstariji rimski običaj da se uskrsna svijeća pali na svjetlu koje se čuva od Velikoga petka, u 8. st. i nadalje, izvan Rima, svjetlo se uzima s nekoga drugog svjetla, vatre (poglavito u Galiji i Irskoj). Oko 10. st. obred paljenja vatre proširuje se posebnim blagoslovom. Uskrsna se svijeća, osim što se blagoslivlja, i ukrašava. Na svijeći je označen križ, tekuća godina te slova alfa i omega, kao znakovi početka i završetka. U početku je poznat samo blagoslovni znak križa nad svijećom, a od 12. st. križ se urezuje u nju zajedno sa spomenutim brojkama i slovima. Tada se u dekoraciju unose i zrna tamjana. U potpuno mračnu crkvu unosi se simbol Krista-svjetla, čiji su dionici i vjernici koji pale svoje svijeće.

/dr. Ivan Šaško/

"Ovo je noć koja svjetlošću stupa rasprši tmine grijeha. Ovo je noć koja danas po svem svijetu one što u Krista vjeruju o tmina grijeha i od opačina otima, vraća milosti i pridružuje svetosti. Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao. Ova uskrsna sveta noć ništi grijehe, pere krivice, i

/Ivo Marković, Svjetlo riječi/

nevinost vraća palima, a radost tužnima. Dokida mržnju, uspostavlja slogu i svladava nasilje." (Iz vazmenog hvalospjeva)

Uskrsnuće ...

Uskrsnuće Isusa Krista je temelj našega vjerovanja u uskrsnuće života. Često se govorilo i govori se da je naše tijelo zatvor naše duše te da je duhovni život put koji vodi iz toga zatvora. No, svojim vjerovanjem u uskrsnuće tijela mi navješćujemo da duhovni život i tjelesni život ne moraju biti međusobno odijeljeni. Naše je tijelo, kaže apostol Pavao, "hram Duha Svetoga" i zato je posvećeno. Uskrsnuće tijela znači da sve što smo svojim tijelom proživjeli nije prolazno, dapače, sve će to biti uzvišeno u vječni život s Bogom. Kao što je Krist nosio znakove svoje patnje na svom uskrsnom tijelu, tako će i naša tijela nakon uskrsnuća nositi na sebi znakove naše patnje. Uskrsnućem će naše rane postati znakovima božanske divote.

/Henri Nouwen/

**Molitva
uskrsnom Spasitelju**

Gospodine Isuse Kriste, koji si svojom smrću nadvladao smrt, molimo Te po Tvom slavnom uskrsnuću: ne dopusti da naše duše trunu u niskim mislima i življenju, već nam pošalji anđela svoje milosti da odvali s naše duše kamen okorjelosti i zlih navika. Probudi nam srce na pravo obraćenje u uskrsi nas jakošću Duha Svetoga na nov život u Tebi, da u ljubavi i svetosti za Te živimo i tako umaknemo duhovnoj smrti. Amen! (Slava Božja)

Iz uskrsnih običaja drugih naroda

U Sjevernoj Americi Uskrs je dijelom sekulariziran, odvojen od sakralnog. Najpoznatiji je običaj lova na pisanice - roditelji ili rodbina skrivaju pisanice u kući ili dvorištu/vrtu, a potom ih djeca traže. Belgija ima slične tradicije kao Amerika ali se češće govori da uskrsna jaja donose zvona iz Rima. Naime, priča govori da zvona sa svake crkve na tihu subotu (stille Zaterdag) ne zvone jer su otišla u Rim. U istočnom dijelu Nizozemske pale se uskrsne vatre u sumrak. U okolici Magdenburga dječacima se simbolički "isprašio tur" da bi se iz njih istjeralo loše ponašanje. Taj je običaj bio čest i u Škotskoj gdje postoji izreka "istučen kao na Uskrs" koja znači da je za neki prijestup dobivena preblaga kazna. U Norveškoj je zanimljiva tradicija da se na Uskrs rješavaju ubojstva - na televizijskim su programima detektivski filmovi, časopisi objavljuju kriminalističke priče, a čak i kartoni mlijeka imaju priče o neriješenim ubojstvima. Norvežani i Danci na Veliku subotu u džepovima nose komadiće beskvasnog kruha umotanog u bijelo platno da bi ga pojeli u ponoć. Sam običaj bio je čest i u vikinško doba kad su Vikinzi nosili sa sobom zizmelene bobice koje su simbolizirale život. U Finskoj i Švedskoj malena djeca odjevena kao vještice skupljaju slatkiše od vrata do vrata u zamjenu za ukrašene cica-mace. U Laponiji se uz pjesmu i plés igraju sa snijegom, prave se snjegovići te se slavi Isusovo uskrsnuće i buđenje prirode. U Bugarskoj i Rumunjskoj na Veliku subotu stavljaju se brašno, sol, kvasac i pisanice na prozore, a od tih se sastojaka na Uskrsni ponedjeljak zamijesi kruh. Potom se kruh blaguje da bi godina bila plodna. Na Lampedusi, talijanskom otočiću na Uskrs se zaboravljaju sve svade i nesporazumi.

Uređuju: Vinko Cvijin i Gabrijel Lukač

BISKUPSKA KONFERENCIJA

Sredinom ožujka održana je sjednica Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda u našem gradu. Biskupi su se okupili na sjednici kako bi pripremili posjet Svetome Ocu, koji se službeno zove "Ad limina", a zatim su raspravljali o aktualnim i konkretnim crkvenim pitanjima na našim prostorima. Prilikom zasjedanja biskupi su posjetili sjemenište, svi su s radošću došli u našu zajednicu, jer od njih deseterice dva su biskupa bili Paulinci. Mi smo biskupima u čast priredili kratki program u našoj kapelici, a nakon toga predsjednik Konferencije, nadbiskup **Stanislav Hočevar** uputio nam je nekoliko riječi ohrabrenja i neke smjernice za naš daljnji život. Na koncu su nam svi biskupi podijelili svoj apostolski blagoslov.

Prvog dana zasjedanja u sjemenište je došao biskup prizrenski **Dode Gjergi**, a drugoga dana gost nam je bio skopski biskup **dr. Kiro Stojanov**. Oba su biskupa služila sv. misu i uputili nam svoje riječi potpore.

Nama je bilo drago što su svi biskupi bili u našoj kući te nam i na ovaj način dali podršku za daljnji rad, za duhovnu i intelektualnu izobrazbu.

SAT ASTRONOMIJE NA PALIĆU

Od prošle godine naša škola ima novog profesora fizike koji nam s velikom odanošću želi predati što više znanja, ne samo iz fizike nego čak i iz astronomije. Da bismo mogli što bolje vidjeti nebeska tijela, profesor **dr. Ferenc Koc** odveo nas je na sat astronomije na Palić. To je bilo u večernjim satima, kako bismo mogli što bolje vidjeti prekrasne zvijezde koje je dragi Bog dao nama u našoj atmosferi. Nakon dužeg promatranja neba, rektor nas je počastio toplim pićem u Maloj gostionici.

PROSLAVA SVETOG JOSIPA

Sveti Josip je jedan od najvećih svetaca naše Crkve. Radi toga diljem katoličkog svijeta dan svetoga Josipa se posebno slavi. Kako naš rektor nosi ime Josip, cijela je zajednica proslavila njegov imendan u našem Paulinumu. Mi se radujemo i blagdanu, ali i radi toga što toga dana nema nastave. Na dan sv. Josipa naš rektor je služio svečanu svetu misu i održao nam homiliju kojom je naglasio vrline sv. Josipa i poručio da se svi trebamo ugledati na vjeru i postojanost sv. Josipa. Nastavak svečanosti je bio u našoj velikoj dvorani gdje smo gosp. rektoru priredili kratki program, a zatim smo imali zajednički svečani agape.

KRIŽNI PUT UZ PROJEKCIJU

U korizmenom vremenu i mi sjemeništarci imamo pobožnost Križnoga puta, većinom u našoj kapeli i pred našim postajama. Uzimamo razne tekstove za razmatranje te prikladne pjesme. Priredili smo i jedan drukčiji križni put, preko audiovizualnih sredstava. U kapelici je samo križ bio osvijetljen, a na platnu smo gledali slike postaja razmišljajući uz tihu instrumentalnu glazbu. Bio je ovo lijep i poticajan način moljeja ove stare pobožnosti.

ŠKOLSKA NATJECANJA

Otkad je naša sjemenišna gimnazija izjednačena s ostalim gradskim školama, i sjemeništarci sudjeluju na natjecanjima iz raznih oblasti. Ove je godine na općinskom natjecanju recitatora u Gradskoj knjižnici, 16. ožujka nastupio i naš **Robert Zahorjanski**. Žiri ga je pohvalio za dobru dikciju i hrabar nastup. To je ohrabrenje i svima nama da se bavimo govorom koji je najvažnije sredstvo komunikacije.

Uređuje i piše: s. Blaženka Rudić

ULOGA LAIKA I POSVEĆENIH OSOBA U MISIJSKOM DJELOVANJU

- Crkva nije potpuno utemeljena ako skupa s hijerarhijom ne djeluju i vjernici laici
- Služba katehista je dragocjena u misijskom djelovanju
- Buđenje i rast domaćih redovničkih zvanja zalog je rasta Crkve
- Svi trebaju biti prikladno osposobljeni za svoje poslanje

“Crkva nije pravo utemeljena, ne živi punim životom niti je savršeni znak Krista među ljudima, ako s hijerarhijom ne postoji i ne djeluje laikat u pravom smislu. Bez djelatne prisutnosti laika Evanđelje se ne može duboko utisnuti u duh, život i rad nekog naroda. Zato treba već kod utemeljenja Crkve brižno paziti na to da se podigne zreo kršćanski laikat.” (AG 21)

Vjernici laici su istovremeno članovi Božjeg naroda i građanskog društva. Dobro poznaju dušu naroda u kojem su rođeni, kulturne i socijalne prilike. U tom narodu obavljaju svoja zanimanja trudeći se svojim zalaganjem pospješiti napredak i rješavati poteškoće. Oni ujedno pripadaju Kristu po krštenju i znak su njegove prisutnosti među ljudima. Oni svojom nazočnošću svjedoče za Krista u obitelji i društvu. Njihovo svjedočenje riječju i životom često je jedini put kojim Evanđelje može doprijeti do ljudi. Stoga su pozvani svojim životom očitovati novog čovjeka koji je stvoren po Bogu u istinskoj svetosti i pravednosti (usp. Ef 2,24) i preobražavati Evanđeljem svakodnevni život, kulturu, znanost, politiku i gospodarstvo. Oni proglašavaju nove odnose solidarnosti i Kristove ljubavi među ljudima. (usp. AG 21)

Katehisti

U ostvarivanju misijskog poslanja Crkve služba katehista je od neprocjenjive važnosti. Oni “prožeti apostolskim duhom, uz velike napore doprinose izvanrednu i u svakom pogledu potrebnu pomoć za širenje vjere i Crkve.” (usp. AG 17)

Njihova pomoć je prijeko potrebna kada nema dovoljan broj klerika koji bi navješćivali Evanđelje i vršili pastoralnu službu. Mjesna crkvena vlast se treba pobrinuti za njihovo teološko, liturgijsko i pastoralno osposobljavanje u vidu školovanja, a kasnije putem raznih tečajeva i sastanaka. Potrebno je da njihova služba bude kanonski potvrđena pred zajednicom vjernika kako bi s većim autoritetom mogli služiti. Onima koji se posve posvećuju tom radu treba pravednom plaćom osigurati doličan životni položaj.

Redovnici i redovnice

“Redovničke zajednice, koje surađuju kod zasađivanja Crkve, posvema prožete mističnim bogatstvima kojima se odlikuje redovnička predaja Crkve, neka nastoje da ta bogatstva pokažu i predaju prema naravi i sposobnosti svakog pojedinog naroda. Neka pažljivo razmotre kako bi se u kršćanski redovnički život asketske i kontemplativne predaje, kojih je klice Bog gdjekada usadio u drevne kulture već prije propovijedanja Evanđelja.” (AG 18)

Mnoge redovničke zajednice diljem svijeta šalju pojedine svoje članove u misije. Njihove male zajednice postaju oaze molitve i ljubavi koja se očituje u najraznovrsnijim oblicima konkretne pomoći ljudima. No, cilj je toga djelovanja probuditi domaća redovnička zvanja koja će, izrasla iz naroda, još bolje moći služiti u širenju Kristove radosne poruke. Prisutnost posvećenih osoba nije značajna samo zbog pomoći koju one daju u misijskom radu, nego i njihov kontemplativni način života svjedoči o prisutnosti Boga kojem pripada prvenstvo naše ljubavi.

U svom redovitom nagovoru vjernicima na Trgu Svetog Petra nedjeljom, Papa je 25. ožujka između ostalog podsjetio na mnoge koji i danas žrtvuju svoj život za Evanđelje. To je Papa rekao osvrćući se na Svjetski dan posta i molitve za misionare mučenike, koji Crkva obilježava 24. ožujka na dan ubojstva nadbiskupa San Salvadora Oscara Romera. Stotine biskupa, svećenika, redovnika, redovnica, a i laika ubijeno je vršeći svoje poslanje u naviještanju evanđelja i promicanju ljudskog dostojanstva. Svi su oni - kako kaže geslo ovogodišnjega svjetskog dana - “nada svijeta”, jer je svjedočanstvo Kristove ljubavi jače od nasilja i mržnje, objasnio je Benedikt XVI., primijetivši kako oni nisu tražili mučeništvo, ali su bili spremni žrtvovati vlastiti život zbog vjernosti Evanđelju. Kršćansko se mučeništvo opravdava samo kao najviši čin ljubavi prema Bogu i braći.

Oscar Romero: Učitelj duhovnosti

Kršćanska sadašnjost iz Zagreba izdala je prošle godine knjigu Martina Maiera pod naslovom “Oscar Romero - Učitelj duhovnosti” kao 32. knjigu u nizu u biblioteci *Likovi*. Autor u knjizi govori o Romerovu životnom putu te posebnu pozornost posvećuje njegovu razvitku, promjeni i obraćenju, slijedi razvoj njegovih stajališta i unutarnjega raspoloženja. U drugom dijelu knjige pokušao je pronaći korijene Romerove duhovnosti u čije središnje elemente ubraja molitvu, zapažanje i tumačenje znakova vremena te opredjeljenje za siromašne. U trećem dijelu progovara o Romerovoj iznenađujućoj aktualnosti kako u El Salvadoru tako i u cijelom svijetu. Romero naime sve do danas inspirira mnoge unutar Crkve i izvan nje, u njihovu zauzimanju za pravedniji svijet. Nadbiskup Oscar Romero ustrijeljen je 24. ožujka 1980. godine na oltaru, za vrijeme sv. mise. Za njega je Ignacio Ellacuria jednom izjavio kako je “u razdoblju od tri godine prešao put od bezimčnosti i beznačajnosti do općepoznatosti i velike društvene djelotvornosti”.

/Željka Zelić/

BLAŽENA DJEVICA I CRKVA (LG VIII)

Suradnja u otkupljenju (12)

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

"Blažena Djevica, odvijeka predodređena skupa s utjelovljenjem božanske Riječi za Božju majku, bila je po odluci božanske Providnosti ovdje na zemlji slavna Majka božanskog Otkupitelja, pred svim ostalim na poseban način velikodušna družica i ponizna Gospodinova službenica. Time što je Krista začela, rodila, hranila, Ocu ga u hramu prikazala, s njim kao svojim Sinom, dok je na križu umirao, supatila, poslušnošću, vjerom, ufanjem i žarkom ljubavi je na posve osobit način sudjelovala u Spasiteljevu djelu obnavljanja vrhunaravnog života duša. Zbog toga nam je Majka u redu milosti" (LG 61).

1. Temelj Marijina materinstva u redu milosti

U ovom (61. br.), Sabor želi izraziti temelj Marijina materinstva prema nama. Taj je temelj njezin odnos prema Spasitelju i njezino sudjelovanje u djelu otkupljenja: "Marija je odvijeka predodređena Božja majka, Otkupiteljeva majka, njegova družica i Gospodinova službenica te je kao takva cijelim svojim životom sudjelovala u djelu otkupljenja". Što je novo u ovom broju? Novo je to da je Marija "na posve osobit način sudjelovala u Spasiteljevu djelu". Sabor se htio više teološkim načinom izraziti o Marijinu sudioništvu u Isusovu otkupiteljskom djelu. No nije htio ići do kraja o tome. Ništa Sabor ne govori o tome je li to Marijino sudjelovanje neposredno ili posredno, kako to običavaju teolozi razlikovati. Neki su se saborski oci trsili da se sudjelovanje konkretnije iskaže, ali njihovi interventi nisu bili prihvaćeni. Sabor nije htio ulaziti u teološke diskusije, ali čvrsto stoji za činjenicom Marijina sudjelovanja u objektivnom otkupljenju, i to ne samo time što je dala pristanak kod anđelova navještenja na utjelovljenje Sina Božjega, nego i nečim što je učinila pod križem. Je li Marija stojeći pod križem učinila nešto više za naše spasenje nego što je obnavljanje njezinog "neka mi bude po riječi tvojoj", što ga je izrekla kod anđelova navještenja, Sabor nije htio odgovoriti.

2. Narav Marijina materinstva prema nama

Marijino bogomaterinstvo Sabor promatra funkcionalno, komunitarno i eklezijalno. Kao što se Kristov vrhu-

naravni bitak ne završava u samome sebi, nego se saopćava cijelom Tijelu, koje je Crkva, tako se Marijino bogomaterinstvo ne dovršava s Isusom, nego se proširuje na sve nas. Marijino materinstvo prema nama jest produbljenje na nas njezina bogomaterinstva, kao što Isusovo rađanje nije ništa drugo nego produljenje Isusova bogosinovstva na ljude. Marija nije samo majka Glave, nego i udova. Majka nam je na razini Duha, ukoliko je u Glavi i u udovima snagom njezina bogomaterinstva isti Duh. To više nam je na razini Duha majka što su glava i udovi kao jedna otajstvena osoba, kao mnogi u Duhu i Duhom Svetim složeni u jedno Tijelo.

Kada je Marija rodila Isusa, rodila je također i nas, ali na razini Duha. Rođendan Glave, rođendan je Tijela. Kako nam Duh nije odmah dan s utjelovljenjem Isusovim, nego ga primamo tek iz uskrslog Krista, rađanjem iz Djevice stvarno smo, ali potencijalno rođeni. Do potpunog ostvarenja doći će smrću i uskrsnućem Gospodinovim. Marija je toj smrti pridružena svojom supatnjom. Njome upotpunjuje u odnosu prema nama što je začecem i Isusovim rođenjem započela. Suradujući s Isusom Otkupiteljem, Marija radi na omogućenju aktualnog priopćavanja Duha Svetoga na našem vrhunaravnom preporodu. "Zato postade nam majkom u redu milosti", kaže Sabor.

Marijino je dakle materinstvo prema ljudima stvarno, ne metaforičko i izvanjsko. Ono se ne svodi samo na zagovor niti samo na brižljivost, kojom nas Marija prati, već je ukorijenjeno dublje, ima vezu i proistječe iz samog čina Marijina rađanja Bogočovjeka, te se nastavlja i upotpunjuje na toj istoj crti, na suradnji u ostvarivanju ljudi

Božjom djecom u Kristu. Kao svako materinstvo, i ono je također dinamičke naravi.

3. Marijin mnogostruk zagovor na nebu

"To Marijino materinstvo u poretku milosti traje neprekidno od pristanka koji je pri navještenju odano dala a pod križem nepokolebljivo održala, do vjekovječnog stanja svih izabranih. Nakon uznesenja, naime, nije se odrekla te spasonosne uloge na nebu, nego nam svojim mnogostrukim zagovorom i dalje pribavlja darove vječnoga spasenja. Svojom majčinskom ljubavi brine se za braću svoga Sina, koji su još na putu te se nalaze u pogiblima i tjeskobama, dok ih ne dovede u sretnu domovinu" (LG 62).

Kao što Kristovo zajedništvo s nama i njegovo posredništvo nije prestalo njegovim uskrsnućem i uzašašćem na nebo, tako ni Marijino zajedništvo s nama i njezina materinska uloga nije prestala s njezinim uznesenjem. Tek se uskrsli Krist pravo s nama povezo, šaljući nam Duha Svetoga iz svoga proslavljenog bića i izgrađujući na taj način svoje otajstveno Tijelo. Tako možemo reći da je i Marija tek svojim uskrsnućem i uznesenjem na nebo postigla ono pravo materinsko povezivanje s nama, utemeljeno jednom Duhu majke i djece u istom Kristovu Tijelu. Sabor potkrepljuje činjenicu Marijina zagovora na nebu crkvenim ocima, sv. Andrijom Kretskim, sv. Germanom Carigradskim i sv. Ivanom Damašćanskim, kojima je potvrdio Marijino uznesenje na nebo.

Sabor kaže da se Marija svojom majčinskom ljubavi brine za braću svoga Sina, jer oni koji su braća njezina Sina, njezina su djeca, njezini sinovi i kćeri. Narav Marijina materinstva prema nama jednaka je naravi Kristova bratstva prema nama. Po onom po čemu smo braća s Kristom djeca smo Marijina. Jedna smo braća s Kristom po milosti, po sudioništvu u istom Duhu. Po milosti smo i Marijina djeca. U milosti i Duhu Svetom, ukoliko je u nama, sadržan je naš odnos prema Mariji kao djece prema majci.

(U prošlom broju zabunom je objavljen pogrešan nastavak, zbog čega se ispričavamo autoru i čitateljima.)

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Dom i obitelj

Mojsije je morao postati bjegunac. Jedina zemlja u kojoj je bio najsigurniji bila je upravo midjanska zemlja. Tko su Midjanci? Kako saznajemo iz Biblije (usp. Post 25,2), oni su potomci Abrahama i njegove žene Ketur. Jedan od njihovih šest sinova zvao se Midjan. Midjanci su nomadi, ogranak Aramejaca i u to vrijeme nastavaju područje oko Akadskog zaljeva. Tu u Midjanu Mojsije će biti siguran od progona egipatskog faraona.

Kod studenca

Mojsije je znao kuda treba sjesti i pričekati daljnji rasplet događaja. To je bio zdenac koji je uvijek bio izvan naselja. Tu su stranci uvijek čekali gostoprimstvo mještana (u gradovima takvo mjesto bila su gradska vrata). Upravo tu dogodit će se susret Mojsija i sedam kćeri midjanskog svećenika. Svećeništvo Mojsijevog tasta je važan detalj i tako je i postavljen da se ističe kod prvog spominjanja Midjanaca. Osim toga, njegov svećenički poziv se jasnije ističe nego li njegovo ime. Za njegovo ime saznajemo tek nakon susreta djevojaka s Mosijem. Jer dok se Mojsijev tast konstantno spominje kao midjanski svećenik, njegovo ime se spominje u različitim oblicima kao *Reuel* (usp. r. 18), ime koje također označava oca Mojsijevog tasta (Br 10,29); *Jetro* ("Njegovo obilje", 3,1; 18,1.2. i kroz poglavlje). *Jeter* ("Obilje, nadmoćnost") i *Jetro* u jedinom retku (4,18). *Jeter* je vjerojatno tekstualna greška u MT i Hobab ("Ljubiti, grliti nekoga", Br 10,29; Suci 4,11).

Ova konfuzija različito se objašnjava kao posljedica različitih predaja (jahvističke, elohističke), kao tekstualno nerazumijevanje, kao kriva punktualizacija riječi Htk koja onda daje "tast" umjesto "zet", kao rezultat lošeg prevođenja (tast umjesto zet, šogor, djever) ili kao uzimanje plemenskog imena Reuel kao vlastitog, ili kao upotreba dva ili više imena za jednu osobu. Nijedna od tih solucija ne zadovoljava potpuno i mi ih napuštamo prihvaćajući da je Jetro/Reuel midjanski svećenik, poglavica nomadskih plemena i Mojsijev tast. S time što ne dovodimo u sumnju

njegovo svećeništvo. Ime koje se najčešće pojavljuje jest Jetro. Doista osim u r. 18. Jetro je jedino ime koje mu se pripisuje u Knjizi Izlaska.

Kćeri

Sedam kćeri ovog midjanskog svećenika bilo je oduševljeno galantnim ponašanjem Mojsija kod zdenca i to do te mjere da su potpuno zaboravile na svoje čedno ponašanje kao i na gostoprimstvo te potrčale kući da saopće svoj doživljaj bez pravog odgovora o njihovom junaku. One su ocu opisale Mojsija kao "nekog Egipćanina". Nema opravdanja za čestu tvrdnju da su one prepoznale Mojsija kao Egipćanina po njegovoj odjeći. Ono što govore kćeri je više pokušaj pisca da pokaže kako je Mojsije došljak iz Egipta i po izgledu Egipćanin ali nije Egipćanin već pripada narodu koji ima zajedničke korijene s Midjancima.

Jetro

Jetrov odgovor njegovim kćerima je veoma dosjetljiv i daje nam odraz realističkog pripovijedanja. Tri iskaza koji brzo slijede jedan za drugim pokazuju njegovu podozrivost, njegovu začuđenost i njegovo napadno nezadovoljstvo. Slijedi brza zapovijed kćerima: "Pozovite ga na objed." Trebale su to učiniti i bez savjetovanja s njim. Istočnjačko a pogotovo nomadsko gostoprimstvo je poznato. Svaki stranac dobro je došao i domaćin iskazuje ono poštovanje koje bi iskazao Božjem čovjeku.

Mojsije pastir

Pisac preskače Jetrov gostoljubivi poziv Mojsiju vjerojatno prepuštajući to svojim kćerima. Poziv na ručak postaje i poziv za ostanak. Zajedničko jelo uvijek je prilika za upoznavanje i pripovijedanje o vlastitoj situaciji došljaka. Mojsije ostaje, postaje pastir (a što bi drugo i mogao biti kod nomada). Okružen gostoljubivošću i šarmom Jetrovih kćeri, zaljubio se i oženio. Sve je izrečeno sumarno: "Mojsije pristane da ostane kod toga

čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Siporom. A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon, "jer sam", reče, "stranac u tuđoj zemlji" (usp. Izl 2,21-22).

Geršon

Ime Geršon javlja se više puta u Starom zavjetu (usp. Suci 18,30; 1 Ljet 6,1; Ezr 8,2). Samo značenje imena pisac na pučki način interpretira. Po nekima bi to ime dolazilo od hebr. glagola *garaš* - protjerivati, biti izbjeglica, protjeran. Po drugima (Jer. Bib.) treba samo uzeti prvi slog *ger* što bi označavalo imenicu u značenju, stranac, gost.

U pustinji

Mi si često zamišljamo istočnjačke pastire kako po velikim zelenim površinama napasaju svoje stada. Na istoku je to sasvim drukčije. Često vidimo pastire okružene stadom na velikim pustinskim pješčanim površinama. Jednom sam pitao beduina što zapravo ovce jedu u pustinji? I on mi je objasnio. Kad padne kiša u kišnom razdoblju pustinja se zazeleni ali u drugoj polovini godine sunce to sve sprži. U pijesku ostaju samo sitni korjenčići koji opet čekaju vodu i vlagu kako bi niknuli. Ovce upravo te korjenčiće traže i njima se hrane dok se nama čini da samo guraju glavu u pijesak.

Pustinja je škola Božjih izabranika (C. Tomić). Ona je mjesto pripreme za buduće poslanje Božjih izabranika. Ona nije konforna i zato je vrlo pogodna za razmišljanje, dozrijevanje i donošenje pravih odluka. Pustinja je ujedno mjesto privilegiranog susreta s Bogom. Nije li Duh Božji nakon krštenja nagnao Isusa u pustinju. Tu se je on pripremao za svoj javni nastup. Tu je donio odluku da se više ne vrati kući u Nazaret a niti svojem dosadašnjem zanatu.

Pustinja je škola duhovnosti, skromnosti i pravog asketizma. Tu čovjek sebe doživljava bez svih "podataka" i komfora u svoj elementarnosti svojega bića.

Upravo tu u pustinji dogodit će se veliki susret Mojsija s Bogom koji će pripremiti Izlazak, oslobođenje izraelskog naroda iz ropstva. Tu u pustinji Mojsije postaje Božji učenik. On tek tu otkriva svoje stanje i stanje svojega naroda u Egiptu.

(U sljedećem broju: Bogojavljenje)

Uređuje: Katarina Čeliković

USKRSNO ZVONO

"Kad gledam križ pitam se,
koliko je Bog bio lud od ljubavi"
sv. Augustin

Zašto volim Uskrs? Možda najviše zbog Velikoga tjedna. Ako proživljavamo s Isusom dane Velikoga četvrtka, Velikoga petka i Velike subote, zadnje dane njegova života kao čovjeka, Uskrs nam ispuni cijelo naše biće.

Kroz korizmu se pripremamo za Veliki tjedan ili Tihi tjedan.

Veliki ili Tihi tjedan počinje Cvjetnicom, a onda dolaze osobito važni dani Velikoga tjedna.

Podsjetimo se značenja tih dana:

CVJETNICA

Nedjelja Muke Gospodnje

Spominjemo se Isusova ulaska u Jeruzalem, pa i mi s grančicama dolazimo u crkvu. Pjeva se Muka Gospodnja.

VELIKI ČETVRTAK MISA VEČERE GOSPODNJE

Te večeri prisustvujemo "obredu pranja nogu", kako je to učinio Isus na posljednjoj večeri. Ovom gestom pokazao je bit kršćanskog postojanja: biti u službi drugih. Zvona prestaju zvoniti.

VELIKI PETAK MUKE GOSPODNJE

Ovo je posebno dirljiv i jedini dan kada nema svete mise, na koji se spominjemo Kristove muke. Nije čudo da je sv. Augustin gledajući Isusa na križu pomislio da je on lud od ljubavi prema nama. Pobožno se klanjamo Križu.

VELIKA SUBOTA VAZMENO BDJENJE U SVETOJ NOĆI

Od starine je ova noć na poseban način sveta, napose za one koji se krste nakon pripreme.

Nakon trodnevne tišine u crkvi, nakon što svećenik zapjeva SLAVA BOGU NA VISINI, u znak slavlja uskrsnuća Isusova, zazvone sva zvona u crkvi, zabruje orgulje i zapjeva se SLAVA BOGU NA VISINI, zapale se svijeće na oltaru...

Promatrajte i upijajte sve što se događa o Uskrsu! Sve to će biti jednog dana lijepe uspomene koje će postati vaš život i rado ćete ih pričati drugima, kad porastete.

Vaša Zvončica

CVJETIĆI SVETOG FRANJE

PRVI FRANJEVCI

Oni koji pripadaju redu Manje braće znaju što znači biti ponizan kao Krist i znaju da je sve ono što ljudi uzdižu i cijene odvratio Bogu. Oni su također naučili prezirati ovaj zemni

život, želeći ga napustiti i biti s Kristom. Raspeti svijetu, na svojim tijelima i dušama oni nose biljege Gospodina Isusa. Živeći s Kristom, razumijevajući ga i noseći ga u srcu i u umu, oni traže samo one stvari koje su uzvišene, a ne stvari zemaljske. Razodjeveni, goli nose križ, slijedeći Krista i zaboravljajući na sve brige ovog svijeta. Kao stranci i hodočasnici služe Bogu u siromaštvu, ne vodeći brigu o tome što će biti sutra. Bez doma i skloništa, lišeni svih užitaka i zemnih zadovoljstava, oni ne stvaraju zalihe hrane ni drugih stvari. Zlato i srebro preziru kao da je otrov.

Izbjegavaju svaku vrstu rasprave i svađe, jer mir vlada među njima, a taj mir je onaj koji Bog daje. Provodeći život u kolibicama, daleko od drugih ljudi, posvećuju se molitvi i oplakivanju grijeha svijeta, izlijevajući svoje molbenice Bogu i moleći ga da ima milosti za sve grešnike. Odjeveni u najskromniju odjeću, ne posjedujući

više od jedne haljine, bosonogi ili obučeni u lagane sandale, oni će s poniznošću prihvatiti samo onoliko koliko im je potrebno za jedan dan. Svoj skromni obrok zaradit će trudom svojih ruku ili pak isprositi. Ne primaju darove i nasljedstva, ne kupuju, ne prodaju, ne skupljaju blago, ne upuštaju se ni u kakve poslove, trgovine, proizvodnju i stjecanje dobiti.

Umrli ovome svijetu, oni žive samo za Krista. Radeći vlastitim rukama, pošteno i marljivo, pokušavaju nasljedovati apostole. A onda, kad kao nagradu za rad, koji su obavili, dobiju manje od onoga što im je potrebno toga dana, budući da im nije dopušteno primati novca, moraju se okrenuti "stolu Gospodnjem" proseći koranicu kruha od vrata do vrata, na slavu Božju i za dobro onih koji im milostinju daju. Muke siromaštva za njih su istinsko bogatstvo, sramota prosjačenja postaje najveća čast onda kad to čine u ime Isusovo.

Djeco, sada se čuli vrlo lijep opis prvih franjevaca, da li biste i vi željeli vidjeti franjevačku Manju braću? Ako da, zamolite svoje roditelje da vas odvedu u Franjevačku crkvu.

Mir i dobro!

Priredio: S. Bašić

Marko je pravi umjetnik

Na uskrsnoj izložbi u Hrvatskom kulturnom centru "Bunjevačko kolo" jedan je stol bio ukrašen lijepim jajima i vjenčićima. Pomislili biste da je to izradila neka ženska ruka. A vjenčić je rad mladog **Marka Križanovića**, umjetnika ne samo rukotvorina već i mladog glazbenika. Marko, naime svira tamburu i lijepo recitira, a kako je i Markova mama umjetnica, vjerujemo da ćemo o njemu još čuti i pisati.

Katarina Č.

Uskrsu kreni

Uvik čujem
ditiñjstva zvon.
U proliće mlado
Uskrsa zov.

Pa se siti
sveno srce moje,
od života
što već umomo je.

Ranji šljiva
šorom rascvateni,
i u gnijzde
jajica šareni.

Tarka bila,
košarice spremne,
kad se krene
ujtru na svetenje.

A mater mi
nosi ekleraje,
ocu oko
u čudu zastaje.

Na astalu
kolača i vina,
da nas siti
na Božjega sina.

Kreni, sine,
uskrsnjem svetenju,
pa ostavi
spomen pokoljenju!

Ruža Siladev

Zašto JAJE, zašto ZEC?

Simboli su Uskrsa uskrsnji zec i jaje. Jaje je oduvijek bilo simbol početka, mogućnost da se stvori nešto novo. Jaja se pronalaze u pretkršćanskim grobovima. Novi život koji probija tvrdu ljusku moguć je zato jer svako jaje nosi u sebi skriveno sunce, ima žumance u središtu. Tako jaje nije samo simbol početka svijeta već i novi početak stvaranja koji može nastati u svakom čovjeku kroz Kristovo uskrsnuće.

Uskrsne običaje prate i motivi zečića i pilića. Možemo ih, dakako, povezati s buđenjem prirode, pahuljasto žuto pile izravan je "nastavak" priče o jajetu, a zečić?

Zec je u hrvatskim uskrsnim običajima noviji motiv. "Preuzeli" smo ga iz nekih europskih zemalja, gdje je poznat kao pratilac staronjemačke boginje plodnosti.

KRIŽNI PUT ZA DJECU NA KALVARIJI

Na subotičkoj Kalvariji u nedjelju, 18. ožujka održan je prvi u nizu Križnih putova. Na ovaj Križni put su se okupila djeca subotičkih župa ali i mnogi odrasli vjernici. Križni put je predvodio župnik župe Isusova Uskrsnuća kojoj Kalvarija pripada, **mons. Bela Stantić**. Prigodnu propovijed za djecu na kraju Križnoga puta održao je katedralni župnik **mons. Stjepan Beretić**. /A. A./

Uredio: PeTaR

Božja ljubav

Bog je ljubav. Da, Bog je ljubav! Ljubav tako velika, čija dužina, visina, širina i dubina nadilaze svaku spoznaju... to nije teško prihvatiti. Nije teško shvatiti da si voljen, da si ljubljen, da si obožavan i siguran u Božjoj ljubavi. Svoj privilegirani položaj prihvaćaš, kao i lijepe i dobre stvari koje ti se dogode tijekom jednog dana, tjedna, godine. Nakon izvjesnog vremena u memoriji tvoga srca vide se tragovi ružnih, bolnih trenutaka kao i osjećaji nezadovoljstva i nesretnosti koji su ih popratili. A Bog je ljubav. Ti znaš da je Bog ljubav. Vjeruješ u to! Otkud onda u tebi strah, nemir, beznadež?

Bog je ljubav bez prestanka, i danas i jučer i sutra. A jesi li ti stalno, bez prestanka, svjestan da je tvoj Bog ljubav, da te voli, da ti

trebaš voljeti i neprestano rasti u ljubavi, da u to ime praštaš i budeš sretan!? Nemoj olako prihvaćati tu svoju božansku karakteristiku, božansku milost koja ti je dana. Stvoren si da voliš i da budeš voljen. Znaš odakle jedino možeš crpiti energiju za to svoje poslanje. Jer ljubiti nije uvijek lako. Lako i brzo možeš se razočarati, odustati, izgubiti vjeru u ljubav, pasti u očaj i depresiju ako ne održavaš prisn

odnos s Gospodinom - u molitvi, svetoj misi, osobito u svetoj Euharistiji, u klanjanju i u svetom zajedništvu s braćom i sestrama. Potrebno je da se neprestano podsjećaš na tu veliku Božju ljubav i da ju što bolje čuvaš, njeguješ, osobno baš ti razviješ i pronosiš zemljom dok si na njoj.

Stvoren si da se raduješ, da budeš veseo i duhovno ispunjen - to je tvoje prirodno stanje čijem ostvarenju moraš težiti. A jedini put do toga je ljubav jer Bog je ljubav.

Nevena

Župa Marija Majka Crkve

obavijesti

TRIBINA MLADIH

Katolički krug
15. 04. u 20 sati

Tema: Bog je ljubav

MISA ZA MLADE

4. 05. u 20 sati
u crkvi Sv. Roka

TRIBINA MLADIH

Svjedočanstvo mladih

Na Tribini mladih 18. ožujka, u subotičkom "Katoličkom krugu", predavači su bili sami mladi. Tema njihovog predavanja odnosno svjedočenja bila je "Ja sam mladi kršćanin i tim se ponosim". **Nikolina Bačić Skočovski, Darko Temunović, Ivan Sedlak i Goran Gregorčić** pred stotinjak

mladih svjedočili su o svom hodu vjere. Svatko je od njih govorio o svojim padovima i usponima u tom hodu ističući kakve su sve poteškoće prošli dok nisu pronašli smisao života i dok njihova vjera nije po-

stala osobna vjera. Jedan od njih posvjedočio je kako mu je duhovna obnova za mlade, koju su nedavno u samostanu sestara Kćeri Milosrđa u Subotici predvodili **s. Silvana Milan i Andrija Anišić**, urednik "Zvonika", pomogla da pronađe smisao života i prestane s uživanjem droga koje je sve isprobao. On je naglasio kako ne samo da je uz Božju pomoć on to uspio, nego u tome pomaže i svojim prijateljima, jer je još ostao u "starom" društvu zato da im pomogne, a u svemu tome mu pomaže "novo" društvo i molitvom i divnim zajedništvom. On je također posvjedočio kako je sudjelujući u jednom "parlamentu" u kojem su sudjelovali mladi i odrasli i različiti predstavnici društvenog i kulturnog života grada Subotice, među kojima su bili i predstavnici vojske i policije, uspio zaokrenuti raspravu o materijalnim vrednotama ističući kako je ljubav najveća i najvažnija vrednota za ljudski život. Njegovo mišljenje su kasnije mnogi podržali a predstavnici medija tražili njegovu izjavu.

A. A.

Bdjenje mladih

LJUBITI KAO ISUS

- * Poticajne riječi pape Benedikta XVI. mladima u povodu Dana mladih
- * Budite svjedoci Kristove ljubavi svojim vršnjacima
- * Pjevanje animirao VIS "Proroci"
- * Mladići dogovorili čuvanje Božjeg groba *

Oko 130 mladih subotičkih i okolnih župa okupilo se uoči Cvjetnice, 31. ožujka, u sjemeništu "Paulinum" u Subotici na tradicionalno bdjenje. Oni su, razdijeljeni u dvije jezične skupine, hrvatsku i mađarsku, čitali i meditirali poruku pape Benedikta XVI. za ovogodišnji Svjetski dan mladih koju im je uputio pod geslom "Kao što sam ja ljubio vas, tako ljubite i vi jedan drugoga" (Iv 13,34). U bdjenju mladih vjernika Hrvata aktivno su sudjelovali mladi iz župa Sv. Terezije, Sv. Roka, Isusovog Uskrsnuća i Marije Majke Crkve. Nakon čitanja pojedinih brojeva, čitali su kratku meditaciju koju su na taj dio poruke napisali sami mladi te po tri zaziva molitve vjernika, koje su sami sastavili.

Papa je ove godine u svojoj poruci stavio naglasak na LJUBAV! Na pitanje: "Da li je moguće ljubiti?" Odgovarajući na to pitanje Papa ukazuje na Boga, koji jest ljubav, kao i na Kristov križ, te brata čovjeka. Također je pozvao sve mlade da budu među svojim vršnjacima SVJEDOCI KRISTOVE LJUBAVI, u svim područjima svakidašnjeg života. Skrenuo je pažnju na Crkvu, pripremu za budućnost, i područje svakidašnjeg života, te doprinosu izgradnji "civilizacije ljubavi". Papa je u svojoj poruci potaknuo mlade da slijede primjer svetaca, tj. na "odvažnost na ljubav". Na kraju svoje poruke nas poziva na pripremu za susret u Sydneyu.

U zajedničkom dijelu bdjenja mladima se u ime odsutnog biskupa obratio mons. Andrija Kopilović, župnik subotičke župe Marije Majke Crkve. On je mladima čestitao dan mladih i podsjetio na povijest proslave toga dana. Pozvao ih je da se

aktivno uključe u slavlja Velikoga tjedna a osobito da poslušaju Papine riječi koji ih potiče na pravi život koji istinski usređuje.

Na bdjenju na hrvatskom jeziku pjevanje je predvodio VIS "Proroci". U znak sjećanja na ovaj susret mladima je katedralni župnik, mons. Stjepan Beretić darovao knjižicu o sv. Tereziji Avilskoj te komplet razglednica katedrale. Preč. Andrija Anišić i vlč. Robert Utcai pripremili su za sve mlade Papinu poruku na hrvatskom odnosno mađarskom jeziku.

Nakon bdjenja u kapeli su ostali mladići koji su odlučili ove godine čuvati "Božji grob" u katedrali. Njima se obratio dugogodišnji ravnatelj toga lijepog običaja, mons. Andrija Kopilović. On je u kratkim crtama prikazao povijest običaja čuvanja Božjega groba te im pojasnio njegov duhovni smisao. Potaknuo ih

je da sveti čin čuvanja Božjega groba i ove godine vrše pobožno i dostojanstveno, razmišljajući o Isusovoj ljubavi koja je išla sve do smrti na križu te o njegovom slavnom uskrsnuću iz groba. /Zv/

U raj ne vode pokretne stepenice

Suvremeni život nudi razne pogodnosti... Mediji nas svakodnevno obasipaju primamljivim, slatkorječivim ponudama kako bismo olakšali svoj život. Tako slušamo u reklamama: "lako i brzo, efikasno, korisno, jeftino". Način života samo pospješuje prihvaćanje onoga što nam drugi nude.

Ulazeći u robu kuću nude nam se dvije mogućnosti za gornje katove: pokretne i obične stepenice. Što ćemo izabrati? Vjerojatno pokretne stepenice, lakši način. Tako se ne moramo mučiti. U duhovnom životu nema pokretnih stepenica, naprotiv često nam put bude strm i prilično težak. Na početku života,

do prvoga koraka, dijete ne vidi probleme dok ne stane na prvu stepenicu. Kako odrasta, stepenice se množe i često ih je sve teže svladati. Kada dođu bolest i druge nevolje, tako bismo rado išli "pokretnim stepenicama", sve činimo kako bismo izbjegli

teškoće "penjanja". A ovdje nam ni jedan reklamirani proizvod "brzo i lako", ni suvremena tehnika ne može pomoći. Bolest je duga, a križ težak. Potrebno je uložiti sav svoj napor kako bismo savladali jednu stepenicu.

Slično je i u duhovnom životu. Najvažnije je znati što nas čeka na kraju stuba. Ako to znamo, cilj nam je poznat pa ćemo manje birati pokretne stepenice i nećemo žaliti truda jer će se sve na kraju "isplatiti".

Nikolina Bačić

HODOČASNIČKI KRIŽNI PUT

U subotu, 17. ožujka 153 hodočasnika, uglavnom mladih vjernika iz Subotice i okolice, zaputilo se iz župe sv. Roka na put dug 35 kilometara. Oni su prolazeći ulicama grada a zatim po okolnim selima častili Kristov križ, moleći pojedine postaje Križnoga puta kod križeva "krajputaša". Putem su pjevali i molili krunicu, a mnogi su iskoristili priliku za sv. Ispovijed za koju su im u dva auta koji su pratili hodočasnike, na raspolaganju bili **mons. Marko Forgić** i **preč. Franjo Ivanković**. Odmor je bio u župi sv. Marka u Starom Žedniku gdje su im domaći vjernici pripremili ručak. Križni put je završio sv. misom koju je u crkvi Marije Majke Crkve predvodio Franjo Ivanković, tavankutski župnik u zajedništvu s mons. Markom Forgićem, duhovnikom sjemeništa "Paulinum".

*Pored Božanske ljubavi
uvijek je potrebna i ljudska ljubav*

Ispovjedaonica

Pjevanje na ovom Križnom putu predvodili su VIS "Proroci" što je težinu puta zasigurno olakšalo i uljepšalo.

*XVI. postaja - crkva Marija Majka Crkve
Misa na kraju Križnog puta*

Što to privlači mlade na hodočašća?

Okupljanje radi stjecanja novih poznanstava, znanja, putovanja, poistovjećivanja s grupom u kojoj se nalaze, druženja, zabave, zajedništva... Činjenica je da su mladi danas sudionici raznih glazbenih, političkih, crkvenih, sportskih i drugih zbivanja. Počevši od faxesa, druženja kod kuće s pet-šest prijatelja, preko nogometnog derbija na kojem se okupe deseci tisuća mladih, dođemo i do brojki sa svjetskih susreta katoličke mladeži gdje se okupi oko milijun kršćana. Mladim katolicima nije dovoljna samo nedjeljna sv. misa, oni često traže nešto više kao što su okupljanja samo za mlade, jer svatko traži mjesto gdje pripada, nešto za što se osjeća sposoban. Tu veoma važnu ulogu imaju ljudi, glazba i ambijent.

Potrebno je čuvati ovu tradiciju, jer ovakvo iskustvo, osim što produbljuje vjeru, sigurno pridonosi zdravoj izgradnji mladih ljudi. Mnogi stariji ljudi, koji čak ni nisu u okviru Crkve, često znaju reći kad vide ovakva zbivanja: "Kad bi bilo više ovakvih mladih ljudi, Subotica bi sigurno bila drugačija..."

PeTaR

**FESTIVAL HRVATSKIH DUHOVNIH PJESAMA
"HOSANAFEST 2007."**

ZAVRŠEN NATJEČAJ

NATJEČAJ za prijam skladbi za Hosanafest 2007. završen je na Cvjetnu nedjelju.

Rezultati natječaja bit će objavljeni 20. 04. u medijima, a autori će biti pismeno obaviješteni.

Organizacijski odbor "Hosanafesta"
www.hosanafest.tk

Uskrs u obitelji

Uređuje: obitelj Huska

Dragi čitatelji! Bog zna sve što je bilo, sve što jest, sve što će biti i sve što nikada neće biti, a bilo bi da su se ispunili neki uvjeti. Dakle, zna kakvi smo i koliko se trudimo biti bolji. Zna kakvi bismo bili kad bismo se najviše moguće trudili. Naravno, sve predajemo Božanskom Milosrđu - taj

divni blagdan je papa Ivan Pavao II. ustanovio i slavimo ga na Bijelu nedjelju. Ovog Uskrsa neka uskrsne u našoj obitelji žar ljubavi i većeg zanimanja za Isusa - razgovarajmo s djecom i mužem/ženom o Bogu, našoj vjeri, učimo skupa - svaki dan! Sretan Uskrs svima, ovogodišnji i onaj u posljednji dan!:) *vh*

KRŠĆANSKI BRAK

Sve u životu treba staviti na svoje mjesto - to je ono što garantira sklad. Čim nešto nije na svom mjestu, počinje nered, nesklad - grijeh. To znaju svi ljudi, a kršćani iz Biblije uče i ovo: Bog je stvorio čovjeka i zamislio, odredio i zapovjedio mu da živi u braku i obitelji.

Muškarac i žena pozvani su svoj život ostvariti u paru - jedan drugoga obdariti i jedan drugim bivati obdaren. Ako se to ostvaruje kako treba, onda se doista događa PUNINA BRAKA, onda se muškarac ostvaruje kroz darivanje ženi i žena dolazi do svoje punine kroz darivanje muškarcu. Brak je star koliko i čovjek - čovjek nije ni zamišljen bez braka. Od početka, čovjek je "muško i žensko" - muškarac i žena (Post 1,27). Muškarac i žena su jedno, i to ne samo tijelo (u smislu spolnosti), već biće. Od početka, muškarac i žena i njihovo zajedništvo rastu zajedno, kao jedno.

Žena je muškarcu "pomoć kao što je on" (Post 2,18), ne manja, ne veća, nego kao što je on, tumači nam dr. Tadej Vojnović (predavanje mladima).

Lako je zamisliti što se događa kada se samo ove dvije stvari, tek dvije rečenice iz Biblije ne žive. Ne živjeti po Božjoj riječi za nas kršćane je grijeh, a grijeh vodi u propast - propast braka i čovjeka, jer čovjek kad uništi brak, uništava "jedno tijelo", uništava svoje biće i biće svog supružnika. Kad se Božje "upute o korištenju" njegovog izuma - braka - aktualiziraju i prenesu u sadašnjost, shvaćamo npr. zašto je bračna nevjera strašan čin i zašto on nikad nije čin LJUBAVI, ma koliko jake osjećaje ljudi imali prema osobi s kojom nisu u braku. U nevjeru, koja gazi Božju zamisao o braku, čovjek ulazi iz strasti ili zaljubljenosti, ali nikad iz ljubavi.

"Temelj ljubavi je osjećaj, ali ljubav je opredjeljenje: "MOJ ŽIVOT VIŠE NEMA SMISLA BEZ TEBE. ALI, NE ZATO ŠTO TI MENI TREBAŠ, NEGO ZATO ŠTO SE JA ŽELIM TEBI DAROVATI, I TEBI ŽRTVOVATI, I ZA TEBE ŽIVJETI, JER MOJA SREĆA JE USREĆIVANJE TEBE." Ljubav je zrelost da osjetiš da si postao smisao nečijeg života. Ako je to obostrano, idite pred oltar i vjenčajte se. Ljubav je davanje, a ne uzimanje. Ljubav je darivanje, a ne posjedovanje. Biblijski pojam ljubavi je ŽIVJETI ZA DRUGOGA", kaže dr. Andrija Kopilović na zaručničkom tečaju.

Ljubav je čin volje kojom prihvaćam drugoga, sebe želim dati drugomu, prihvaćam ga takvog kakav jest. Emocije mogu biti i pozitivne i negativne: do kraja te razočarao, a voliš ga. Može li to biti? Može, jer ga voliš. Tako se vraćamo sa grijeha na ljubav. Činom, odlukom ljubavi možemo oprostiti sve, pa i ono što brak ruši u njegovoj srži.

(nastavit će se)

LVH

Savjeti za ljepotu

Slavna glumica Audrey Hepbern, upitana za savjete za ljepotu, rekla je:

- ♥ Za atraktivne usne - govorite ljubazno;
- ♥ Za divne oči, pronađite (vidite) ono što je dobro u ljudima;
- ♥ Za dobru liniju, dijelite hranu s gladnim;
- ♥ Za lijepu kosu, dozvolite djeci da provlače svoje prste jednom dnevno kroz nju;
- ♥ Za dobro držanje, hodajte sa znanjem da nikada niste sami;
- ♥ Ljudi, čak više nego stvari, trebaju obnavljanje, oživljavanje, potvrđivanje, prosuđivanje; nikada ne odbacuj nikoga;
- ♥ Upamtite, ukoliko vam ikada treba pomoć, naći ćete je na krajevima svake od vaših ruku. Kako odrastate, otkrit ćete da imate dvije ruke: jednu da pomognete sebi, a drugu da pomognete drugima;

- ♥ Ljepota žene nije u odjeći koju nosi, njenoj figuri ili frizuri. Ljepota žene se ogleda u njenim očima, jer su ona vrata njenog sreća, mjesto gdje ljubav počiva;
- ♥ Ljepota žene nije u njenoj vanjštini, nego se prava ljepota žene očituje u njenoj duši. To je pažnja koju ona nesebično pruža, ljubav koju ona pokazuje;
- ♥ Ljepota žene se povećava kako godine prolaze.

Uređuje: Vesna Huska

ZLATNI I SREBRNI REDOVNIČKI JUBILEJI

Prvi ovogodišnji turnus duhovnih vježbi Družbe sestara Naše Gospe održan je od 11. do 17. ožujka u našem samostanu u Remetama, a voditelj je bio franjevac zadarske provincije fra **Anzelmo Stulić**. Euharistijsko slavlje na završetku duhovnih vježbi bilo je prigoda za osobitu zahvalu Bogu na pozivu i pomoći tijekom 50, odnosno 25 godina ustrajnosti u posvećenom životu naših sestara: **s. Josipe Milodanović, s. Leonije Skenderović i s. Nade Šestak**. Nakon homilije najprije su sestre jubilarke obnovile svoje zavjete, a potom i sve ostale nazočne sestre. Ujedno je to bila i zahvala sestrama jubilaricama za njihov trud i doprinos u ostvarivanju karizme naše Družbe na dobro cijele Crkve. Slavlje je nakon sv. mise

u radosnom raspoloženju nastavljeno svečanim ručkom uz pjesmu i prigodne čestitke. U ime Družbe svečaricama je čestitala zamjenica vrhovne glavarice **s. Tarzicija Tunjić**. Radošću, koja nas je sve ponijela, neka nas Gospodin prati i vodi, a Njegova ljubav nek jača naše jubilarke u idućih 25, odnosno 50 godina.

s. Martina Koprivnjak

za život: BITI UZ ONE KOJI MISLE DA SU NITKO I NIŠTA

Don Oreste Benzi (80), utemeljitelj udruge "Papa Ivan XXIII." već godinama radi na oslobađanju žena od prostitucije, tog užasnog ropstva.

Na upit kako Crkva može pomoći ovim ženama - don Benzi je kazao kako u Italiji ima 24 tisuće župa, te da bi svaka župa mogla "posvojiti" jednu djevojku i pronaći joj zanimanje u zajednici, što bi bio veličanstven znak Crkve. Istovremeno bi se moglo raditi s tzv. "klijentima". U svakoj župi bi se mogao ustanoviti ured koji bi skupljao djevojke po ulicama. Don Benzi je istaknuo kako se Crkva u svom djelovanju treba pozivati na svijest i duboki zajednički osjećaj koji postoji u narodu. "Ima ljudi koji misle da sve prostitutke nisu ropkinje, te da bi im trebalo dopustiti rad u određenim gradskim četvrtima, ali ako se tim osobama bolje pojasni, onda će shvatiti da je žena najveće dobro čovječanstva i da je svaka rana nanesena ženi i ranjavanje zajednice. Moramo imati hrabrosti i reći kako stvari stoje. Ja nisam pesimist ako se Crkva ujedini", kaže don Oreste.

protiv života: PILULA "DAN POSLIJE" (RU 486)

U kategoriju abortivnih sredstava spadaju i pilula "dan poslije", spirala i pilula RU-486 (jaki sintetski steroid za izazivanje pobačaja kod majki od 5. do 7. tjedna trudnoće). Žena koja želi prekinuti svoju trudnoću ovom metodom, mora "živjeti" sa svojim pobačenim zametkom barem kroz tjedan dana. Radi se o jednom zastrašujućem psihološkom iskustvu...

(iz knjige "Suza Jahve Sabaota", o. Kornelija M. Glogovića)

RIJEČ FARMAKOLOGA: "Trebala bi se koristiti samo iznimno (puknut kondom, silovanje i sl.). Djeluje tako da u početku ciklusa sprečava ovulaciju, a kasnije remeti transport jajašca i onemogućava implantaciju. Koriste se kombinacije estrogena i progestagena, sami progestagen ili antiprogesteronski preparat RU 486 tj. mifepriston. Kako je progesteron neophodan za održavanje trudnoće, mifepriston ima negativan učinak na trudnoću, prekida je i zapravo je postkoitalni kontraceptiv ili abortiv. To je jedino farmakološko sredstvo koje je "prokleo" papa Ivan Pavao II.! Mifepriston se rabi za izazivanje bezbolnog i vrlo jednostavnog abortusa u prvom trimestru trudnoće." (www.farmakologija.com)

"Postoji prijeteća povezanost između abortusa u prvoj trudnoći i kasnijeg razvoja raka dojke." - **Dr. Joel Brind**, predsjednik Instituta za prevenciju raka dojke, glavni stručnjak za povezanost raka dojke i abortusa.

Poštovani i dragi Andrija!

Čestitam jubilej, 150. broj *Zvonika*!
Hvala na tako velikom trudu, strpljivosti i uspjehu.

Od prvog do današnjeg, 149. broja s radošću sam čitao, ostavljao u arhivu i povremeno opet vadio vrijedne tekstove iz *Zvonika*.

Raduje me ako sam i kako kap vode u moru Vama pomogao da ustrajete.

Podupirao sam Vaše uzdignute ruke na molitvu ustrajnosti.

Hvala Vam na svemu.

Hvala i na tom da ste dočekali vedra čela predati ovaj list čovjeku, u koga imamo povjerenja da će uspjeti.

Bog ga blagoslovio!

Puno pozdrava i lijepih želja za Božji blagoslov nad Vašim djelom želi uz čestitku za Uskrs

Grgo Kujundžić

Dragi brate Misniče!

Ovih dana primio sam godišnjak SUBOTIČKA DANICA (nova), kalendar za 2007. godinu. Ovim pismom želim zahvaliti Vama iz Katoličkoga lista koji ste ga distribuili, ali i svima koji su radili na izdavanju ovoga godišnjaka. Već ga više godina pratim. Kako sam ga tek dobio, nisam ga uspio iščitati, ali čim dođe na red, dobrano ću ući u sadržaj ovoga godišnjaka. Čestitam priređivačima i izdavačima.

Ujedno želim zahvaliti i na *Zvoniku* kojega redovito dobivam, ali ga i temeljito pročitam. Radujem se Vašim ostvarenjima i životnosti Crkve u tim krajevima. Zato iskreno pozdravljam sve suradnike, uređivače, kao i one koji priređuju katolički list *Zvonik*.

Vas i sve suradnike i naše drage sunarodnjake srdačno pozdravljam i blagoslivljam!

Vinko kardinal Puljić
Nadbiskup vrbosanski

Poštovani velečasni gospodine Mirko!

Veoma sam obradovan, da su svećenici osnivači *Zvonika* izabrali Vas i povjerili vam uređivanje našeg *Zvonika*.

Još sam više obradovan da ste se prihvatili ovog veoma važnog i odgovornog posla.

Molimo se Bogu i vjerujemo da ćete uspjeti.

Unaprijed Vam obećavam punu podršku i želim dobru suradnju u koju vjerujem.

Uz usklik "Sretno i spretno" pozdravljam Vas i čestitam Vam Uskrs!

Grgo Kujundžić

Poštovani g. Andrija,

Najprije iskrena čestitka za Uskrsne blagdane. Zatim hvala za dugodišnji rad na uređivanju *Zvonika*. Od prvog broja se neopisivo promijenio. Kod nas su ga ljudi prilično prihvatili, makar je iz našeg područja bilo malo vijesti. Jasno, nema dopisnika. Ja sam napisao tu i tamo kakav kratak članak i s time su se zadovoljili. I sada Vam šaljem članak o euharistiji. Nije stručan ali će čitateljima biti razumljiv. Napose jer nije dug. A o tome se malo govori. Planiram progovoriti i o ispovijedi. Objavite po svojem nahođenju.

Hvala i svako dobro i novom uredniku i svima u Uredništvu.

Don Ciril, SDB, Beograd

RAĐANJE 150. BROJA ZVONIKA

u Uredništvu

u Printexu

Piše: Stjepan Beretić

Bački župnici I.

Župnik Franjo Ksaverski Gašljević (1781-1799)

Prvi, samostalan bački župnik je bio bivši isusovac s četiri zavjeta, Franjo Ksaverski Gašljević. U Baču je župnikovao 18 godina, od 1781. do svoje smrti, 1799. godine. Gašljević je rođen u Požegi, u Hrvatskoj 1730. godine. On je 1765. godine još položio četvrti zavjet kao isusovac. U Petrovaradinu je djelovao kao pučki misionar i kao upravitelj župe. Nakon raspuštanja Družbe Isusove 1773. godine, prešao je u Kalačko-Bačku nadbiskupiju, gdje je 1774. godine bio župnik u Plavni, a u Bač je za župnika došao kao 51-godišnjak 1781. godine. Godine 1782. bio je odlikovan naslovom začasnog kanonika. U Baču je najprije bio tajnik dekanata, a od 1789. do 1791. godine obnašao je i dužnost dekana Donjobačkog dekanata. Bio je i začasni kanonik.

U vrijeme župnika Gašljevića nadbiskup **József Batthyány** je nastavio gradnju župne crkve, koju je počeo graditi 11. srpnja 1773. godine. Gašljević je dočekao i 1780. godinu kad je novi nadbiskup, barun **Adam Patačić** dovršio današnju bačku župnu crkvu.

Nadbiskup Adam Patačić je 1793. godine podigao i bački župni dom, u koji se kao prvi od župnika uselio župnik Gašljević.

Godine 1794. nadbiskup **László Kollonitz** je u blizini župnog doma, od izvjesnog **Kampela** otkupio malenu kućicu, u kojoj je dao urediti školu. Franjo Ksaverski Gašljević je na čelu župe ostao sve do 28. ožujka 1799. godine, kad je u dobi od 69 godina umro u Baču. U vrijeme župnika Gašljevića Bač je brojao nešto više od 2000 vjernika.

Župnik Josip Potegić (1799-1802)

Josip Potegić je rođen u Bođanima 1746. godine. U kalačko bogoslovno sjemenište je stupio 1768. Po završetku studija, 1773. godine, bio je kapelan u Lemešu (danas Svetožar Miletić), 1773. u Subotici, 1774. u Senti, 1775. u Čavolju i Aljmašu (danas Bácsalmás u južnoj Mađarskoj). Godine 1776. postaje upravitelj župe, a od 1777. do 1785. i župnik u Bikiću (danas Bácsbokod). Od 1786. do 1799. godine je bio župnik u Beregu (danas Bački Breg).

Obnašao je kroz godinu dana i službu dekana donjokalačkog dekanata. Godine 1799. postaje bački župnik. Umro je u Baču 6. prosinca 1802. godine, te je sahranjen u župnoj crkvi, kod nekadašnjeg oltara Blažene Djevice Marije. Župnik **Stjepan Beretić** mu je dao podići nadgrobnu ploču. Za vrijeme župnika Potegića župa Bač je brojala oko 2100 duša.

Pavao Bednanić

Župnik Pavao Bednanić, župnik i dekan (1804-1813) je rođen 1758. godine, teologiju je studirao u Egeru u Mađarskoj. Godine 1789. je bio kapelan u Somboru, pa u Baji (1790), a 1790. bio je kalački kapelan. Župnik u Dušniku postao je 1791. godine, gdje je ostao do 1803. Od 1799. do 1803. godine bio je i upravitelj tada jedine subotičke župe (danas je to župa svete Terezije). On je 1804., u dobi od 46 godina, postao župnik i dekan (od 1804. do 1813) u Baču.

Za vrijeme dok je Bednanić upravljao bačkom župom, nadbiskup **László Kollonitz** je lijepoj novoj župnoj crkvi 29. svibnja 1804. godine darovao zvono teško 530 funti (preko 260 kg). Godine 1811. Bač je prestao biti sjedište županije, ali je ostao sjedište donjeg okruga, pa je u Baču stalno stolovao jedan županijski službenik. Osim toga, poslije Mađarske revolucije, Bač je postao sjedište okružnoga suda, a u mjestu je bila i žandarmerijska postaja kao i postaja financijske policije. Nadbiskup Kollonitz je kao veliki bački župan otkupio zgradu županije, te je u njoj dao urediti stan za službenika županijske vlasti. Osim toga, 1812. godine je nadbiskup dao proširiti školu iz 1794. godine.

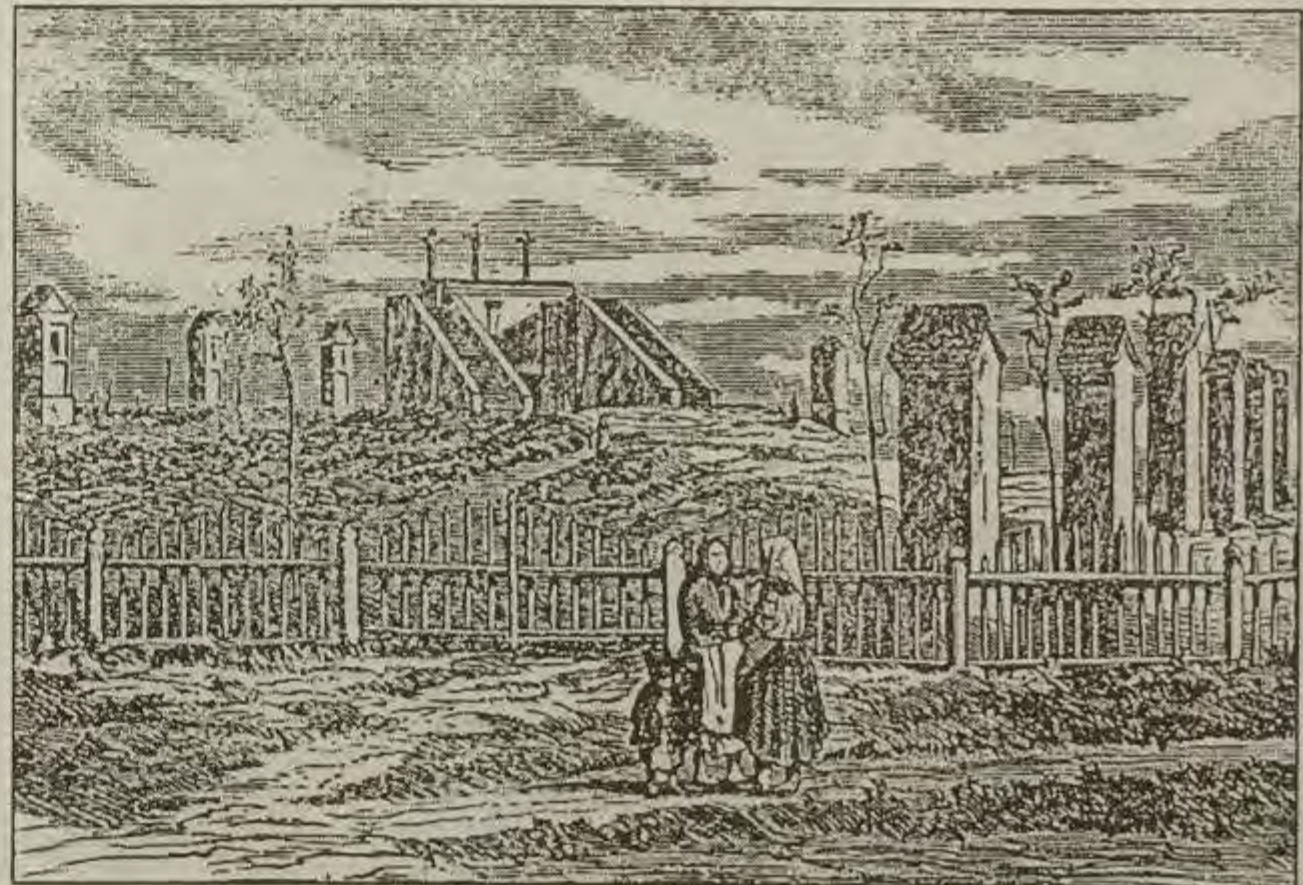
Za vrijeme župnika Bednanića u bačkoj župi je živjelo nešto više od 2400 vjernika. Iz Bača je župnik Pavao Bednanić u dobi od 56 godina premješten za katedralnog župnika u Kalaču, te je postao i član prvostolnoga kap-

tola kao stariji kanonik magistar. U Kalači je župnikovao od 1814. do 1817. godine.

Valentin Polereczky

Župnik, dekan i prepozit Valentin Polereczky (1815-1850) je rođen 2. veljače 1781. godine u slovačkom gradu Prievidza, u okrugu Nitra. Od 1807. do 1809. obnašao je službu tajnika generalnoga vikara u Kalači. Godine 1806. je bio kapelan u središnjoj bajskežupni. Od 1811. do 1814. godine je bio župnik u Titelu, odakle je 1815. godine premješten za bačkog župnika. Spočetka je bio tajnikom dekanata, a od 1816. do 1842. godine je obnašao službu dekana Bačkog dekanata. Godine 1835. je odlikovan naslovom prepozita Blažene Djevice Marije od Adonya. Adony je u srednjem vijeku (od 1294. do 1516. godine) bio premonstratska prepozitura, a nalazi se u biskupiji Nagyvárad u zapadnoj Rumunjskoj. Pokraj toga nekadašnjeg samostana nalazi se danas mjesto koje nosi ime Adoni, a mađarski Éradony na rijeci Ér, sjeverno od Velikog Varadina. Mađarski kralj je naslov adonjskog prepozita podijeljivao zaslužnim svećenicima od 1719. godine.

Za vrijeme Polereczkovog župnikovanja u lijepoj je uspomeni u Baču ostao i nadbiskup **Petar Klobušický**, koji je izgradnjom kanala u deronjskom i u bačkom ataru obavio melioraciju rijeke Mostonge. Taj je kanal još krajem 19. stoljeća nosio ime po nadbiskupu koji ga je dao sagraditi. Kad je u rujnu 1824. godine, nadbiskup Klobušický došao u kanonski pohod župi Bač, župna blagajna je bila tako siromašna, da nije bilo novaca za vječno svjetlo. Od tada je nadbiskup svake godine darovao novac za potrebno ulje. Dao je i veliku jednokratnu pomoć (3905,5 forinti) za uređenje crkve, kao i dar od 765 forinti za kalvariju, a proširio je i kantorski stan.

Kalvarija u Baču

Odgovara: dr. Andrija Kopilović

Uskrs i krsna obećanja

Hvala vam za ovo pitanje. Opće je poznata stvar da je Uskrs najveći blagdan. Činjenica da je Isus Krist pobjednik nad smrću toliko je velika novost koliko i stvaranje svijeta. Kao vjernici znamo da je Bog stvorio svijet. Stvorio ga je, kako sama Biblija opisuje, u fazama, "u danima", ali kruna svih stvorenja bio je čovjek. Čovjek je biće koje je u život pozvano isključivo iz najveće Božje ljubavi i zato je ono "Bogolično" i "Bogooblično". Čovjek u sebi nosi "otisk" Božjeg bića, dakle daleko prije svih vremena svaki pojedinac, pa tako i svatko od nas, postojao je u Bogu na način Božje volje, ne doduše kao zasebno biće, ali svakako u Božjem planu kao ono biće koje će postati stvorenjem. Stvoren iz te čiste Božje ljubavi, čovjek je postavljen na zemlju da na njoj "zasija".

Ovaj naš život u usporedbi sa vječnošću uistinu je kratak. Ali ta kratkoća je naš a ne Božji pojam vremena, jer za Boga postojimo od onoga časa kada je on izrekao "neka bude" i čovjek tako stvoren, stvoren je zato da ga nakon njegovog "bljeska" na zemlji Bog pozove na ono zašto ga je stvorio: vječno Blaženstvo. Zato je u usporedbi s vremenom naš život beznačajno kratak, ali ipak dovoljno dug da u onom svjetlu u kome smo stvoreni uspijemo ostvariti sebe u onome za što smo stvoreni.

Bog ne može stvarati čovjeka zato da bi ga upropastio, no nažalost, čovjek se može sam upropastiti i to snagom svoje slobode. Sloboda je, uistinu, najveći Božji dar, ali uistinu i "najopasniji dar". To naše samoodređenje "za" ili "protiv" može nas stajati vječnoga života: u blaženstvu ili, ne daj Bože, u propasti. Zato je važan taj "trenutak" našega života, koji vremenski tako kratko traje, ali je za nas, kao naš zemaljski hod, vrlo znakovit ovaj. Na tom zemaljskom hodu stvaranje čovjeka je veliki čin Božje dobrote i ljubavi, ali i velika čovjekova tragedija istočnoga grijeha.

Drugo stvaranje, koje je također povijesno, je ono koje slavimo na Uskrs, a to je ne samo što se Krist utjelovio i postao čovjekom, te tako ušao u ono prvo stvaranje, u našu povijest, i uzeo

našu narav postavši nam bratom, nego i što je slavno uskrsnuo. Time što je postao naš brat i ušao u našu povijest, i u naš grijeh, doduše ne kao grešnik nego kao onaj koji je u svojoj ljudsko-božanskoj naravi na sebe preuzeo sve naše grijehe kako bi ih iznio na križ. Pobjedom na križu, a ta pobjeda je nošena Božjom, Očevom voljom i njegovom ljubavlju, kojom je on odgovorio toj Svetoj volji. Time je, kao "janje Božje" koje oduzima grijehe svijeta, "izišao" iz onog prvog stvaranja.

Dakle, to drugo stvaranje nije započelo Utjelovljenjem, nego se ono dogodilo uskrsnućem, kada je ta ljudska narav, sjedinjena onom božanskom u osobi Isusa Krista, stvarno razapeta na križ i stvarno ubijena, te konačno u uskrsnuću stvarno oživljena i to ne u vidu oživljavanja samoga tijela, nego novoga stvora. Isus posjeduje ono tijelo koje je u grob položeno, ali proslavljeno tijelo "izmiče" zakonima naše fizike i naše znanosti. Ono je pravo tijelo, no mi ga sada ne možemo i ne znamo definirati, osim činom vjere da je uskrsnuće i materijalni događaj. Dakle, materija je tako preobražena da Isus ima materijalno tijelo, ali sa vlastitostima koje sada nama nisu poznate, osim onih koje su se očitovale u njegovim ukazanjima.

Uskrs je stvaranje novoga čovjeka ili, ako hoćete, stvaranje novoga svijeta. Zato je Uskrs najveći događaj i najveći blagdan, jer je početak novoga čovječanstva. Isus je svim rođenima nakon njegova uskrsnuća, koji prihvaćaju njegov nauk kao normu vlastitog života, omogućio da mogu biti baštinici njegove naravi već ovdje u ovom životu, a napose u vječnosti, u blaženstvu. Kako to?

Snagom svoga uskrsnuća Isus je ustanovio sakramente po kojima se događa stvarni susret Boga i čovjeka. Susret je doduše za nas ljude vidljiv samo znakovima, ali daleko dublji i važniji za nas je onaj nevidljivi dio, a to je stvarni susret s Bogom, koji nam se po Isusu Kristu približava kao spasenje. Fizičko rođenje je zacijelo veliki događaj, ali novo rođenje tj. krštenje je puno veće! Kako smo rođenjem rođeni za ovaj svijet, tako smo krštenjem rođeni za vječni život i blaženstvo, jer

Stalno se naglašuje da je Uskrs najveći blagdan, što prihvaćam, ali sve više se spominje da je središnji događaj Uskrsa obnova krsnih obećanja. Zašto je to i da li je to tako?

Dobronamjerni vjernik

postajemo posinjena Božja djeca. U prarckvi su se krstili samo odrasli. Tako možemo razumjeti zašto je vrijeme korizme i vrijeme katekumenata, koje je trajalo i po više godina, bilo tako uređeno da se krštenik spremao ne samo poukom nego napose životnom praksom kako bi se odrekao svega onoga što je kršćanstvu strano i tek kada je bio zreo mogao je "zaplivati" uzvodno, tek tada ga je crkvena zajednica pripustila krštenju. Ako se takav odrastao čovjek u sebi promijenio i u cijelosti odrekao svojih loših navika i krivog načina života, onda je za njega krštenje u uskrsnoj noći doslovno značilo novo rođenje, rađanje novoga čovjeka u Krista obučena. Zato se i krstilo samo u toj noći i samo odrasle osobe. Ti su odrasli uzimali novo odijelo, bijelu haljinu, haljinu besmrtnosti. Bjelina nije znak nevinosti, nego besmrtnosti. Zato su novokrštenici tu bijelu haljinu javno nosili čitavih tjedan dana. Od toga potječe naziv "Bijela nedjelja" za osmi dan Uskrsa. Novokrštenici u bijelim haljinama bili su dika i ponos crkve koja Bogu "rađa" novo potomstvo. Zato je ta bijela haljina znak dostojanstva koje smo primili na krštenju. Ta bijela haljina se odlagala i u njoj se sahranjivalo. I danas se po tradiciji, koja mnogima nije poznata, sanduk pokojnika oblaže bijelom bojom, a i pokrov je također bijele boje, jer sve to podsjeća na novoga čovjeka koji smrću prelazi u vječni život.

Dakle, da zaključimo, zašto je ovdje u središtu događaja Uskrsa obnova krsnih obećanja? To je zato da se na Uskrs tako spremimo da, iskreno iz sveg srca i zrelo iz sveg uvjerenja, mogemo obnoviti obećanja, te se tako obnovimo i u milosti krštenja. Uskrsna ispovijed je stoga neophodna, kao pokora i obnova kroz korizmu, jer se Uskrs ne može slaviti - kako kaže apostol Pavao - sa starim kvascem. Stoga se svake godine Uskrs slavi kao dan obnove, dan čišćenja, dan obraćenja, dan ostavljanja "staroga" čovjeka u obnovi krsnih obećanja. Uskrs je, dakle, najveći blagdan i najveći događaj, a naša obnova krsnih obećanja jest upravo njegova središnja proslava.

Preporučamo u Vaše molitve!

ZAJEDNO ZA EUROPU

Subota, 12. svibnja 2007.

Uređuje: Jakob Pfeifer

Preko 180 kršćanskih pokreta i zajednica iz različitih Crkava pokreću II. europsku manifestaciju

STUTT GART (Njemačka) - Sportska dvorana Hanns Martin Schleyer satelitskom vezom povezana s istodobnim susretima u raznim europskim gradovima. Očekuje se preko 11.000 sudionika s čitavog kontinenta.

Zajedno za Europu je događaj koji svjedoči novost u europskoj povijesti: hod zajedništva među laičkim pokretima i zajednicama iz raznih Crkava, stalno raste i poput mreže obuhvaća kontinent, od Atlantika do Urala, s ciljem da se doprinese uklanjanju predrasuda, nadilaženju nacionalizama i povijesnih prepreka i otkrivanju kulturne i duhovne baštine.

Znajući koliko je bogatstvo jedinstva u različitosti žele ponuditi Europi doprinos raznih naroda.

Manifestacija se održava 50 godina nakon povijesnog dana, 25. ožujka 1957., kada su potpisani Rimski sporazumi i započet proces europskog ujedinjenja; uoči sastanka šefova država i vlada 27 zemalja Europske unije u Berlinu 13. svibnja; tijekom priprema za II. Ekumenski sabor koji organiziraju Europske Crkve u Sibiu (Rumunjska, 4.-9. rujna 2007.) pod geslom: "Svjetlo Kristovo rasvjetljuje sve. Nada za obnovu i jedinstvo Europe".

Cilj susreta. U teškoj fazi koju prolazi Europa, s društvenog, kulturalnog, političkog i duhovnog stajališta, manifestacijom Zajedno za Europu 2007. želi se, nadasve životom, dati svjedočanstvo neiscrpnog svjetla koje proizlazi iz Evanđelja življenoga na području: obitelji, suživota u gradovima koji postaju višekulturalni, ekonomije, politike, novoga i staroga siromaštva i ekologije.

Specifičnost događaja. Ovaj ekumenski put započeo je u Augsburgu (Njemačka) 31. listopada 1999., na dan kada su Katolička i Evangeličko-luteranska crkva potpisale Izjavu o opravdanju te time započele povijesnu etapu u približavanju među Crkvama tijekom desetljeća.

KRIST, SVJETLO SVIJETA, PROSVJETLJUJE SVE NARODE

*/Iz Proglasa o početku zajedničke molitve za blagoslov
Trećeg europskog ekumenskog sabora, Sibiu, 4. - 9. 09. 2007./*

Gospodin je svjetlo svijeta i zato prosvjetljuje sve narode. On je zato nada svakog pojedinca, svake vjerske zajednice i čitavog naroda Božjega. Na njegovoj riječi i milosti utemeljena je i europska kultura i civilizacija. Zato se svi kršćani Europe, iako još uvijek podijeljeni, kao i svi ljudi dobre volje, zauzeto pripremaju za Treći europski ekumenski sabor u rumunjskom gradu Sibiu... Zato vas, draga braćo i sestre, mi vaši biskupi ovom porukom iskreno i odgovorno pozivamo da taj susret kršćanskih Crkava popratimo pouzdanom zajedničkom molitvom. Europa može postati kuća za sve narode ovoga kontinenta i disati jednim srcem i jednom dušom samo pod uvjetom da budemo svi najprije molitvom ujedinjeni. Molimo se dakle na euharistijskim i liturgijskim susretima zajedno kako bi Božja milost očistila našu prošlost i stvorila novu budućnost jedinstva, razumijevanja, suradnje i nade.

Pozivam sve pojedince, osobito bolesnike i one koji pate u usamljenosti i poteškoćama života da svakog dana prikazuju darove svoje ljubavi i žrtve za blagoslov toga europskog ekumenskog sabora...

mons. Stanislav Hočevar, nadbiskup

MOLITVA

Svemogući Bože, Ti si stvoritelj svjetla jer si vječna i beskonačna Ljubav. Dok mi ljudi često bježimo od svjetla Tvoje istine i ljubavi, Ti nam šalješ svoga Sina, svjetlo svijeta i nadu svih pokoljenja. Njega, koji nas je ljubio do kraja, prepustio si našim grješnim rukama. Sada, kada smo ponovno sjedinjeni s Njim, otkrivamo kako bez njegova svjetla život gubi smisao i gasi se snaga za budućnost.

Usrdno Te, dakle, molimo, Gospodine Isuse Kriste, da u svim kršćanima Europe, po svom svjetlu, probudiš novu čežnju za jedinstvom. Daj da Te svi iskreno prihvaćamo, svoje biće prožmemo svjetlošću Tvoje istine i ljubavi i novom snagom gradimo ono jedinstvo vjere i ljubavi za koje si Ti na posljednjoj večeri tako žarko molio svoga nebeskog Oca. Daj da budemo uvijek jedno s Tobom, kao što si Ti sa svojim Ocem, s kojim zajedno s Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijekove vjekova. Amen.

CARITAS

Doživljaj jedne volonterice subotičkog Caritasa

Već nekoliko godina posjećujem jednu tihu mirnu staricu. Nikada se ne žali, ponekad šuti, obriše suze, ne priča mnogo. Jednoga dana zateknem je kako sjedi kraj peći, grije se i plače. Pitam je: Zašto plačete? Počela je svoju priču.

Znate, imala sam ja obitelj i za kratko vrime sve sam izgubila. Dragi Bog pozvao je mojeg sina, posli čovika i opet drugog sina, ostala sam sama s jednim potomkom. I ona je očla za svojom srićom. Opet sam sama.

No, nasmiješila mi se i nastavila priču. Počeli ste mi dolaziti vi iz Caritasa, pospremite mi ovo malo sirotinje. Obalazite me i skraćujete mi vrime i ove dugačke zimske dane. Srićna sam ja sa vama, osiće da opet imam porodicu, i imam je, jer sve vas volim, jer osim vas stvarno nikog nemam. Zastale smo šuteći. Uхватила sam je za ruku i nasmiješila se, bila je sretna. Ovu priču ispričala je bez suza, mirna i opuštena. Morala je to ispričati da bi se oslobodila tjeskobe u duši.

Ostavila sam je s krunicom u ruci uz pozdrav Zbogom do sljedećeg susreta.

Zahvaljujemo našim darovateljima

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: 024/ 547-886

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

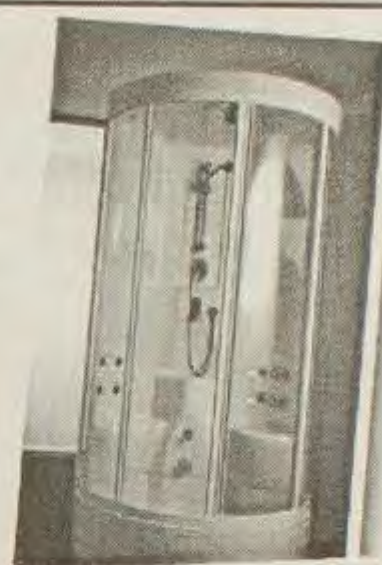
tel: 023/581-590

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: 021/518-092

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: 011/158-920

SVE OD KAMENA
NOVA KAMENOREZAČKA RADNJA
NAJVEĆI IZBOR-NAJPOVOLJNIJE CENE

EV-PRO d.o.o.

SUBOTICA BEOGRADSKI PUT 72

TEL. 024/671-500

063/501-542

- veliki izbor granita i mermera u bojama
- izrada nadgrobnih spomenika od prirodnog i veštačkog kamena
- izrada enterijera po zahtevu kupca od svih vrsta uvoznog kamena
- usluga rezanja i obrade kamena
- izrada stepenica, prozorskih klupica, stolova i
- sve što zamislite

POVOLJNO SA GARANCIJOM
MOGUĆE ODLOŽENO PLAĆANJE

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Duka"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

RENAULT

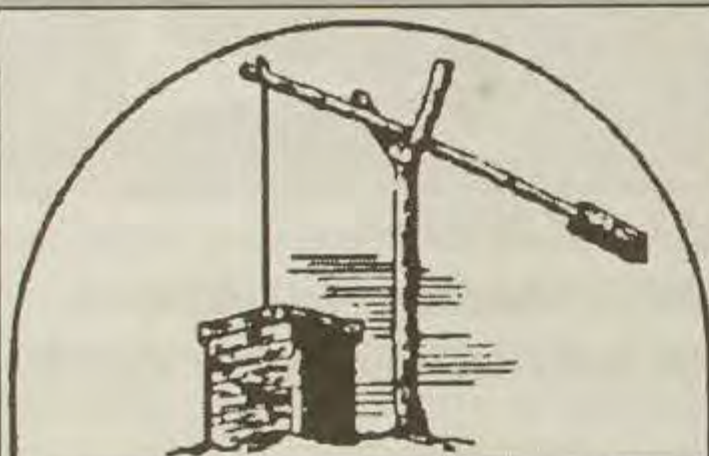

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ
ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agria

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

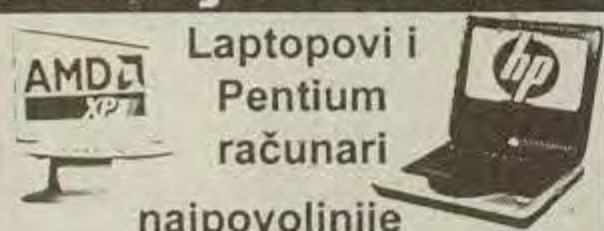
Hčitaonica
Hrvatska

Svakodnevno možete čitati
tisak, posuditi knjige i
porazgovarati s prijateljima
u Hrvatskoj čitaonici

Subotica, Ulica Bele Gabrića 21

Ponedjeljak, srijeda, petak 10-14 sati
utorak, četvrtak 16-19 sati

Millennium
GSM Centar
Prodaja i **SERVIS**

Laptopovi i
Pentium
računari

najpovoljnije

Panasonic
KX-TCD445

Mobilni

Gigaset
A-180

house1

Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

**Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!**

Internet provajding
Prodaja računara
Instalacija i održavanje računarskih mreža
Pojedinačni i grupni kursevi
(Windows, Word, Excel, Internet)
☎ (024) 555-765 Karađorđev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karađorđev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidrića 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU
www.funero.co.yu

E-mail: funero@funero.co.yu

**ONO ŠTO JE NEKAD BILO NEMOGUĆE
SADA JE MOGUĆE!**

U Subotici možete nabaviti:
misnice, štole, albe i rokete sve po mjeri;
košulje i birete, prvopričesnička
i ministrantska odijela;
svijećnjake, križeve za prvopričesnike
i krizmanike.

NOVO-NOVO

kaleži, tamjan i hostije

Sve informacije i narudžbe možete dobiti u
župnom uredu Palić
tel. 024/755-002

Specijalni BOŽIĆNI POPUST
na misnice i štole

APZ p.p., "Auto-Dan Z" d.o.o.
024/670-975
024/55-44-25
SUBOTICA, Beogradski put 29
Somborski put 11

prodaja skutera i bicikala sa
pomoćnim motorom marke

KEEWAY
PIAGGIO **BIGILERA**

SuboticaDanas.info
Informativne stranice
programa na hrvatskom jeziku

Radio Subotica
Szabadkai Rádío

Kovač Dejan
MAJSTOR ZA IZRADU TRADICIONALNIH PAPUČA
PAPUČSKÉSZÍTŐ - MESTER

- BUNJEVAČKE - MAĐARSKÉ - ŠOKAČKE -

24000 Subotica,
ul. Dinka Šimunovića 10.
Tel.: 024/ 524-786,
Mob.: 064/ 14-62-103

ZANATSKA TRGOVINSKA RADNJA
VI. Milica Pečerić, Trg žrtava fašizma 14
Mobitel: 064 201 56 12

Miss Exclusive

SVE VRSTE KROJAČKIH USLUGA
Radno vrijeme: Ponedjeljak - petak: 10 - 18
Subota: 9 - 13

SZTR

JULIJA-OPTIKA

KULTURA NOŠENJA NAOČALA

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČALAMA!

24000 Subotica, Braće Radića 6
Telefon: 024/ 528-482

Radno vrijeme:
radnim danom:
9,30 do 12,00 i 17,00 do 19,00
subotom: 9,00 do 12,00

**HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"**

Subotica, Preradovićeveva 4
Tel: (024) 555-589

Prvi privatni i registrirani
dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"
PALIĆ, Sutjeska 47
Tel. 024/603 640
Mob.: 063 577 350
064 122 87 55

U ugodnoj paličkoj pri-
rodi i zelenilu, u privatnoj
kući s lijepim dvorištem,
pružamo usluge, stručno i
odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih
lica; usluge medicinskih sestara;
liječničke i specijalističke usluge;
njegu starih i nemoćnih lica na terenu
(i u vašoj kući).

M
G

MONOLIT GRADNJA
Iršai Laslo

24000 SUBOTICA, Franje Kuhača 10, Tel.: 024/551-685
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

IZVOĐENJE SVIH VRSTA GRAĐEVINSKIH, ZANATSKIH
I INSTALATERSKIH RADOVA. PROJEKTOVANJE I NADZOR

Hirvivo
Katolikus hetilap
1. szf. 1. szám 2002. 05. 19.

Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
"APOLONIA"

Radno vrijeme:
ponedjeljak,
srijeda i
petak
15 - 19 sati

utorak i
četvrtak
8 - 12 sati

subota
- po dogovoru

Igmanska 6, 24000 Subotica
mobitel: 063 533 318

CSALÁDI MAGAZIN

Hitélet

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad
Tel: (024) 469-474
Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

**Slušajte
Radio Suboticu**
program na hrvatskom jeziku
svaku večer od 19-21 sat
na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

RADIO MARIJA
Tel: 021 4790-529; Email: rama@eunet.yu

94,2 Mhz FM - SUBOTICA
102,9 Mhz FM - NOVI SAD

URED HRVATSKOG NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićeveva 4
Tel: (024) 556-898 i 553-818

BLAGOSLOV ŽITA - ĐURĐIN

na sv. Marka, 25. 04. 2007.

u 17 sati

Župnik vlč. Lazar Novaković i gosti svećenici služit će sv. misu za usjeve i plodove zemlje u crkvi Sv. Josipa Radnika u Đurđinu.

Oko 17,40 sati u "prošijunu" će početi do njive s mladim žitom, koja se nalazi pokraj prikog bajmočkog puta a pored župnog dvorišta.

Na ovoj njivi će se održati i priredba "Takmičenje risara".

Pozivamo sve mještane i stanovnike susjednih mjesta na blagoslov žita, da se zajednički pomolimo Davaocu žetve za dobru žetvu i započnemo Dužijancu 2007.

Organizacijski odbor
Dužijance 2007.

Grgo Kujundžić,
predsjednik
Organizacijskog odbora

ZARUČNIČKI TEČAJ U TRAVNJU

Zaručnički tečaj koji je obavezan za sve koji se ove godine namjeravaju vjenčati u crkvi održat će se od 16. do 20. travnja.

Predavanja su u Subotici,
u vjeronaučnoj dvorani
župe Sv. Terezije Avilske,
u Harambašićevoj 7,
s početkom u 19,30 sati.

Predavanja drže svećenici, liječnici i bračni parovi.

KRŠĆANSKA TRIBINA GRADA SUBOTICE

24. 04. u 20 sati

u HKC "Bunjevačko kolo"

Tema: **150 brojeva ZVONIKA**
i svečana primopredaja dužnosti
novom uredniku

KLANJANJE U BOLNIČKOJ KAPELI U SUBOTICI

27. 04. od 19 do 21 sat
misa i euharistijsko klanjanje

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO" SUBOTICA
MUZIČKI ODJEL

raspisuje

NATJEČAJ

za kompozicije koje će se izvesti na
VII. "FESTIVALU BUNJEVAČKI PISAMA"

Osnovna svrha ovoga festivala je promocija i popularizacija nove bunjevačke glazbe i poticaj svima, a posebno mladim ljudima, da i sami doprinesu očuvanju i unapređenju kulturne baštine svoga roda i naroda. VII. Festival će se održati u rujnu 2007. godine u Subotici.

PROPOZICIJE NATJEČAJA:

1. Tekst i glazba trebaju prezentirati život i običaje bačkih Bunjevaca;
2. Tekst pjesme mora biti pisan ikavicom ili ijekavicom;
3. Pjesma može imati 3-4 strofe;
4. Dužina pjesme je 3-5 minuta;
5. Note (melodija, akordi) i tekst treba dostaviti u 2 primjerka;
6. Uz tekst i melodiju obavezno dostaviti i demo snimak;
7. Radovi prethodno ne smiju biti izvođeni (premijerno izvođenje);
8. Jedan autor može dostaviti najviše 3 kompozicije;
9. Primljeni materijali se ne vraćaju;
10. Radovi se šalju pod šifrom, a rješenje šifre (ime, prezime i adresa autora, kontakt telefon) mora biti u posebnoj, zatvorenoj kuverti;
11. Nakon odabira najboljih radova, stručna komisija će autore izvijestiti o rezultatima;
12. Festival se organizira isključivo na volonterskim principima, te se radovi neće honorirati;
13. Autor kompozicije koja je odabrana za izvođenje na festivalu samim slanjem kompozicije daje svoj neopozivi pristanak da se kompozicija studijski snimi i izda na nosaču zvuka i videokazeti radi popularizacije festivala.

Natječaj je otvoren
od dana objavljivanja do 31. 05. 2007.

Kompozicije slati na adresu:
HKC "Bunjevačko kolo" Subotica
Preradovićevo 4 ili
Vojislav Temunović,
Rovinska 5/13, Subotica,

s naznakom:

ZA VII. "FESTIVAL BUNJEVAČKI PISAMA"

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;
Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Ivan Andrašić
Andrija Anišić
Stjepan Beretić
mr. Ervin Čeliković
Katarina Čeliković
Marko Forgić
Ladislav Huska
Vesna Huska
Franjo Ivanković
dr. Andrija Kopilović
mr. Mato Miloš
Lazar Novaković
Jakob Pfeifer
s. Blaženka Rudić
dr. Marinko Stantić
Željko Šipek
mr. Mirko Štefković
dr. Tadej Vojnović
Željka Zelić

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435
ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"
- Srbija 1200 dinara
- inozemstvo - 40 EURA
ili 300 kuna;
avionom 80 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R.
Hrvatske uplate mogu poslati poš-
tanskom uputnicom ili čekom na
adresu i ime (ne na ime Zvonika):

Svjetlana Ivković
Adresa: Augusta Piazzze 6
10000 Zagreb,
tel: +385 (0)1 301 34 68

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Hrvatska riječ
Nada i Antonija Sudarević
i Vedran Jegić

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

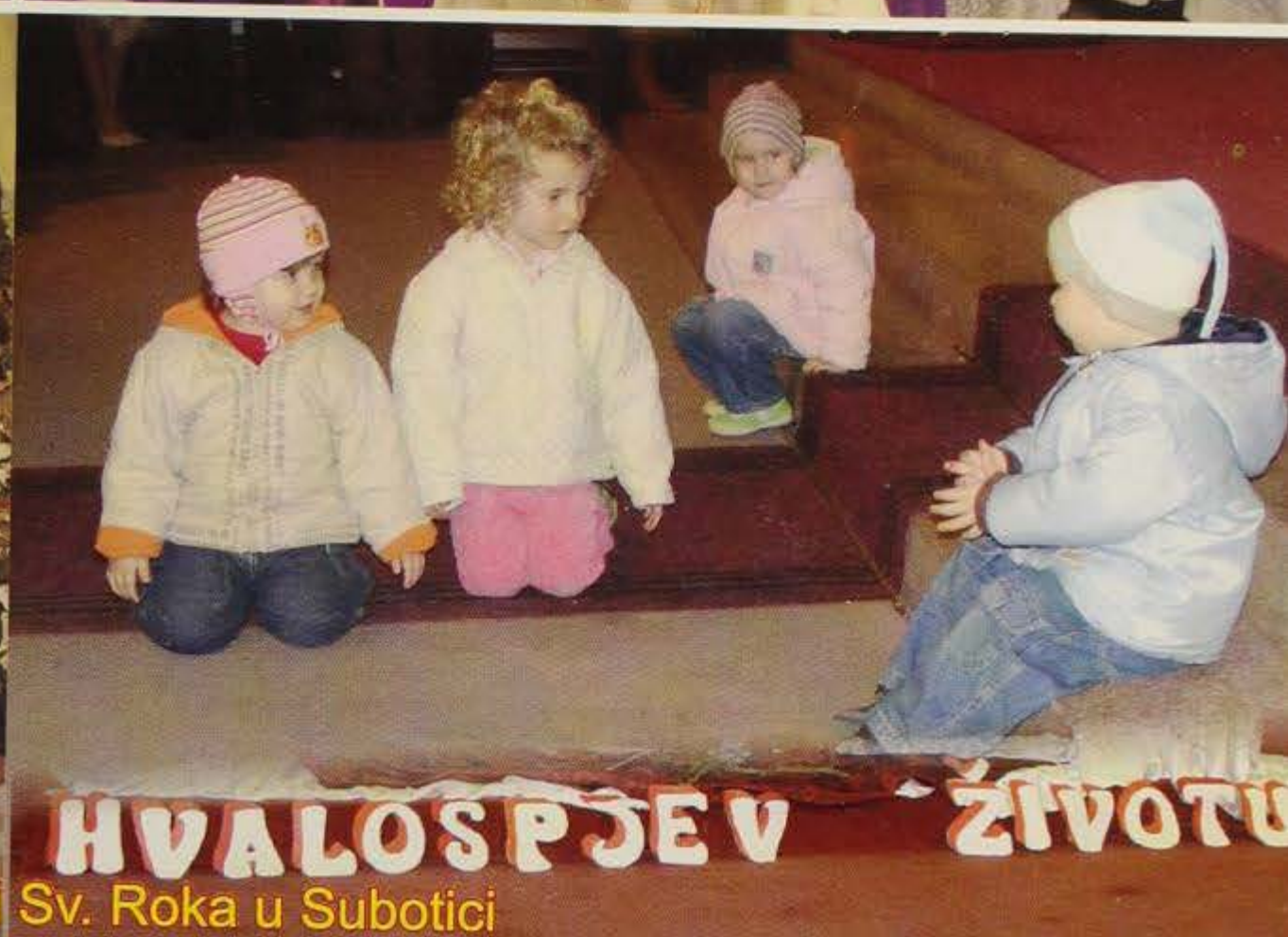
Apostolski nuncij i biskupi MBK "Sv. Ćirila i Metoda" u posjetu gradonačelniku Subotice

Pred oltarom sv. Josipa

Dan trudnica u crkvi Sv. Roka u Subotici

HVALOSPJEV ŽIVOTU

Škola animatora u Bečeju. (Na slici lijevo: gosti iz Hrvatske)

Ivan, Nikolina, Darko i Goran na Tribini mladih u Subotici

Bdjenje mladih u sjemeništu "Paulinum"

BLAGOSLOV ŽITA - ĐURĐIN

na sv. Marka, 25. 04. 2007.
u 17 sati

Župnik vlč. Lazar Novaković i gosti svećenici služiti će sv. misu za usjeve i plodove zemlje u crkvi Sv. Josipa Radnika u Đurđinu.

Oko 17,40 sati u "prošijunu" će početi do njive s mladim žitom, koja se nalazi pokraj prikog bajmočkog puta a pored župnog dvorišta.

Na ovoj njivi će se održati i priredba "Takmičenje risara".

Pozivamo sve mještane i stanovnike susjednih mjesta na blagoslov žita, da se zajednički pomolimo Darodavcu žetve za dobru žetvu i započnemo Dužijancu 2007.

Organizacijski odbor
Dužijance 2007.

Grgo Kujundžić,
predsjednik
Organizacijskog odbora

ZARUČNIČKI TEČAJ U TRAVNJU

Zaručnički tečaj koji je obavezan za sve koji se ove godine namjeravaju vjenčati u crkvi održat će se
od 16. do 20. travnja.

Predavanja su u Subotici,
u vjeronaučnoj dvorani
župe Sv. Terezije Avilske,
u Harambašićevoj 7,
s početkom u 19,30 sati.

Predavanja drže svećenici, liječnici i bračni parovi.

KRŠĆANSKA TRIBINA GRADA SUBOTICE

24. 04. u 20 sati
u HKC "Bunjevačko kolo"
Tema: **150 brojeva ZVONIKA**
i svečana primopredaja dužnosti
novom uredniku

KLANJANJE U BOLNIČKOJ KAPELI U SUBOTICI

27. 04. od 19 do 21 sat
misa i euharistijsko klanjanje

HRVATSKI KULTURNI CENTAR "BUNJEVAČKO KOLO" SUBOTICA MUZIČKI ODJEL

raspisuje

NATJEČAJ

za kompozicije koje će se izvesti na
VII. "FESTIVALU BUNJEVAČKI PISAMA"

Osnovna svrha ovoga festivala je promocija i popularizacija nove bunjevačke glazbe i poticaj svima, a posebno mladim ljudima, da i sami doprinesu očuvanju i unapređenju kulturne baštine svoga roda i naroda. VII. Festival će se održati u rujnu 2007. godine u Subotici.

PROPOZICIJE NATJEČAJA:

1. Tekst i glazba trebaju prezentirati život i običaje bačkih Bunjevaca;
2. Tekst pjesme mora biti pisan ikavicom ili ijekavicom;
3. Pjesma može imati 3-4 strofe;
4. Dužina pjesme je 3-5 minuta;
5. Note (melodija, akordi) i tekst treba dostaviti u 2 primjerka;
6. Uz tekst i melodiju obavezno dostaviti i demo snimak;
7. Radovi prethodno ne smiju biti izvođeni (premijerno izvođenje);
8. Jedan autor može dostaviti najviše 3 kompozicije;
9. Primljeni materijali se ne vraćaju;
10. Radovi se šalju pod šifrom, a rješenje šifre (ime, prezime i adresa autora, kontakt telefon) mora biti u posebnoj, zatvorenoj kuverti;
11. Nakon odabira najboljih radova, stručna komisija će autore izvijestiti o rezultatima;
12. Festival se organizira isključivo na volonterskim principima, te se radovi neće honorirati;
13. Autor kompozicije koja je odabrana za izvođenje na festivalu samim slanjem kompozicije daje svoj neopozivi pristanak da se kompozicija studijski snimi i izda na nosaču zvuka i videokazeti radi popularizacije festivala.

Natječaj je otvoren
od dana objavljivanja do 31. 05. 2007.

Kompozicije slati na adresu:
HKC "Bunjevačko kolo" Subotica
Preradovićevo 4 ili
Vojislav Temunović,
Rovinjska 5/13, Subotica,

s naznakom:

ZA VII. "FESTIVAL BUNJEVAČKI PISAMA"

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;
Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Ivan Andrašić
Andrija Anišić
Stjepan Beretić
mr. Ervin Čeliković
Katarina Čeliković
Marko Forgić
Ladislav Huska
Vesna Huska
Franjo Ivanković
dr. Andrija Kopilović
mr. Mato Miloš
Lazar Novaković
Jakob Pfeifer
s. Blaženka Rudić
dr. Marinko Stantić
Željko Šipek
mr. Mirko Štefković
dr. Tadej Vojnović
Željka Zelić

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435
ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- Srbija 1200 dinara
- inozemstvo - 40 EURA
ili 300 kuna;
avionom 80 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R.
Hrvatske uplate mogu poslati poš-
tanskom uputnicom ili čekom na
adresu i ime (ne na ime Zvonika):

Svjetlana Ivković
Adresa: Augusta Piazzze 6
10000 Zagreb,
tel: +385 (0)1 301 34 68

Fotografije u ovom broju
Zvonik, Hrvatska riječ
Nada i Antonija Sudarević
i Vedran Jegić

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

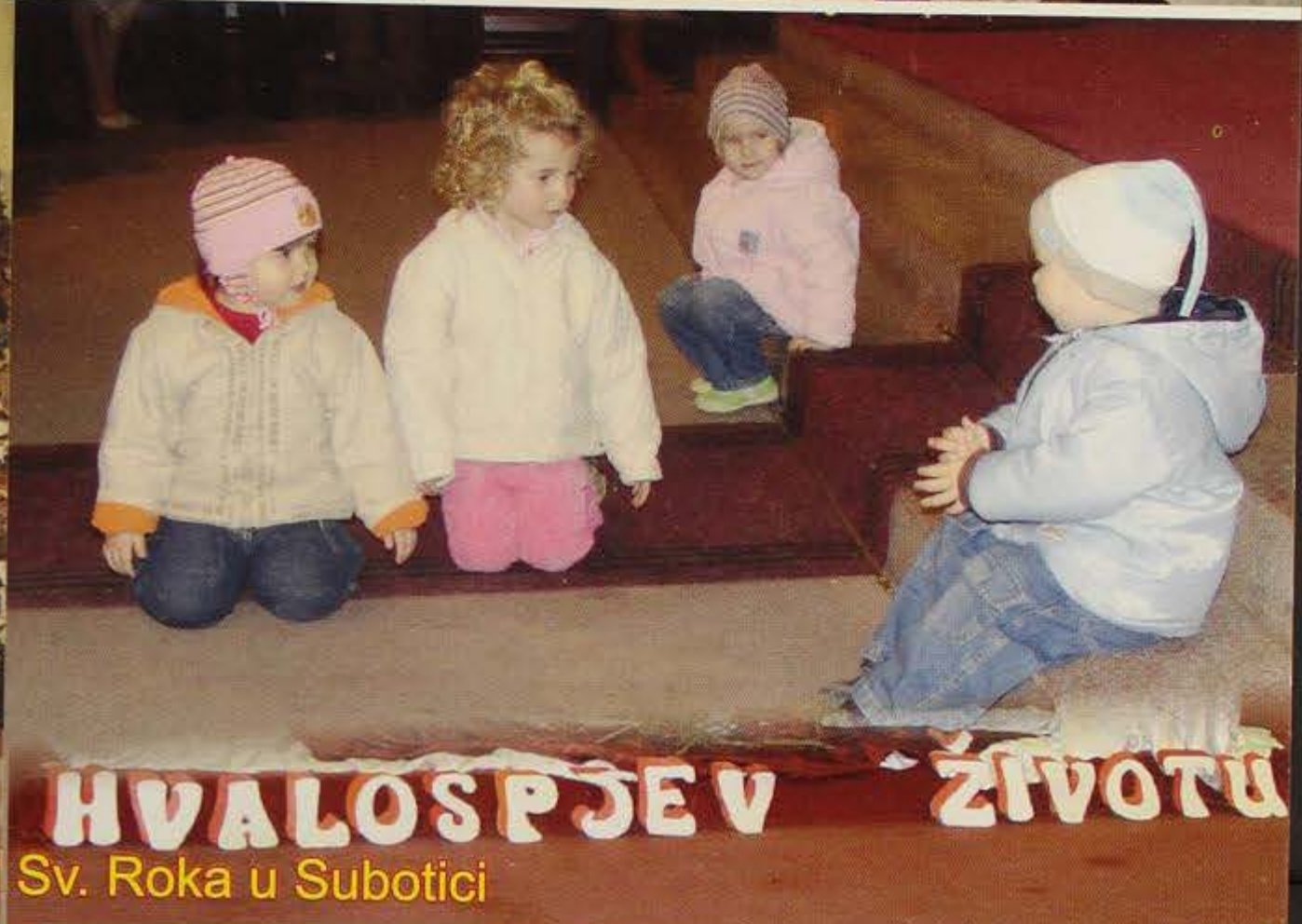
Apostolski nuncij i biskupi MBK "Sv. Ćirila i Metoda" u posjetu gradonačelniku Subotice

Pred oltarom sv. Josipa

Dan trudnica u crkvi Sv. Roka u Subotici

HVALOSPJEV ŽIVOTU

Škola animatora u Bečeju. (Na slici lijevo: gosti iz Hrvatske)

Ivan, Nikolina, Darko i Goran na Tribini mladih u Subotici

Bdjenje mladih u sjemeništu "Paulinum"

S ISUSOM NA KRIŽNOM PUTU

**Hodočasnički
Križni put
2007.**

Križni put u prostorijama Mjesne zajednice "Verušić"

Križni put za djecu na subotičkoj Kalvariji

Životni križni putovi - i tako se može dolaziti na misu